

PANKROTI- SEADUS

Redaktsioon jõustunud 01.01.2010

UUS

SISUKORD

1. peatükk ÜLDSÄTTED	3
2. peatükk AJUTISE HALDURI NIMETAMINE JA PANKROTI VÄLJAKUULUTAMINE	6
1. jagu Ajutise halduri nimetamine	6
2. jagu Pankroti väljakuulutamise ja pankroti väljakuulutamise tagajärjed	16
3. peatükk PANKROTIMENETLUSE ORGANID.....	26
1. jagu Pankrotihaldur	26
2. jagu Pankrotitoimkond	39
3. jagu Võlausaldajate üldkoosolek	41
4. jagu Kohus	44
4. peatükk VÕLGNIKU ÕIGUSED JA KOHUSTUSED	45
5. peatükk NÕUDED PANKROTIMENETLUSES	48
1. jagu Nõuete esitamine	48
2. jagu Nõuete kaitsmine	50
6. peatükk PANKROTIVARA MOODUSTAMINE	54
7. peatükk PANKROTIVARA VALITSEMINE	61
8. peatükk PANKROTIVARA MÜÜK	66
9. peatükk VÄLJAMAKSED PANKROTIVARAST	69
10. peatükk PANKROTIMENETLUSE LÕPPEMINE.....	75
11. peatükk FÜÜSILISEST ISIKUST VÕLGNIKU KOHUSTUSTEST VABASTAMINE	81
12. peatükk KOMPROMISS	86
13. peatükk SEADUSE RAKENDAMINE	92

PANKROTISEADUS

Vastu võetud 22.01.2003. a. seadusega (RT I 2003, 17, 95),
jõustunud 1.01.2004. a.

Muudetud ja täiendatud järgmiste seadustega (vastuvõtmise aeg, avaldamine Riigi Teatajas, jõustumise aeg):

22.04.2004 (RT I 2004, 37, 255) 1.05.2004

15.06.2005 (RT I 2005, 39, 308) 1.01.2006

26.01.2006 (RT I 2006, 7, 42) 4.02.2006

6.12.2006 (RT I 2006, 61, 456) 1.01.2007

21.11.2007 (RT I 2007, 67, 413) 28.12.2007

10.12.2008 (RT I 2008, 59, 330) 1.01.2009

28.01.2009 (RT I 2009, 11, 67) 1.05.2009

9.12.2009 (RT I 2009, 68, 463) 1.01.2010

1. peatükk ÜLDSÄTTED

§ 1. Pankroti mõiste

(1) Pankrot on võlgniku kohtuotsusega väljakuulutatud maksejõuetus.

(2) Võlgnik on maksejõuetu, kui ta ei suuda rahuldada võlausaldaja nõudeid ja see suutmatuse ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine.

(3) Juriidilisest isikust võlgnik on maksejõuetu ka siis, kui võlgniku vara ei kata tema kohustusi ja selline seisund ei ole võlgniku majanduslikust olukorrast tulenevalt ajutine.

§ 2. Pankrotimenetluse eesmärgid

Pankrotimenetluse kaudu rahuldatakse võlausaldajate nõuded võlgniku vara arvel käesolevas seaduses ettenähtud korras võlgniku vara võõrandamise või võlgniku ettevõtte tervendamise kaudu. Füüsilisest isikust võlgnikule antakse pankrotimenetluse kaudu võimalus vabaneda oma kohustustest käesolevas seaduses ettenähtud korras. Pankrotimenetluse käigus selgitatakse välja võlgniku maksejõuetuse põhjused.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 3. Pankrotimenetlus

(1) Pankrotimenetlus toimub kohtu- ja kohtuvälise menetlusena.

(2) Pankrotimenetlusele kohaldatakse tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti. Väidlused nõuete üle, muu hulgas nõuete tunnustamise ja vara tagasivõitmise üle,

ning võlausaldaja üldkoosoleku otsuste vaidlustamine toimuvad hagi-menetluses. Pankrotimenetluse algatamine, pankroti väljakuulutamine ja muud pankrotimenetlusega seotud asjad lahendatakse hagita menetluses, kui seadusest ei tulene, et need lahendatakse hagi-menetluses. [RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(3) Pankrotiasja menetlev kohus peab omal algatusel võtma tarvitu-sele abinõud, et selgitada välja asjaolud, millel on pankrotimenetluse seisukohalt tähtsust, ja korraldama selleks vajalike tõendite kogumise.

(4) Käesolevas seaduses sätestatud juhtudel teeb täitemenetluse sea-dustikus sätestatud toiminguid ajutine haldur või haldur, kellel on täi-turi õigused ja kohustused.

§ 4. Kohtute pädevus ja kohtualluvus

(1) Pankrotiasja menetlemine kuulub maakohtu pädevusse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

(2) Pankrotiavaldus esitatakse kohtule võlgniku üldise kohtualluvuse järgi. Eeldatakse, et võlgniku asukohaks on üks aasta enne pankroti-avalduse esitamist registris märgitud asukoht, kui ei tõendata, et võlg-niku asukoht on mujal.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Kui võlgniku suhtes on esitatud mitu erinevat pankrotiavaldust, liidetakse need ühte menetlusse ja pankrotiavaldused vaatab läbi kohus, kellele pankrotiavaldus kõigepealt esitati.

(4) Kui seoses pankrotimenetlusega juriidilisest isikust võlgniku suhtes algatatakse pankrotimenetlus ka selle juriidilise isiku kohustuste eest oma varaga vastutava osaniku või liikme suhtes, võib pankroti-avalduse esitada kohtule, kes vaatab läbi juriidilisest isikust võlgniku vastu esitatud pankrotiavaldust.

§ 5. Määruskaebus

(1) Pankrotimenetluses tehtud kohtumääruse peale võib esitada mää-ruskaebuse käesolevas seaduses ettenähtud juhtudel.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib edasi kaevata üksnes siis, kui see on käesolevas seaduses ette nähtud.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

(3) Määruskaebuse esitamine ei peata määruse täitmist, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 6. Teate saatmise ja menetlusdokumentide kättetoimetamise eri-sused

(1) Kui teade või menetlusdokument tuleb kätte toimetada avaliku kättetoimetamise teel, loetakse dokument kättetoimetatuks viie päeva möödumisel väljaandes Ametlikud Teadaanded ilmumisest.

(2) Pankrotiasja menetlev kohus võib teate saatmise või menetlusdokumendi kättetoimetamise teha ülesandeks haldurile.

(3) Kohus võib lugeda menetlusdokumendi kätte toimetatuks viie päeva möödumisel postitamisest saaja aadressil, isegi kui saadeti tagastatakse. Kohus võib määrata dokumendi kätte toimetatuks lugemiseks pikema tähtaja.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

§ 7. Teate avaldamine

(1) Kui käesolevas seaduses on ette nähtud teate või menetlusdokumendi avaldamine, tuleb see avaldada väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(2) Teate või menetlusdokumendi võib avaldada väljavõttena.

(3) Pankrotiasja menetlev kohus võib avaldada teate või menetlusdokumendi mitmel korral. Kordusteates märgitakse esimese teate avaldamise kuupäev.

§ 8. Pankrotivõlgnik ja pankrotivõlausaldaja

(1) Pankrotivõlgnik (võlgnik) on füüsiline või juriidiline isik, kelle suhtes kohus on välja kuulutanud pankroti.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pankrotivõlgnikuks võib olla iga füüsiline ja juriidiline isik, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti. Pankrotivõlgnikuks ei või olla riik ega kohalik omavalitsusüksus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Pankrotivõlausaldaja (võlausaldaja) on isik, kellel on võlgniku vastu varaline nõue, mis on tekkinud enne pankroti väljakuulutamist.

2. peatükk

AJUTISE HALDURI NIMETAMINE JA PANKROTI VÄLJAKUULUTAMINE

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

1. jagu

Ajutise halduri nimetamine

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 9. Pankrotiavalduse esitaja

(1) Pankrotiavalduse võib esitada võlgnik või võlausaldaja.

(2) Võlgniku surma korral võib pankrotiavalduse tema vara suhtes esitada ka võlgniku pärija, testamenditäitja või pärandi hooldaja. Sel juhul kohaldatakse pankrotiavaldusele vastavalt võlgniku pankrotiavalduse kohta sätestatud.

(3) Seaduses sätestatud juhtudel võib pankrotiavalduse esitada ka käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetamata isik. Sel juhul kohaldatakse sellele isikule vastavalt võlausaldaja kohta sätestatud, kui seadusest ei tulene teisiti.

§ 10. Võlausaldaja pankrotiavaldus

(1) Võlausaldaja peab pankrotiavalduses põhistama võlgniku maksejõuetuse, samuti tõendama nõude olemasolu.

(2) Võlgniku maksejõuetuse põhistamiseks peab võlausaldaja muu hulgas tuginema vähemalt ühele järgmistest asjaoludest:

1) võlgnik ei ole täitnud kohustust 30 päeva jooksul pärast kohustuse sissenõutavaks muutumist ja võlausaldaja on teda kirjalikult hoiatanud kavatsusest esitada pankrotiavaldus (pankrotihoiatus) ning võlgnik ei ole seejärel kohustust täitnud 10 päeva jooksul;

2) võlgniku suhtes toimivas täitemenetluses ei ole kolme kuu jooksul vara puudumise tõttu saadud nõuet rahuldada või kui täitemenetluses ilmneb, et võlgnikul ei jätku vara kõigi kohustuste täitmiseks;

3) võlgnik hävitab, peidab või raiskab oma vara või teeb raskeid juhtimisvigu, mille tagajärjel ta on muutunud maksejõuetuks, või on muul viisil tahtlikult põhjustanud oma maksejõuetuse;

4) võlgnik teatab võlausaldajale, kohtule või avalikkusele, et ta ei suuda oma kohustusi täita;

5) võlgnik on lahkunud Eestist eesmärgiga hoiduda oma kohustuste täitmisest või varjab end samal eesmärgil.

(3) Pankrotiavalduse võib käesoleva paragrahvi lõike 2 punktis 1 nimetatud asjaoludel esitada võlausaldaja, kelle nõue on muutunud sissenõutavaks. Käesoleva paragrahvi lõike 2 punktides 2–5 nimetatud as-

jaoludel võib võlausaldaja pankrotiavalduse esitada, sõltumata sellest, kas tema nõue on muutunud sissenõutavaks või mitte.

(3¹) Kui pankrotiavaldust soovitakse esitada pärandvara suhtes, esitatakse pankrotihoiatus pärijale, testamenditäitjale või pärandi hooldeajale.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja peab esitama tõendid oma nõude suuruse, aluse ja täitmise tähtaja kohta.

(5) Kui nõude kohta on jõustunud kohtulahend või vahekohtu otsus, ei pea võlausaldaja nõude kohta muid tõendeid esitama.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(6) Võlausaldaja, kes on esitanud pankrotiavalduse, kuigi ta teadis või pidi teadma, et pankrotiavalduse esitamiseks puudub alus, peab hüvitama võlgnikule sellega tekitatud kahju.

§ 11. Deposiit ajutise halduri tasu ja kulutuste katteks

Kohus võib määrusega kohustada pankrotiavalduse esitanud võlausaldajat tasuma ajutise halduri tasu ja kulutuste katteks kohtu deposiiti kohtu määratud rahasumma, kui on alust eeldada, et pankrotivara selleks ei jätku. Määruse peale võib pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 12. Võlausaldaja pankrotiavalduse kättetoimetamine võlgnikule

(1) Kohus, kellele võlausaldaja on esitanud pankrotiavalduse, korraldab pankrotiavalduse kättetoimetamise võlgnikule.

(2) Pankrotiavalduse kättetoimetamise teates tuleb märkida, et võlgnik võib võlausaldaja pankrotiavalduse kohta kuni eelistungini esitada vastuväite.

§ 13. Võlgniku pankrotiavaldus ja võlanimekiri

(1) Võlgnik peab pankrotiavalduses põhistama oma maksejõuetuse.

(2) Maksejõuetuse põhistamiseks lisab võlgnik pankrotiavaldusele seletuse maksejõuetuse põhjuse kohta ja võlanimekirja. Võlanimekirjas märgitakse võlgniku võlausaldajate nimed ja nende elu- või asukohad ning nende nõuded, samuti andmed võlgniku vara kohta. Seletusele ja võlanimekirjale kirjutab võlgnik alla.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Seaduses võib sätestada võlgniku kohustuse esitada pankrotiavaldus.

(4) Juriidilisest isikust võlgniku nimel võib pankrotiavalduse esitada juhatuse või seda asendava juhtorgani iga liige ka siis, kui tal ei ole õigust juriidilist isikut üksinda esindada. Täisühingu osanik või usaldusühingu täisosanik võib pankrotiavalduse esitada ka siis, kui tal ei ole õigust ühingut esindada või tal ei ole õigust ühingut üksinda esindada.

§ 14. Pankrotiavalduse menetlusse võtmisest keeldumine

(1) Kohus keeldub määrusega pankrotiavaldust menetlusse võtmast, kui:

1) võlausaldaja pankrotiavaldusest ei selgu, et avalduse esitajal on nõue võlgniku vastu;

2) võlausaldaja pankrotiavalduses ei ole põhistatud võlgniku maksejõuetust;

3) esinevad muud tsiviilkohtumenetluse seadustikus sätestatud alused;

4) võlausaldaja pankrotiavaldus põhineb nõudel, mille suhtes kehtib saneerimiskava või mis oli olemas enne saneerimiskava kinnitamist.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pankrotiavalduse menetlusse võtmisest keeldumise määruse peale võib esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 15. Ajutise halduri nimetamine

(1) Võtnud pankrotiavalduse menetlusse, otsustab kohus kümne päeva jooksul ajutise halduri nimetamise, tehes selle kohta määruse. Kui ajutise halduri nimetamine tuleb otsustada eelistungil, otsustab kohus kümne päeva jooksul pankrotiavalduse saamisest istungi toimumise aja ja edastab kutsed. Sellisel juhul otsustab kohus ajutise halduri nimetamise 20 päeva jooksul pankrotiavalduse saamisest.

(2) Kui pankrotiavalduse on esitanud füüsilisest isikust võlgnik, võib kohus võlgniku varalist olukorda arvestades jätta ajutise halduri nimetamata ja 10 päeva jooksul pankrotiavalduse saamisest pankroti välja kuulutada.

(3) Kohus jätab võlausaldaja pankrotiavalduse alusel ajutise halduri nimetamata, kui:

1) võlgnik vaidleb nõudele põhjendatult vastu ja kohus leiab, et vaidlus nõude üle tuleb lahendada väljaspool pankrotimenetlust;

2) nõue on pandiga täielikult tagatud;

3) võlausaldaja pankrotiavalduse aluseks olevate nõuete suurus ei ületa aktsiaseltsi puhul 200 000 krooni, teiste juriidiliste isikute ja füüsilise isiku puhul 40 000 krooni, välja arvatud kui nimetatud nõuete suhtes on aasta jooksul enne pankrotiavalduse esitamist tulemusteta toimunud täitemenetlus;

4) võlausaldaja ei ole oma pankrotiavaldust piisavalt põhistanud või nõude olemasolu tõendanud;

5) võlausaldaja on jätnud tasumata käesoleva seaduse §-s 11 nimetatud rahasumma, kui kohus on nõudnud selle tasumist enne ajutise halduri nimetamist;

6) võlgnik või kolmas isik on enne ajutise halduri nimetamist täitnud kohustuse, millel pankrotiavaldus põhineb, või andnud piisava tagatise kohustuse täitmiseks;

7) esinevad muud seaduses sätestatud alused.

(4) Kui on esitatud saneerimisavaldus, lükkab kohus ajutise halduri määramise otsustamise edasi kuni saneerimiskava kinnitamise otsustamiseni.

(5) Ajutise halduri nimetamata jätmise määrupeale võib pankrotiavalduse esitanud isik esitada määruskaebuse.

(6) Kui kohus ei nimeta võlausaldaja pankrotiavalduse alusel ajutist haldurit, kannab avalduse läbivaatamisega seotud menetluskulud pankrotiavalduse esitaja.

(7) Kui kohus ajutist haldurit ei nimeta, siis pankrotiavalduse alusel edasist menetlust ei toimu ja menetlus lõpeb.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 16. Eelistung

(1) Kui pankrotiavalduse esitas võlausaldaja, peab kohus ajutise halduri nimetamise otsustamiseks eelistungi, kuhu kutsutakse pankrotiavalduse esitaja ja võlgnik. Kohus võib asja lahendada eelistungit pidamata, kui on ilmne, et käesoleva seaduse § 15 lõikes 3 nimetatud asjaolud on täidetud.

(2) Võlgnikule ja võlausaldajale teatatakse eelistungi toimumise aeg ja koht ning eelistungilt puudumise tagajärjed.

(3) Kui pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ei ilmu eelistungile, jätab kohus ajutise halduri nimetamata.

(4) Kui võlgnik ei ilmu eelistungile, võib kohus ajutise halduri nimetamise otsustada võlgniku osavõtuta.

(5) Kui võlgniku pankrotiavalduse on esitanud juriidilisest isikust võlgniku nimel üks juhatuse või seda asendava juhtorgani liige, kuid juriidilisel isikul on mitu juhatuse või seda asendava organi liiget ja kohus peab vajalikuks pidada eelistungi, võib kohus kutsuda sinna ka teised juhatuse või seda asendava juhtorgani liikmed. Nende ilmumata jätmine ei takista ajutise halduri nimetamise otsustamist.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 17. Kohtu toimingud pankrotiasja ettevalmistamisel

(1) Ajutise halduri nimetamisel määrab kohus kohtuistungi aja pankrotiavalduse läbivaatamiseks.

(2) Kohus võib avaldada väljaandes Ametlikud Teadaanded teate pankrotiavalduse läbivaatamise aja ja koha kohta.

(3) Ajutise halduri nimetamisel peatab kohus võlgniku vara suhtes toimuva sundtäitmise.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 18. Pankrotiavalduse tagamise abinõud

(1) Kohus võib pankrotiavalduse tagamiseks rakendada kõiki hagi tagamise abinõusid, samuti kohaldada võlgniku suhtes elukohast lahkumise keeldu käesoleva seaduse §-s 88 sätestatu kohaselt ning võlgniku trahvimist, sundtoomist ja aresti käesoleva seaduse §-s 89 sätestatu kohaselt.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui hagi tagamise abinõusid kohaldatai enne ajutise halduri nimetamise otsustamist ja kohus ei otsusta teisiti, jäävad need ajutise halduri nimetamisel kehtima.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Pankrotiavalduse tagamise määruse täidab ajutine haldur täitemenetluse seadustikus sätestatud korras.

(4) Määruse peale, millega pankrotiavaldu tagati, võib esitada määruskaebuse isik, kelle õigust on määrusega kitsendatud.

(5) Pankrotiavalduse tagamise abinõude rakendamine ei mõjuta käsutustehingu kehtivust, mis on tehtud asjaõigusseaduse §-s 314¹ nimetatud finantstagatise kokkuleppest tuleneva õiguse teostamiseks või kohustuse täitmiseks, samuti krediidiasutuste seaduse § 87 lõikes 2 nimetatud maksesüsteemi vahendusel või väärtpaberituru seaduse § 213 lõikes 1 nimetatud väärtpaberiarveldussüsteemi vahendusel teostatavaid tasaarvestusi.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 19. Elukohast lahkumise keeld juriidilisest isikust võlgniku korral

(1) Juriidilisest isikust võlgniku korral võib pankrotiavalduse tagamiseks elukohast lahkumise keeldu kohaldada juhtorgani liikme, likvideerija, täisühingu osaniku, usaldusühingu täisosaniku, vähemalt 1/10 suurust osalust omava osaniku või aktsionäri, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutava isiku suhtes.

(2) Juriidilisest isikust võlgniku korral võib pankrotiavalduse tagamiseks kinni pidada juhtorgani liikme, likvideerija, täisühingu või usaldusühingu juhtimisõigusega täisosaniku, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutava isiku ja määrata neile aresti.

(3) Kohus võib juriidilisest isikust võlgniku juhtorgani liiget, likvideerijat, prokuristi ja raamatupidamise eest vastutavat isikut trahvida või kohaldada nende suhtes elukohast lahkumise keeldu või aresti ka siis, kui nad on vabastatud oma kohustustest ühe aasta jooksul enne ajutise halduri nimetamist.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 20. Käsutuskeeld

(1) Kohus võib keelata võlgnikul ajutise halduri nõusolekuta vara kasutada. Käsutuskeelu võib kehtestada kogu või osa vara suhtes.

(2) Käsuskeelu kehtestamise korral kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse § 36 lõikeid 2–4 ja lõiget 6.

(3) Käsuskeelu kohaldamise korral peatub enne käsuskeeldu alanud kohtumenetlus, milles võlgnik osaleb hageja või kostjana, kui kohtumenetlus puudutab võlgniku vara, mis pankroti väljakuulutamise korral muutuks pankrotivaraks. Kohtumenetlus peatub kuni pankrotiavalduse lahendamiseni.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 21. Käsuskeelu teatavakstegemine

(1) Määrus, millega kehtestatakse käesoleva seaduse § 20 lõikes 1 nimetatud käsuskeeld, avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded. Määrus saadetakse võlgnikule ja ajutisele pankrotihaldurile.

(2) Kui võlgnik on kantud äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse, edastab kohus käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määruse ärakirja viivitamatult võlgniku asu- või elukohajärgsele kohtu registriosakonnale.

(3) Käsuskeelu sissekandmise kohta kinnistusraamatusse, laevakinnistusraamatusse ning Eesti väärtpaberite keskrejistrisse kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse §-des 40 ja 41 sätestatud.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud kohaldatakse vastavalt ka käsuskeelu tühistamise korral.

§ 22. Ajutine pankrotihaldur

(1) Ajutise pankrotihalduri (ajutine haldur) nimetab kohus, arvestades käesoleva seaduse §-s 56 sätestatud.

(2) Ajutine haldur:

1) selgitab välja võlgniku vara, sealhulgas võlgniku kohustused, ning kontrollib, kas võlgniku vara katab pankrotimenetluse kulud;

1¹) selgitab välja võlgniku vara puudutavad täitemenetlused;

[RT I 2009, 68, 463–jõust. 1.01.2010]

2) annab hinnangu võlgniku varalisele seisundile ja maksejõulisusele, samuti võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise ja juriidilisest isikust võlgniku tervendamise väljavaadetele;

3) tagab võlgniku vara säilimise;

4) annab juhul, kui kohus on keelanud võlgnikul vara käsutada ajutise halduri nõusolekuta, võlgnikule nõusoleku vara käsutamiseks või keeldub sellest;

4¹) koostab halduri toimiku käesoleva seaduse § 55 lõike 3¹ alusel kehtestatud korras;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

4²) teavitab § 29 lõikes 1 nimetatud juhul teadaolevaid võlausaldajaid käesoleva seaduse § 30 kohaselt pankrotimenetluse kulude katteks raha deposiiti kandmise võimalusest;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

5) täidab muid kohtu poolt pankrotimenetluses antud ülesandeid.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ülesannete täitmiseks on ajutisel halduril õigus:

1) saada võlgnikult vajalikku teavet ja dokumente, eelkõige võlgniku vara ja kohustuste kohta;

2) viibida võlgniku valduses oleval maatükil ja majandus- või kutsetegevuseks kasutatavates ruumides;

3) viibida füüsilisest isikust võlgniku eluruumis;

4) saada riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuselt ning krediitiasutuselt, samuti muult isikult teavet ja dokumente, mis on vajalikud võlgniku varalise seisundi väljaselgitamiseks.

(4) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, on ta kohustatud ajutise halduri nõudmisel esitama talle eelmise majandusaasta aruande koos ülevaatega võlgniku finantsseisundi, majandustulemuste ja rahavoogude kohta ajutise halduri nimetamise päeva seisuga. Aruanne tuleb esitada mitte hiljem kui viis päeva enne kohtuistungit, kus vaadatakse läbi pankrotiavaldus. Käesolevas lõikes nimetatud aruanne ja arvamus esitatakse kohtule kohtu poolt nimetatud tähtpäevaks, tähtpäeva määramisel arvestab kohus käesoleva seaduse § 27 lõigetes 1 ja 2 nimetatud tähtaegu.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Ajutine haldur esitab käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud ülesannete täitmise kohta kohtule kirjaliku aruande ja arvamuse võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuste kohta. Arvamusel märgib ajutine haldur, kas maksejõuetuse põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, raske juhtimisviga või muu asjaolu.

(6) Kui ajutiseks halduriks on nimetatud isik, kes ei vasta § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatud nõuetele, võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitaja esitada ajutise halduri nimetamise peale määruskaebuse. Kui kohus tühistab selle isiku ajutiseks halduriks nimetamise, nimetab kohus uue ajutise halduri, kes jätkab ajutise halduri ülesannete täitmist. Sätestatu ei mõjuta senise ajutise halduri poolt või tema suhtes tehtud toimingute kehtivust.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(7) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 23. Ajutise halduri tasu

(1) Ajutisel halduril on õigus saada oma ülesannete täitmise eest tasu, mille suuruse määrab kohus, samuti nõuda oma ülesannete täitmiseks tehtud vajalike kulutuste hüvitamist. Tasu suuruse määramisel arvestab kohus ajutise halduri ülesannete mahtu ja keerukust ning ajutise halduri kutseoskusi. Kohus kontrollib ajutise halduri ülesannete täitmiseks tehtud kulutuste põhjendatust ja kinnitab vajalike ning põhjendatud kulutuste suuruse.

(2) Tasu suuruse arvestamise aluseks on ülesannete täitmisele kuluv aeg. Ajutine haldur esitab kohtule tööaja arvestuse andmed ja taotluse kulutuste hüvitamiseks koos käesoleva seaduse § 22 lõikes 5 nimetatud aruandega. Kulutuste hüvitamise taotluses märgib haldur kulutuse suuruse, tekkimise põhjuse või aluse ja tekkimise aja.

(3) Ajutise halduri tunnitasu ülemmäär on 1500 krooni.

(4) Kui võlgniku avalduse alusel alustatud pankrotimenetlus lõpetatakse raugemisega pankrotti välja kuulutamata ja võlgniku varast ei jätku vajalikeks väljamakseteks, mõistab kohus ajutise halduri tasu ja hüvitatavad kulutused välja võlgnikult, kuid võib määrata nende hüvitamise riigi vahenditest. Riigi vahenditest ei hüvitata ajutise halduri tasu ja kulutusi suuremas summas kui 6200 krooni (sealhulgas seaduses ettenähtud maksud, välja arvatud sotsiaalmaks).

(5) Kohus ei määra ajutise halduri tasu ja kulutuste hüvitamist riigi vahenditest, kui võlgnik, võlausaldaja või kolmas isik on maksnud kohtu deposiiti ajutise halduri tasu ja hüvitatavate kulutuste katteks kohtu poolt määratud summa.

(6) Kohus võib hüvitatavate kulutuste tasumise määrata büroole, mille kaudu ajutine haldur tegutseb.

(7) Ajutise halduri tasu ja kulutuste hüvitamise kohta tehtud kohtumääruse peale võivad võlgnik, pankrotiavalduse esitaja ja ajutine haldur esitada määruskaebuse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 24. Ajutise halduri vastutus

(1) Ajutine haldur vastutab oma kohustuste rikkumisega võlgnikule või võlausaldajale süüliselt tekitatud kahju eest.

(2) Ajutise halduri vastu esitatava käesoleva paragrahvi lõikest 1 tuleneva nõude aegumistähtaeg on kolm aastat ajutise halduri tegevuse lõppemise päevast arvates.

§ 25. Menetlusosalised pankrotiavalduse läbivaatamisel ja kohtusse kutsumine

(1) Pankrotiavalduse läbivaatamisel kohtus on menetlusosalisteks pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ja võlgnik.

(2) Kohtuistungile, kus vaadatakse läbi pankrotiavaldus, kutsub kohtus menetlusosalised ja ajutise halduri.

§ 26. Menetlusosalise ilmumata jätmise tagajärjed

(1) Kui pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja ei ilmu kohtuistungile, võib kohus jätta pankrotiavalduse läbi vaatamata.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui võlgnik ei ilmu kohtuistungile, võib kohus pankrotiavalduse läbi vaadata võlgniku osavõtuta või kohaldada võlgniku sundtoomist.

(3) Pankrotimenetluses ei või teha tagaseljaotsust.

(4) Pankrotiavalduse läbi vaatamata jätmise määruse peale võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 27. Pankrotiavalduse läbivaatamine

(1) Võlgniku pankrotiavalduse vaatab kohus läbi kümne päeva jooksul, kaalukatel põhjustel 30 päeva jooksul ajutise halduri nimetamisest arvates.

(2) Võlausaldaja pankrotiavalduse vaatab kohus läbi 30 päeva jooksul, kaalukatel põhjustel kahe kuu jooksul ajutise halduri nimetamisest arvates.

(3) Pankrotiavalduse menetlemist ei või peatada.

(4) Kui kohus on pärast ajutise halduri nimetamist kohustanud võlausaldajat tasuma käesoleva seaduse §-s 11 nimetatud rahasumma, kuid võlausaldaja ei ole seda teinud, jätab kohus pankrotiavalduse läbi vaatamata.

(5) Vaadanud pankrotiavalduse läbi, kuulutab kohus pankroti välja, jätab avalduse rahuldamata või lõpetab menetluse raugemise tõttu käesoleva seaduse §-s 29 nimetatud alusel.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 28. Kuritegu ja raske juhtimisviga

(1) Kui ilmneb, et võlgnik on seoses maksejõuetuse tekkimisega pannud toime kuriteo tunnustega teo, teatab haldur või kohus sellest prokuröridele või politseile kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui pankrotimenetluses ilmneb, et võlgniku maksejõuetuse põhjuseks on raske juhtimisviga, märgib kohus seda lahendis. Raskeks juhtimisveaks loetakse füüsilisest isikust võlgniku või juriidilisest isikust võlgniku juhtorgani liikme poolt oma kohustuse rikkumist tahtlikult või raske hooletuse tõttu.

§ 29. Pankrotiavalduse menetluse raugemine pankrotti välja kuulutamata

(1) Kohus lõpetab määrusega menetluse pankrotti välja kuulutamata raugemise tõttu olenemata võlgniku maksejõuetusest, kui võlgnikul ei jätku vara pankrotimenetluse kulude katteks ning ei ole võimalik vara tagasi võita või tagasi nõuda, sealhulgas puudub võimalus esitada nõue juhtorgani liikme vastu.

(2) Kohus võib lõpetada menetluse pankrotti välja kuulutamata raugemise tõttu olenemata võlgniku maksejõuetusest ka siis, kui võlgniku vara koosneb peamiselt tagasivõitmise nõuetest ja nõuetest kolmandate isikute vastu ning nende nõuete rahuldamine on vähetõenäoline.

(3) Kohus ei lõpeta menetlust raugemise tõttu käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud alusel, kui võlgnik, võlausaldaja või kolmas

isik maksab pankrotimenetluse kulude katteks kohtu deposiiti kohtu määratud summa.

(4) Kohus avaldab teate menetluse lõpetamise kohta raugemise tõttu väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(5) Kui menetlus lõpetatakse käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 sätestatud alusel, on ajutine haldur kohustatud esitama töötukassale töötuskindlustuse seaduses sätestatud avalduse võlgniku töötajatele hüvitise maksmiseks saamata jäänud palga ja puhkusetasu ning töölepingu lõppemisel saamata jäänud hüvitise eest.

(6) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 nimetatud määruse peale võib võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(7) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 või 2 nimetatud määruse peale esitab määruskaebuse võlausaldaja, kes ei ole esitanud pankrotiavaldust, hakkab määruskaebuse esitamise tähtaeg kulgema käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud teate avaldamisest arvates. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse üksnes see võlausaldaja, kes on esitanud maakohtu määruse peale määruskaebuse.

(8) Kui juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetlus lõpetatakse raugemise tõttu, likvideerib ajutine haldur juriidilise isiku kahe kuu jooksul pankrotimenetluse lõpetamise määruse jõustumisest arvates likvideerimismenetluseta. Kui pankrotimenetluse raugemisel on võlgnikul mingi vara, makstakse sellest kõigepealt ajutise halduri tasu ja kaetakse vajalikud kulutused.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 30. Deposiit pankrotimenetluse kulude katteks

(1) Kui võlgnikul ei jätku vara pankrotimenetluse kulude katteks, määrab kohus menetluse raugemise vältimiseks pankrotimenetluse kulude katteks kohtu deposiiti makstava summa suuruse ja selle maksmise tähtaja.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kohus teatab väljaandes Ametlikud Teadaanded võimalusest maksta pankrotimenetluse kulude katteks kohtu määratud summa kohtu deposiiti.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Juriidilisest isikust võlgniku puhul on isikul, kes on teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud makse, õigus nõuda deposiiti tasutud summa hüvitamist isikutelt, kes on oma kohustusi rikkudes jätnud pankrotiavalduse õigeaegselt esitamata. Isik, kelle vastu nõue esitatakse, peab vaidluse korral tõendama, et ta ei ole pankrotiavalduse õigeaegse esitamata jätmisega oma kohustusi rikkunud.

(4) Kohtu deposiiti tasutud rahast pärast pankrotimenetluse lõpetamist järelejäänud raha tagastatakse makse teinud isikule.

2. jagu

Pankroti väljakuulutamine ja pankroti väljakuulutamise tagajärjed

§ 31. Pankroti väljakuulutamine

(1) Kohus kuulutab pankroti välja, kui võlgnik on maksejõuetu.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Olenemata füüsilisest isikust võlgniku maksejõuetusest jätab kohus pankroti välja kuulutamata, kui esineb käesoleva seaduse § 15 lõikes 3 nimetatud ajutise halduri nimetamata jätmise alus. Kohus võib siiski pankroti välja kuulutada, kui esineb käesoleva seaduse § 15 lõike 3 punktis 6 nimetatud alus ajutise halduri nimetamata jätmiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Kui pankrotiavalduse on esitanud võlgnik, kuulutab kohus pankroti välja ka juhul, kui maksejõuetuse tekkimine tulevikus on tõenäoline.

(4) Kui pankrotiavalduse on esitanud võlgnik, siis eeldatakse, et ta on maksejõuetu.

(5) Pankroti kuulutab kohus välja määrusega (pankrotimäärus). Pankrotimääruses tuleb märkida pankroti väljakuulutamise kellaaeg. Pankroti väljakuulutamise algab pankrotimenetlus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Pankroti väljakuulutamisel otsustab kohus võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise aja ja koha, pankrotihalduri (haldur) nimetamise ning hagi tagamise abinõude kohaldamise. Kui hagi tagamise abinõusid oli kohaldatud enne pankroti väljakuulutamist, jäävad need kehtima, kui kohus ei otsusta teisiti.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(7) Pankrotimäärus kuulub viivitamatule täitmisele. Pankrotimääruse täitmist ei saa peatada ega ajatada, samuti ei saa muuta otsuse seaduses sätestatud täitmise viisi ja korda.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(8) Kui kõrgemalseisev kohus tühistab pankrotimääruse, ei mõjuta see halduri poolt või tema suhtes tehtud õigustoimingute kehtivust.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

§ 32. Pankrotimääruse edasikaebamine

Pankrotimääruse peale võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse 15 päeva jooksul pankrotiteate avaldamisest. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võivad võlgnik ja pankrotiavalduse esitanud isik esitada määruskaebuse Riigikohtule. Haldur ei või võlgniku nimel määruskaebust esitada ega võlgnikku määruskaebuse läbivaatamisel esindada.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 33. Pankrotiteade

(1) Pankrotimääruse kohta avaldab kohus viivitamata teate väljaandes Ametlikud Teadaanded (pankrotiteade). Vajaduse korral teadet korratakse. Kordusteates märgitakse esimese teate avaldamise kuupäev.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Pankrotiteates märgitakse pankroti välja kuulutanud kohtu nimi, otsuse tegemise kuupäev ja kellaaeg, andmed võlgniku ja halduri kohta, ettepanek võlausaldajatele oma nõuete esitamiseks ja nõuete esitamise tähtaeg ning võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise aeg ja koht. Pankrotiteates tuleb märkida nõude tähtaegselt esitamata jätmise tagajärjed.

(3) Pankrotiteates märgitakse, et võlgnikule võlgnevate kohustuste täitmist võib vastu võtta üksnes haldur.

(4) Kui kõrgemalseisev kohus on tühistanud määruse, millega pankrot jäeti välja kuulutamata, ja teeb pankrotimääruse, avaldab ta pankrotiteate. Muust määrusest avaldab kõrgemalseisev kohus teate väljaandes Avalikud Teadaanded.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(5) Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 (EÜT L 160 30/60/2000 lk 1–13) alusel võlgniku suhtes, kes on kantud Eestis äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse või kellel on Eestis tegevuskoht, on pankrotiteate avaldamiseks kohustatud pankrotihaldur või pankrotimenetluse algatanud riigi pädev asutus. Lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud andmetele märgitakse teates, kas pankrotimenetlus algatati määruse artikli 3 lõike 1 või 2 alusel ning millise riigi õigust pankrotimenetlusele kohaldatakse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 34. Võlausaldajate teavitamine

(1) Haldur teavitab teadaolevaid võlausaldajaid pankrotimäärusest ning võlausaldajate esimese üldkoosoleku ajast ja kohast. Teates märgitakse nõude tähtaegselt esitamata jätmise tagajärjed. Kui haldurile on teada isikud, kellel on kohustusi võlgniku suhtes, saadab haldur teate võlgniku pankroti väljakuulutamise kohta ka neile.

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikuid on rohkem kui 50, piisab pankrotiteate avaldamisest.

(3) Olenemata võlausaldajate arvust teavitab haldur käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud viisil võlausaldajaid, kellel kinnistusraamatust, laevakinnistusraamatust, kommertsandiregistrist või Eesti väärtpaberite keskregistrist nähtuvalt võib olla rahaline nõue võlgniku vastu, samuti teisi teadaolevaid võlausaldajaid, kellel on pandiõigus võlgniku vara suhtes. Eelmises lauses sätestatu kehtib ka nende võlausaldajate kohta, kelle harilik viibimiskoht või elu- või asukoht on mõnes teises Euroopa Liidu liikmesriigis.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 35. Pankroti väljakuulutamise tagajärjed

(1) Pankroti väljakuulutamiselega:

- 1) moodustub võlgniku varast pankrotivara;
- 2) läheb haldurile üle võlgniku vara valitsemise õigus ning õigus olla võlgniku asemel kohtumenetluses menetlusosaliseks vaidluses, mis puudutab pankrotivara või vara, mille võib arvata pankrotivarasse;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

3) kaotab füüsilisest isikust võlgnik õiguse teha tehinguid seoses pankrotivaraga;

4) kaotab juriidilisest isikust võlgnik õiguse teha mis tahes tehinguid;

5) on muud võlgniku õigused piiratud käesolevas seaduses ettenähtud korras;

6) lõpetatakse intressi ja viivise arvestamine võlgniku vastu suunatud nõuetelt;

6¹) peatub võlgniku vastu suunatud haldusakti vaidlustamise tähtaja arvestamine;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

7) järgnevad muud käesolevas seaduses ettenähtud tagajärjed.

(2) Võlgnik on kohustatud esitama haldurile pankroti väljakuulutamise päeva seisuga nimekirja temale kuuluvast varast, sealhulgas kohustustest.

§ 36. Valitsemis- ja käsutusõiguse üleminek

(1) Pankroti väljakuulutamiselega läheb võlgniku õigus pankrotivara valitseda ja käsutada üle pankrotihaldurile, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(2) Võlgniku poolt pärast pankroti väljakuulutamist tehtud pankrotivara hulka kuuluva eseme käsutustehing on tühine. Teisele poolele tagastatakse tema poolt käsutustehingu alusel üleantu, kui see on pankrotivaras säilinud, või hüvitatakse, kui pankrotivara on üleantu arvel suurenenud.

(3) Käesoleva paragrahvi lõiget 2 ei kohaldata heausksele omandamisele asjaõigusseaduse § 56¹ lõike 2, laeva asjaõigusseaduse § 7 lõike 1 ja Eesti väärtpaberite keskreestri seaduse § 9 lõike 2 alusel.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(4) Kui võlgnik käsutas eset pankroti väljakuulutamise päeval, siis eeldatakse, et käsutustehing tehti pärast pankroti väljakuulutamist. Asjaõigusseaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise seadmine ja finantstagatise eseme käsutamine pärast pankroti väljakuulutamist on kehtiv, kui see toimub pankroti väljakuulutamise päeval ning finantstagatise kokkuleppe teine pool tõendab, et ta ei teadnud ega pidanudki teadma pankrotimenetluse algatamisest.

(5) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist käsutanud oma tulevikus tekkivaid nõudeid, muutub käsutus pankroti väljakuulutamisega tühiseks pärast pankroti väljakuulutamist tekkinud nõuete osas.

(6) Füüsilisest isikust võlgnik võib pankrotivara käsutada halduri nõusolekul. Halduri nõusolekuta tehtud käsutustehing on tühine.

[RT I 2004, 37, 255 – jõust. 1. 05. 2004]

§ 37. Pankrotivarasse kuuluva nõude täitmine

(1) Pankrotivarasse kuuluva võlgnikule võlgnetava kohustuse täitmist võib pärast pankroti väljakuulutamist vastu võtta üksnes haldur. Kui kohustus täideti võlgnikule, loetakse kohustus täidetuks üksnes juhul, kui täitmiseks üleantu on pankrotivaras säilinud või kui pankrotivara on üleantu arvel suurenenud.

(2) Kui kohustus täideti võlgnikule enne pankrotiteate avaldamist, loetakse kohustus täidetuks, kui kohustuse täitnud isik ei teadnud täitmise ajal pankroti väljakuulutamisest ega pidanudki sellest teadma.

§ 38. Nime kasutamine

Pärast juriidilisest isikust võlgniku pankroti väljakuulutamist võib selle võlgniku ärinime või muud nime kasutada üksnes koos sõnaga «pankrotis».

§ 39. Registripidaja teavitamine

(1) Kui võlgnik on kantud äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse, edastab pankroti välja kuulutanud kohus võlgniku asu- või elukohajärgsele kohtu registriosakonnale viivitamata ära kirjad enda ja kõrgemalseisva kohtu lahenditest, mis on tehtud käesoleva seaduse § 29 lõike 1, § 31, § 68 lõike 3, § 91 lõigete 2 ja 3, § 130 lõigete 2 ja 7, § 158 lõike 4, § 163 lõike 3, § 183 lõike 1, § 190 lõike 1 ja § 192 lõike 2 alusel. Kanne registrisse tehakse kohe pärast määruse edastamist registriosakonnale.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 pankrotimenetluse kohta artikli 3 lõike 1 alusel Eestis äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse kantud võlgniku suhtes on pankroti väljakuulutamisest teatamiseks kohustatud pankrotihaldur või pankroti välja kuulutanud riigi muu pädev asutus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 40. Märkus kinnistusraamatus

(1) Pankroti väljakuulutamise kohta tehakse märkus kinnistusraamatusse:

1) kinnisasjade juurde, mille omanikuna on võlgnik kantud kinnistusraamatusse;

2) võlgnikule kuuluvate piiratud asjaõiguste juurde ja õiguste juurde nendele õigustele, kui võib eeldada, et märkuse sisse kandmata jätmine võib kahjustada võlausaldajate huve.

(2) Mäрге tehakse pankrotimääruse alusel. Määruse edastab registripidajale kohus. Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 alusel võib avalduse esitada ka pankroti välja kuulutanud riigi muu pädev asutus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Kui haldur on võõrandanud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kinnisasja või õiguse pankrotimenetluses, peab haldur esitama avalduse märkuse kustutamiseks.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud kohaldatakse ka laevakinnistusraamatusse kantud laevade kohta.

§ 41. Väärtpaberite blokeerimine Eesti väärtpaberite keskregistris

(1) Eesti väärtpaberite keskregistris registreeritud väärtpaberid või väärtpaberikonto blokeeritakse pankrotimääruse alusel. Avalduse Eesti väärtpaberite keskregistris registreeritud väärtpaberite või väärtpaberikonto blokeerimiseks esitab pankrotimääruse alusel haldur. Pankroti väljakuulutamisel Euroopa Liidu Nõukogu määruse nr 1346/2000 artikli 3 lõike 1 alusel võib avalduse esitada ka pankroti välja kuulutanud riigi muu pädev asutus.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud väärtpaber müüakse pankrotimenetluses, peab haldur esitama avalduse blokeeringu lõpetamiseks.

§ 42. Nõuded, mille täitmise tähtpäev ei ole saanud

Pankroti väljakuulutamisega loetakse võlgniku võlausaldajate kõigi nõuete täitmise tähtpäev saanud, kui seadusest ei tulene teisiti.

§ 43. Pankrotimenetlusega seondud kohtumenetlus

(1) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on läbivaatamisel võlgniku poolt teise isiku vastu esitatud hagi või muu avaldus, mis seondub pankrotivaraga, või kui võlgnik osaleb mõnes kohtumenetluses kolmanda isikuna, võib haldur astuda menetlusse võlgniku seadusliku esindajana. Kui haldur on menetlusest teadlik, kuid menetlusse ei astu, võib võlgnik jätkata hagejana, avaldajana või kolmanda isikuna.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on varaline nõue võlgniku vastu, mille kohta ei ole veel otsust tehtud, jätab kohus nõude hagimenetluses läbi vaatamata.

(3) Kohus taastab hageja avalduse alusel käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud menetluse, kui kõrgema astme kohus on pankrotimääruse tühistanud ja on jõustunud määrus, millega pankrotiavaldis on jäetud rahuldamata, samuti juhul, kui pankrotimenetlus on pärast pankroti väljakuulutamist lõppenud raugemise tõttu.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(4) Kui enne pankroti väljakuulutamist alanud kohtumenetluses on võlgniku vastu nõue eseme välistamiseks pankrotivarast, vaatab kohus nõude läbi. Sel juhul võib pankrotihaldur astuda menetlusse võlgniku asemel. Halduril on võlgniku kui kostja õigused ja kohustused. Kui haldur protsessi ei astu, võib menetlust jätkata hageja taotlusel.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Kui kohtumenetluses on varaline nõue võlgniku vastu, milles tehtud lahendi peale on võimalik edasi kaevata, võib pärast pankroti väljakuulutamist võlgniku nimel edasi kaevata haldur. Halduri nõusolekul võib võlgnik ise kaebuse esitada.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(6) Võlgnik on kohustatud pankroti välja kuulutanud kohtule ja haldurile teatama kõikidest kohtumenetlustest, kus ta osaleb hageja või kostjana või muu menetlusosalisena.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

§ 44. Pankrotivõlausaldajate nõuded

(1) Pärast pankroti väljakuulutamist võivad pankrotivõlausaldajad esitada oma nõudeid võlgniku vastu ainult käesolevas seaduses sätestatud korras. Nõuete rahuldamine toimub käesolevas seaduses sätestatud korras.

(2) Välisriigi vääringus esitatud nõuded arvestatakse ümber Eestis kehtivasse vääringusse pankrotimääruse tegemise päeval kehtiva vahetuskursi alusel.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(3) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 45. Aresti lõppemine

Enne pankroti väljakuulutamist võlgniku varale kohaldatud arest lõpeb pankroti väljakuulutamisega.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 46. Võlgniku lepinguliste kohustuste täitmine

(1) Halduril on õigus võlgniku poolt sõlmitud lepingust tulenev seni täitmata kohustus täita ja nõuda teiselt poolelt tema kohustuse täitmist või loobuda võlgniku lepingust tuleneva kohustuse täitmisest, kui seadusest ei tulene teisiti. Haldur ei või loobuda võlgniku lepingust tuleneva kohustuse täitmisest, kui kohustuse täitmise tagamiseks on kinnistusraamatusse kantud eelmärke.

(2) Kui teine pool teeb haldurile ettepaneku käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud valikuõigust kasutada, peab haldur viivitusega, ent mitte hiljem kui seitsme päeva jooksul teatama, kas ta täidab võlgniku kohustuse või loobub sellest. Kui haldur ei teata õigeaegselt kohustuse täitmisest või sellest loobumisest, ei ole tal õigust teiselt poolelt lepingu täitmist nõuda, kuni ta ei ole võlgniku kohustust täitnud.

(3) Halduri taotlusel võib kohus määrata haldurile valikuõiguse teostamiseks tähtaja erinevalt käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatust. Sel juhul tuleb tähtaeg määrata arvestusega, et võlausaldajal jääks mõistlik aeg nõude esitamiseks enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut.

(4) Kui haldur jätkab võlgniku kohustuse täitmist või teatab, et katseb võlgniku kohustuse täita, peab lepingu teine pool jätkama oma kohustuse täitmist. Sellisel juhul kaotab haldur õiguse keelduda võlgniku kohustuse täitmisest.

(5) Kui haldur nõuab lepingu teiselt poolelt lepingu täitmist, võib teine pool nõuda, et haldur tagaks võlgniku kohustuse täitmise. Kuni haldur võlgniku kohustuse täitmist ei taga, võib teine pool keelduda oma kohustuse täitmisest, samuti tageda lepingust või lepingu üles öelda.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Lepingu teise poole selline nõue võlgniku vastu, mis on tekkinud kohustuse täitmisest pärast seda, kui haldur on teiselt poolelt nõudnud kohustuse täitmist, on massikohustus.

(7) Kui haldur loobus pärast pankroti väljakuulutamist võlgniku kohustuse täitmisest, võib lepingu teine pool esitada lepingu täitmata jätmisest tuleneva nõude pankrotivõlausaldajana.

§ 47. Jagatava esemega leping

(1) Kui lepingulise kohustuse ese on jagatav ja teine pool on oma kohustuse pankroti väljakuulutamise hetkeks täitnud osaliselt, saab ta oma kohustuse täidetud osale vastava võlgniku rahalise kohustuse täitmist nõuda üksnes pankrotivõlausaldajana.

(2) Kui haldur nõuab ka ülejäänud kohustuse täitmist, loetakse sellele osale vastav teise poole nõue võlgniku vastu massikohustuseks.

§ 48. Turu- ja börsihinnaga seotud tuletisväärtpaberi ning –teingu täitmine

(1) Kui reguleeritud väärtpaberiturul, muude pakkumuste ja tehingute tegemist regulaarselt võimaldava süsteemi vahendusel või regulaarse kauplemise käigus oli kokku lepitud turu- või börsihinda omava kauba üleandmine kindlaks tähtpäevaks või teatud ajavahemiku jooksul ning tähtpäev saabub või ajavahemik möödub pärast pankroti väljakuulutamist, siis haldur ega lepingu teine pool ei või nõuda kohustuse täitmist.

(2) Kui reguleeritud väärtpaberiturul, muude pakkumuste ja tehingute tegemist regulaarselt võimaldava süsteemi vahendusel või regulaarse

kauplemise käigus oli kokku lepitud turul või süsteemis turu- või börsihinda omav finantssooritus kindlaks tähtpäevaks või teatud ajavahe- miku jooksul ning tähtpäev saabub või ajavahemik möödub pärast pankroti väljakuulutamist, siis haldur ega lepingu teine pool ei või nõuda kohustuse täitmist.

(3) Finantssoorituseks käesoleva paragrahvi lõike 2 mõttes loetakse:

1) väärismetalli omandamine;

2) väärtpaberi või sellega võrreldava õiguse omandamine, välja arvatud osaluse omandamine äriühingus viimase üle valitseva mõju saamise eesmärgil või osaluse pikaajaseks hoidmiseks ja koostööks äriühinguga;

3) rahalise makse tegemine välisvaluutas või rahvusvahelistes arveldusühikutes;

4) rahalise makse tegemist, mille suurus määratakse otseselt või kaudselt vastavalt välisvaluuta või rahvusvahelise arveldusühiku kursile, teatud nõuete intressimäärale või teatud kaupade või teenuste hinna- le;

5) optioon või muu õigus kaupade saamisele või rahalistele makse- tele käesoleva lõike punktide 1–4 tähenduses.

(4) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud juhtudel saab esi- tada üksnes kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude. Kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude suuruseks loetakse kokkulepitud tasu ja teisel tööpäeval pärast pankroti väljakuulutamist kohustuse täit- mise kohas kehtinud kauba või finantssoorituse turu- või börsihinna vahe. Lepingu teine pool võib kohustuse täitmata jätmisest tuleneva nõude esitada üksnes pankrotivõlausaldajana.

§ 49. Omandireservatsioon

(1) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist münunud vallasasja omandireservatsiooniga ja ostjale asja valduse üle andnud, on ostjal õi- gus nõuda müügilepingu täitmist. Haldur ei või sellisel juhul loobuda müügilepingust tulenevate võlgniku kohustuste täitmisest.

(2) Kui võlgnik on enne pankroti väljakuulutamist ostnud vallasasja omandireservatsiooniga ja saanud müüjalt asja valduse, võib pankro- tihaldur käesoleva seaduse §-s 46 sätestatud valikuõigust teostada kuni võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumiseni. Haldur võib käes- oleva seaduse §-s 46 sätestatud valikuõigust teostada ka viie päeva jook- sul pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut.

(3) Haldur peab valikuõigust teostama käesoleva seaduse §-s 46 sä- testatud korras, kui omandireservatsiooniga võõrandatud asja väärtus võib võlausaldaja esimese üldkoosoleku toimumiseni jääva aja jooksul oluliselt väheneda ja võlausaldaja on haldurile sellest teatanud.

§ 50. Võlgnik üürile- ja rendileandjana

(1) Üürile- või rendileandja pankrot ei ole üüri- või rendilepingu lõpetamise aluseks, kui lepingus ei ole ette nähtud teisiti. Kui üüri- või rendilepingu järgi on pankrot selle lõpetamise aluseks, võib haldur lepingu ühekuulise või lepingus ettenähtud lühema ülesütlemissähtajaga üles öelda.

(2) Eluruumi üürileandja pankrot ei ole eluruumi üürilepingu lõpetamise aluseks.

(3) Kui võlgnikule on enne pankroti väljakuulutamist kinnisasja või ruumi üür või rent ette makstud, loetakse üürniku või rentniku üüri või rendi maksmise kohustus täidetuks üksnes pankroti väljakuulutamise kuu osas. Kui pankrot kuulutati välja pärast kuu 15. päeva, loetakse üürniku või rentniku üüri või rendi maksmise kohustus täidetuks ka järgmise kuu osas. Ülejäänud ettemaksu osas võib üürnik või rentnik esitada alusetust rikastumisest tuleneva nõude pankrotivõlausaldajana.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud alusetu rikastumise nõude võib üürnik või rentnik tasaarvestada võlgniku nõudega tema vastu.

§ 51. Võlgnik üürniku ja rentnikuna

(1) Üürniku või rentniku pankroti korral võib üürile- või rendileandja üüri- või rendilepingu lõpetada üksnes võlaõigusseaduse §-s 319 sätestatud korras.

(2) Üüri- või rendilepingut, mille võlgnik on sõlminud üürniku või rentnikuna, ei või teine pool pärast võlgniku pankroti väljakuulutamist üles öelda üüri või rendi maksmisega viivitamise tõttu, kui viivitus seondub enne pankrotiavalduse esitamist võlgnetud üüri või rendi maksmisega.

(3) Võlgniku poolt üürniku või rentnikuna sõlmitud kinnisasja või ruumi üüri- või rendilepingu võib haldur ühekuulise või lepingus ettenähtud lühema ülesütlemissähtajaga üles öelda.

(4) Kui haldur ütleb lepingu vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 3 üles, võib teine pool nõuda lepingu ennetähtaegselt lõppemisest tuleneva kahju hüvitamist üksnes pankrotivõlausaldajana.

(5) Kui pankroti väljakuulutamise hetkeks ei olnud kinnisasja või ruumi võlgnikule üle antud, võib nii haldur kui ka teine pool lepingust taganeda. Kui haldur taganeb lepingust, võib teine pool nõuda lepingu lõppemisest tuleneva kahju hüvitamist üksnes pankrotivõlausaldajana. Kui üks pool teeb teisele poolele ettepaneku teatada, kas ta soovib taganemisõigust kasutada, võib teine pool lepingust taganeda 14 päeva jooksul.

§ 52. Liisinguleping

Käesoleva seaduse §-des 50 ja 51 sätestatud kohaldatakse vastavalt ka võlgniku poolt sõlmitud liisingulepingule.

§ 53. Kõrvalekalduvate kokkulepete tühisus

Kokkulepe, millega eelnevalt välistatakse käesoleva seaduse §-des 50–52 sätestatu kohaldamine või piiratakse seda, on tühine.

3. peatükk

PANKROTIMENETLUSE ORGANID

1. jagu

Pankrotihaldur

§ 54. Pankrotihalduri kutsetegevus

Pankrotihalduri kutsetegevuseks on pankrotimenetluste läbiviimine, tegutsemine juriidilise isiku sundlõpetamise korral kohtu poolt määratud likvideerijana ja saneerimisnõustajana ning õigusaktidega pandud teiste ülesannete täitmine.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 54¹. Haldur

(1) Pankrotihaldur (edaspidi *haldur*) teeb pankrotivaraga seonduvaid tehinguid ja muid toiminguid ning osaleb võlgniku asemel kohtus pankrotivaraga seotud vaidlustes oma ülesannetest tulenevalt.

(2) Kui pankrotimenetluse läbiviimiseks on määratud mitu haldurit, võib pankrotivaraga tehinguid või muid toiminguid teha iga haldur, kui kohus ei ole halduri nimetamisel ette näinud, et haldurid võivad tehingu või muu toimingu teha üksnes ühiselt. Kolmandate isikute suhtes kehtib ühine tehingu või muu toimingu tegemise nõue ainult juhul, kui see on kantud vastavasse registrisse.

(3) Juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluse korral võib haldur teha pankrotivaraga kõiki tehinguid ja õigustoiminguid. Halduri tehingu või muu toimingu tegemise õigust saab piirata kolmandate isikute suhtes üksnes käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud viisil.

(4) Füüsilisest isikust võlgniku pankroti puhul võib haldur teha pankrotivaraga ainult neid tehinguid ja õigustoiminguid, mis on vajalikud pankrotimenetluse eesmärgi saavutamiseks ja halduri ülesannete täitmiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 55. Halduri põhikohustused ja õigused

(1) Haldur kaitseb kõigi võlausaldajate, samuti võlgniku õigusi ja huve ning tagab seadusliku, kiire ja majanduslikult otstarbeka pankrotimenetluse.

(2) Haldur peab oma kohustusi täitma korralikule ja ausale haldurile omase hoolega ning arvestama kõigi võlausaldajate ja võlgniku huve. Haldur täidab oma kohustusi isiklikult.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Haldur:

1) selgitab välja võlausaldajate nõuded, valitseb pankrotivara, korraldab selle moodustamise ja müügi ning pankrotivara arvel võlausaldajate nõuete rahuldamise;

1¹) selgitab välja võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjused ja aja; [RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

2) korraldab vajadusel võlgniku majandustegevuse jätkamise;

3) viib vajadusel läbi juriidilisest isikust võlgniku likvideerimise;

4) annab seaduses ettenähtud juhtudel teavet võlausaldajale ja võlgnikule;

5) annab oma tegevusest aru ja esitab pankrotimenetluse kohta andmeid kohtule, järelevalveametnikule ja pankrotitoimkonnale;

5¹) [kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

6) täidab muid seadusest tulenevaid kohustusi.

(3¹) Halduril on õigus dokumendi ärakirja taotlenud isikult saada hüvitist dokumendi ärakirja tegemise eest.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3²) Halduri hüvitis dokumendi koopia valmistamise eest on:

1) A4 formaadis lehekülje eest viis krooni;

2) A3 formaadis lehekülje eest seitse krooni.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3³) Kui võlgniku maksejõuetuse põhjuseks on raske juhtimisviga, on haldur kohustatud esitama kahju hüvitamise nõude raskes juhtimisveas süüdi oleva isiku vastu kohe, kui nõude esitamiseks on piisav alus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Lisaks halduri seaduses sätestatud õigustele on halduril ka käesoleva seaduse § 22 lõikes 3 nimetatud ajutise halduri õigused.

§ 56. Haldurile esitatavad nõuded

(1) Halduriks võib olla Kohtutäiturite ja Pankrotihaldurite Koja (edaspidi *koda*) kutsekogu liikmeks olev:

1) füüsiline isik, kellele on koja poolt antud haldurina tegutsemise õigus;

2) vandeadvokaat ja vandeadvokaadi vanemabi;

3) audiitor;

4) kohtute seaduse § 47 lõike 1 punktile 1 vastava haridustasemega kohtutäitur.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Halduril peab olema kohtu ja võlausaldajate usaldus.

(3) Haldur ei tohi olla kohtu töötaja ning ta peab olema sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest. Andes kohtule nõusoleku haldurina tegutsemiseks, kinnitab isik kirjalikult, et ta on sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest.

(4) Halduriks ei või olla asja menetleva kohtuniku ega kohtunikuabi lähikondne.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 57. Haldurina tegutsemise õigus

(1) Haldurina tegutsemise õigus antakse teovõimelisele füüsilisele isikule, kes:

1) on omandanud riiklikult tunnustatud bakalaureusekraadi või sellele vastava kvalifikatsiooni Eesti Vabariigi haridusseaduse § 28 lõike 2² tähenduses ja kellel on vähemalt kaheaastane töökogemus rahanduse, õiguse, juhtimise või raamatupidamise valdkonnas või kes on omandanud riiklikult tunnustatud magistrikraadi või sellele vastava kvalifikatsiooni Eesti Vabariigi haridusseaduse § 28 lõike 2² tähenduses:

2) on aus ja kõlbeline;

3) valdab kõnes ja kirjas eesti keelt;

4) on sooritanud halduri eksami kohtutäituri seaduse §-s 95 sätestatud korras;

5) on läbinud halduri väljaõppe kohtutäituri seaduse §-s 96 sätestatud korras.

(2) Käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1 nimetatud bakalaureuse- või magistrikraadi asemel võib isik olla omandanud ka bakalaureuse- või magistrikraadile vastava välisriigi kvalifikatsiooni.

(3) Vandeadvokaat, vandeadvokaadi vanemabi, audiitor ning kohtute seaduse § 47 lõike 1 punktile 1 vastava haridustasemega kohtutäitur ei pea haldurina tegutsemise õiguse saamiseks sooritama halduri eksamit ega läbima väljaõpet. Haldurina tegutsemise õiguse saab ta koja kutsekogu liikmeks vastuvõtmisega. Nimetatud isik võetakse koja kutsekogu liikmeks tema kirjaliku avalduse alusel.

(4) Väljaõpet ei pea läbima halduri eksami sooritanud isik, kes on töötanud vähemalt kolm aastat õigusalast, majandusalast või finantsjuhtimisalast kõrgharidust nõudval tööl.

(5) Halduri eksami sooritanud ja seaduses ettenähtud juhul väljaõppe läbinud isik esitab koja haldurite kutsekogu juhatusesele (edaspidi *kutsekogu juhatus*) kirjaliku taotluse haldurina tegutsemise õiguse saamiseks. Taotlus esitatakse hiljemalt ühe aasta möödumisel halduri eksami sooritamisest. Kutsekogu juhatus otsustab taotluse rahuldamise ühe kuu jooksul taotluse esitamisest, tehes selle kohta kirjaliku otsuse. Otsuse ärakiri saadetakse isikule ja Justiitsministeeriumile. Taotluse rahuldamata jätmist peab põhjendama.

(6) Haldurina tegutsemise õigust ei anta isikule:

1) kellel on karistus tahtlikult toimepandud kuriteo eest;

2) kes on viimase kümne aasta jooksul tagandatud kohtuniku-, notari-, prokuröri-, vandetõlgi- või kohtutäituriametist või advokatuurist või audiitorkogust välja heidetud või kellelt on võetud patendivoliniku kutse patendivoliniku seaduse § 20 lõike 1 punkti 1 või 2 alusel;

3) kes on viimase viie aasta jooksul avalikust teenistusest distsiplinaarsüüteo eest vabastatud;

4) kes on pankrotivõlgnik;

5) kelle kohta kehtib ärikeeld;

6) kes on senises kutsetegevuses või kohtutäituri ametitegevuses näidanud üles ilmset sobimatust tööks pankrotihaldurina;

7) kes on kohtuotsusega jäetud ilma õigusest olla pankrotihaldur või ettevõtja;

8) kes on viimase seitsme aasta jooksul distsiplinaarsüüteo toimepanemise eest kojast välja arvatud või kellelt on haldurina tegutsemise õigus ära võetud.

(7) Keeld tegutseda haldurina võib tuleneda ka muust seaduses sätestatud alusest.

(8) Pankrotihalduri kutse taotleja usaldusvääruse kontrollimisele kohaldatakse kohtute seaduse § 117¹.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 58. Haldurina tegutsemise õiguse peatamine, lõpetamine ja ära võtmine

(1) Kutsekogu juhatus võib halduri taotlusel tema erialase enese-täiendamise korral või muul mõjuval põhjusel peatada isiku haldurina tegutsemise õiguse kuni kolmeks aastaks. Ajal, kui haldurina tegutsemise õigus on peatatud, ei laiene isikule käesoleva seaduse §-s 64 sätestatud kutsekindlustuse nõue.

(2) Kutsekogu juhatus lõpetab haldurina tegutsemise õiguse isiku kirjaliku avalduse alusel.

(3) Kutsekogu juhatus arvab isiku kojast välja:

1) kui tema puhul esineb käesoleva seaduse § 57 lõikes 6 nimetatud asjaolu;

2) kohtutäituri seaduse § 97 lõikes 6 nimetatud ettepaneku alusel;

3) kui talle on kohaldatud distsiplinaarkaristusena pankrotihaldurina tegutsemise keeld.

(4) Kojast väljaarvamisel kaotab isik õiguse tegutseda haldurina.

(5) Haldurina tegutsemise õiguse peatamise ja lõpetamise ning isiku kojast väljaarvamise kord kehtestatakse koja põhikirjas.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 59. Pankrotihaldurite nimekirj

(1) Pärast haldurina tegutsemise õiguse andmist kannab kutsekogu juhatus isiku andmed pankrotihaldurite nimekirja.

(2) Halduri kohta märgitakse nimekirja:

1) nimi;

2) halduri büroo ärinimi ja kontaktandmed;

3) haldurina tegutsemise õiguse saamise kuupäev;

4) andmed hariduse kohta;

5) haldurina tegutsemise õiguse peatamise ja äravõtmise aeg ja alus;

6) kutsekindlustuslepingu kehtivuse aeg;

7) andmed pankrotimenetluste kohta, milles ta on kinnitatud halduriks.

(3) Nimekirja pidaja on koda. Nimekiri tehakse avalikkusele kättesaadavaks koja veebilehel. Nimekirja pidamise kord kehtestatakse koja põhikirjas.

(4) Nimekirja kantud haldur peab tagama esitatud andmete õigsuse. [RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 60. Halduri kutsetegevusega seotud dokumendid ja teabekandjad

(1) Ajutine haldur ja haldur peavad koostama pankrotimenetluse kohta toimiku. Halduri toimikule ning pankrotimenetluses koostatavate dokumentide sisule ja vormile esitatavad nõuded kehtestab justiitsminister määrusega. Nõudeid kohaldatakse ka ajutise halduri toimikule ja dokumentidele.

(2) Halduri kutsetegevusega seotud dokumendid ja teabekandjad peavad olema selgelt eristatavad muudest dokumentidest ja teabekandjatest.

(3) Haldur säilitab halduri toimikut ja muid pankrotimenetlusega seotud dokumente ja teabekandjaid seitse aastat, arvates pankrotimenetluse lõpetamisest või päevast, millal kohus pankrotihalduri tema kohustustest vabastas, kui see toimus pärast pankrotimenetluse lõpetamist.

(4) Ajutise halduri koostatud toimik, kui ajutine haldur ei jätka haldurina, ja halduri toimik, kui haldur vabastatakse enne pankrotimenetluse lõppemist, antakse üle asja menetlevale haldurile, kes säilitab üleantud toimikut käesoleva paragrahvi lõikes 3 sätestatud korras.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud toimiku üleandmise korra kehtestab justiitsminister määrusega.

(6) Haldurina tegutsemise õiguse äravõtmisel või halduri surma korral antakse halduri lõpetatud pankrotimenetluste toimikud ning muud pankrotimenetlusega seotud dokumendid ja teabekandjad üle pankrotihaldurite kutsekogu juhatusele.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 61. Halduri kinnitamine

(1) Pankrotimäärusega nimetatud halduri kinnitamise otsustab võlausaldaajate esimene üldkoosolek. Kui võlausaldaajate üldkoosolekust on teatatud ettenähtud korras, kuid ükski võlausaldaaja esimesele üldkoosolekule ei ilmu, loetakse haldur üldkoosoleku poolt kinnitatuks.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Kui pankrotimäärusega nimetatud haldurit ei kinnitata, valivad võlausaldaajad uue halduri, kelle kinnitamise otsustab kohus viie päeva jooksul üldkoosoleku otsuse saamisest arvates, tehes selle kohta määruse.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(3) Kui kohus ei kinnita üldkoosolekul valitud haldurit, nimetab ta määrusega uue halduri, keda võlausaldajate üldkoosolekul ei ole vaja kinnitada.

(4) Kohus jätab võlausaldajate valitud halduri kinnitamata, kui haldur ei vasta käesoleva seaduse §-s 56 sätestatud nõuetele või halduril ei ole kehtivat kutsekindlustust, ega nimeta halduriks isikut, kelle võlausaldajate üldkoosolek vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 oli jätnud kinnitamata. Kohus peab kohtumääruses nimetama halduri kinnitamata jätmise põhjused.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Määruse peale, millega kohus käesoleva paragrahvi lõikes 3 märgitud juhul nimetab uue halduri, võib võlausaldaja või võlgnik esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatut.

(6) Kui kohus pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut nimetab lisaks haldurile teise halduri, kohaldatakse halduri kinnitamisele vastavalt käesoleva paragrahvi lõigetes 1–5 sätestatut.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 62. Halduri esindaja või abiline

(1) Üksikute pankrotimenetlusega seotud toimingute tegemisel võib haldur kasutada kolmandate isikute abi. Pankrotimenetlusega seotud tehingu võib haldur teha ka esindaja kaudu.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Halduril on lubatud kasutada esindajat ja abilist pankrotimenetlusega seotud toimingute ja tehingute tegemisel pankrotitoimkonna eelneval nõusolekul. Halduri esindaja või abiline ei või olla asja menetleva kohtuniku, kohtunikuabi ega võlgniku lähikondne ning peab olema sõltumatu võlgnikust ja võlausaldajatest.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Haldur vastutab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kolmanda isiku, esindaja või abilise tegevuse eest pankrotimenetluses nagu oma tegevuse eest.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kolmandale isikule, esindajale ja abilisele maksab haldur tasu oma tasu arvelt vastavalt nende omavahelisele kokkuleppele. Kui esindaja kasutamine on asja keerukusest tulenevalt ilmselt vajalik, võib esindaja tasu pankrotitoimkonna nõusolekul maksta pankrotivarast.

§ 63. Halduri vastutus

(1) Haldur, kes on oma kohustuse rikkumisega tekitanud süüliselt kahju võlgnikule või võlausaldajale või isikule, kes võib nõuda massi kohustuse täitmist, peab selle hüvitama.

(2) Halduri kohustuse rikkumisest tuleneva kahju hüvitamise nõude aegumistähtaeg on kolm aastat päevast, mil kannatanu sai teada kahjust ja halduri vastutuse aluseks olevatest asjaoludest, kuid mitte üle kolme aasta halduri vabastamisest.

§ 64. Halduri kutsekindlustus

(1) Halduri kutsetegevuses tekitatud kahju hüvitamise tagamiseks peab haldur sõlmima kutsekindlustuslepingu kindlustusandjaga, kes on Eestis kindlustustegevuseks luba omav äriühing, järgmistel tingimustel:

1) kindlustusjuhtumiks on kindlustusperioodi jooksul toimunud halduri kohustuse rikkumine ja käesoleva seaduse § 62 lõikes 3 nimetatud isiku tegevus, mille tõttu tekkinud kahju on haldur kohustatud halduri kutsetegevust reguleeriva seaduse alusel hüvitama;

2) kindlustussumma alampiir ühe kindlustusjuhtumi kohta on vähemalt üks miljon krooni ning kõigi kindlustusperioodil toimunud kindlustusjuhtumite kohta väljamakstavate kindlustushüvitiste ülempiir on vähemalt viis miljonit krooni;

3) kui kindlustusleping on sõlmitud omavastutusega, hüvitab kindlustusandja kogu tekitatud kahju, kuid mitte üle kindlustussumma, ja nõuab omavastutuse summa tagasi kindlustusvõtjalt.

(2) Haldur ei pea kindlustama kohustuse tahtlikust rikkumisest tekkinud vastutust.

(3) Kohtutäitur, advokaat ja audiitor, kelle kutsetegevusest tulenev vastutus on seaduse kohaselt kindlustatud, ei pea sõlmima käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud lepingut, kui kutsekindlustusleping hõlmab tegutsemist pankrotihaldurina.

(4) Pankrotihaldur ei tohi maksta kindlustusmakseid pankrotivarast või likvideeritava äriühingu varast.

(5) Haldur esitab kutsekindlustuslepingu ärakirja ja kindlustuspoliisi viivitamata pärast kutsekindlustuslepingu sõlmimist kutsekogu juhatusale. Kutsekogu on kohustatud kontrollima halduri kutsekindlustuse olemasolu.

(6) Kutsekogu juhatus määratud tähtjaks kutsekindlustuslepingu sõlmimata jätmisel peatab kutsekogu juhatus isiku õiguse tegutseda halduri kutsetegevuses kuni lepingu sõlmimiseni.

(7) Haldur teatab kutsekogu juhatusale kirjalikult võlaõigusseaduse § 514 lõigetes 1 ja 3 loetletud asjaoludest kahe nädala jooksul nendest teada saamisest arvates. Haldur edastab kutsekogu juhatusale info kahjustatud isikule kindlustusandja poolt kindlustushüvitise väljamaksmise, hüvitise suuruse ja kindlustusjuhtumi põhjustanud sündmuse kohta kahe nädala jooksul kindlustushüvitise väljamaksmisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 65. Halduri tasu

(1) Halduril on õigus saada tasu oma ülesannete täitmise eest. Pankrotihalduri tasu määrab kohus pankrotimenetluse lõpparuande kinnitamisel, olles ära kuulanud halduri, võlgniku ning pankrotitoimkonna arvamuse.

(2) Halduri tasu arvestatakse pankrotivara müügist ja tagasivõitmisest, samuti halduri muu tegevuse tulemusena pankrotivarasse laekunud ja pankrotivara hulka arvatud rahast lähtudes. Tasu suuruse määramisel arvestab kohus töö mahtu, keerukust ja halduri kutseoskust. Halduri tasu arvestamisel ei võeta arvesse raha, mis oli võlgnikul pankroti väljakuulutamise ajal või mis on saadud halduri tegevusest sõltumata.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Halduri taotlusel määrab kohus pärast pankrotitoimkonna arvamuse ärakuulamist haldurile esialgse tasu, mis tasaarvestatakse pankrotimenetluse lõppemisel haldurile määratud tasuga. Halduri taotlus lahendatakse määrusega.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Kui pärast pankrotimenetluse lõppemist laekub pankrotivarassee või arvatakse pankrotivara hulka täiendavat raha, määrab kohus halduri taotlusel talle täiendava tasu.

(5) Kohus määrab haldurile tasu käesoleva seaduse § 65¹ lõikes 1 nimetatud alammääras. Alammäärast suurema tasu võib kohus määrata põhjendatud juhul. Kohus võib määrata alammäärast väiksema tasu, kui tasu suurus ei vasta halduri tehtud töö mahule ja vastutusele.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5¹) Kohus võib määrata haldurile käesoleva seaduse § 65¹ lõikes 1 nimetatud alammäärast suurema tasu, mis ei ületa sama paragrahvi lõikes 2 nimetatud ülemmäära, kui:

1) pankrotivara väärtus oli suur ning arvestades halduri tegevust vara suurendamisel ja tagasivõitmisel ei ole alammäära kohaldamine õiglane;

2) haldur esindab võlgnikku kohtuvaidlustes ega kasuta täiendavalt õigusabi;

3) kohus peab seda põhjendatuks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Kui tehakse kompromiss või pankrotimenetlus lõpetatakse juriidilisest isikust võlgnikku lõpetamata, määrab kohus halduri tasu, arvestades halduri ülesannete mahtu, keerukust ja halduri kutseoskusi.

(7) Kui vaatamata pankrotimenetluses toimunud tervendamisele juriidilisest isikust võlgnik siiski lõpetatakse, arvestatakse halduri tasu suuruse määramisel ka halduri tegevust võlgniku tervendamisel.

(8) Kui kohus lõpparuande kinnitamisel leiab, et haldur on oma ülesannete täitmiseks teinud pankrotivara arvel põhjendamatuid kulusi, arvab kohus halduri tasust maha kulutused, mis ei olnud vajalikud.

Kui halduril oli põhjendamatu kulutuste tegemiseks pankrotitoimkonna nõusolek, on halduril regressiõigus pankrotitoimkonna liikmete vastu, kes hääletasid nõusoleku andmise poolt.

(9) Kui pankrotimenetlust viib läbi enam kui üks haldur, jaotatakse halduri tasu nende vahel.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(10) Justiitsminister võib määrusega kehtestada ajutise halduri ja halduri tasu ning hüvitamisele kuuluvate kulutuste arvestamise täpse korra.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(11) Kui kohus on kuulutanud pankroti välja käesoleva seaduse § 171 lõike 1¹ alusel ja võlgnikul ei ole pankrotimenetluse kulude katmiseks piisavalt vara, määrab kohus halduri tasu käesoleva seaduse § 23 lõigete 1–3 alusel. Halduri tasu ja kulutuste hüvitamiseks võib kohus määrata menetlusabi andmise. Menetlusabi taotluse võib esitada haldur.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 65¹. Halduri tasu piirmäärad

(1) Halduri tasu alammäär pankrotivaralt suurusega kuni 100 000 krooni on 20% pankrotivarast. Üle 100 000-krooniselt pankrotivaralt makstava tasu alammäärad on järgmised:

Pankrotivara suurus kroonides	Halduri tasu alammäär kroonides	Halduri tasu pankrotivara suuruse alumiist piiri ületavalt osalt
100 001 – 200 000	25 000	15%
200 001 – 500 000	40 000	11%
500 001–1 000 000	73 000	10%
1 000 001–2 000 000	123 000	7%
2 000 001–5 000 000	193 000	3,5%
5 000 001–10 000 000	298 000	2,25%

(2) Haldurile kuni 100 000 krooni suuruselt pankrotivaralt makstava tasu ülemmäär on 35% pankrotivarast. Üle 100 000-krooniselt pankrotivaralt makstava tasu ülemmäärad on järgmised:

Pankrotivara suurus kroonides	Halduri tasu ülemmäär kroonides	Halduri tasu pankrotivara suuruse alumiinipiiri ületavalt osalt
100 001 – 200 000	40 000	18%
200 001 – 500 000	58 000	12,5%
500 001–1 000 000	95 500	11%
1 000 001–2 000 000	150 500	7,5%
2 000 001–5 000 000	225 500	4%
5 000 001–10 000 000	345 500	2,6%

(3) Halduri tasu ülemmäär pankrotivaralt, mille suurus ületab 10 000 000 krooni, on kuni 5% pankrotivarast.

(4) Tasu suurus ei või olla väiksem kui 1% pankrotivara müügist ja tagasivõitmisest ning halduri muu tegevuse tulemusena pankrotivarasse laekunud ja pankrotivara hulka arvatud rahast.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 66. Halduri kulutuste hüvitamine

(1) Lisaks tasule on halduril õigus nõuda oma kohustuste täitmiseks tehtud vajalike kulutuste hüvitamist. Selleks esitab haldur iga kolme kuu möödudes alates pankroti väljakuulutamisest pankrotitoimkonnale ja kohtule aruande sellel perioodil tehtud kulutuste kohta. Pankrotitoimkonnal ja kohtul on õigus nõuda haldurilt kuludokumentide ning täiendavate andmete esitamist. Kohus võib jätta kinnitamata nende kulutuste hüvitamise, millest pankrotitoimkonnale ja kohtule ei ole õigel ajal teatatud.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Halduril on õigus pankrotitoimkonna eelneval nõusolekul nõuda õiguslase nõustamise ning audiitor- ja raamatupidamisteenuse saamiseks tehtud kulutuste hüvitamist, kui kulutused on vajalikud pankrotimenetluse või halduri täidetava ülesande suure mahu või keerukuse tõttu ja ülesande täitmist halduri enda poolt ei saa mõistlikult oodata. Kui kohus leiab, et olenemata pankrotitoimkonna nõusoleku puudumisest olid kulutused põhjendatud, võib ta need kinnitada.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Menetluse jooksul tekkinud vajalikud kulutused võib haldur pankrotitoimkonna nõusolekul katta jooksvalt pankrotivara arvel. Jaotusettepaneku ja pankrotimenetluse lõpparuande kinnitamisel kontrol-

lib kohus halduri kohustuste täitmiseks tehtud kulutuste vajalikkust ja põhjendatust ning kinnitab vajalike ja põhjendatud kulutuste suuruse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Kui pankrotitoimkond on andnud haldurile nõusoleku teha tema ülesannete täitmiseks põhjendamatuid kulutusi, vastutavad nõusoleku andnud pankrotitoimkonna liikmed võlgniku ees solidaarselt halduriga. Nõude põhjendamatuteks kulutusteks makstu tagastamiseks pankrotivarasse võib esitada ka võlausaldaja.

§ 67. Halduri tegevuse peale kaebamine

Halduri tegevuse peale võivad võlausaldaja ja võlgnik kaevata pankrotitoimkonnale, võlausaldajate üldkoosolekule, kohtule, kojale või Justiitsministeeriumile.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 68. Halduri vabastamine

(1) Kohus vabastab halduri tema soovil. Vabastamise soovist teatab haldur kohtule kirjalikult 30 päeva ette, esitades tegevusaruande. Pankrotimenetluse huvides võib kohus halduri vabastada enne etteteatamistähtaja möödumist.

(2) Kui haldur on jätnud oma ülesanded täitmata või ei täida neid nõuetekohaselt, vabastab kohus halduri kas omal algatusel või pankrotitoimkonna, võlgniku või Justiitsministeeriumi taotlusel või võlausaldajate üldkoosoleku otsuse alusel. Kohus vabastab halduri ka siis, kui ilmneb, et halduril ei ole õigust haldurina tegutseda. Kohtu nõudel esitab haldur kohtu määratud tähtjaks tegevusaruande.

(3) Kui kohus halduri vabastab, nimetab ta määrusega uue halduri, keda ei ole vaja üldkoosolekul kinnitada. Mitme halduri korral ühe halduri vabastamisel otsustab kohus, kas vabastatu asemele on vaja uut haldurit nimetada.

(4) Määruse peale, millega kohus on jätnud halduri käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul vabastamata või nimetanud lõikes 3 märgitud juhul uue halduri, võivad võlausaldaja ja võlgnik esitada määruskaebuse. Määruskaebuse alusel tühistab kohus halduri nimetamise määruse, kui halduri nimetamisel on rikutud käesoleva seaduse § 56 lõikes 1, 3 või 4 sätestatut.

(5) Kui määruskaebuse läbi vaadanud kohus tühistab halduri nimetamise määruse, ei mõjuta see halduri poolt või tema suhtes tehtud õigustoimingute kehtivust.

(6) Määruse peale, millega kohus on halduri käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alusel vabastanud, võib haldur esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 69. Kohtu järelevalve halduri tegevuse üle

(1) Kohus teostab järelevalvet pankrotihalduri tegevuse üle. Kohus võib haldurilt igal ajal nõuda teavet pankrotimenetluse käigu ja halduri tegevuse kohta. Kohus võib tutvuda halduri toimikuga ning saada võlgniku arvelduskontode väljavõtteid selle perioodi kohta, millal pankrotihalduril oli võlgniku arvelduskonto kasutamise õigus.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui haldur rikub oma kohustusi, võib kohus määrata talle trahvi, kui kohus on teinud haldurile trahvihoiatuse. Kohustuse raske rikkumise korral võib kohus haldurit trahvida eelnevat hoiatust tegemata.

(3) Ühe rikkumise eest ei või trahvisumma ületada 100 000 krooni.

(4) Trahvimääruse peale võib haldur esitada määruskaebuse.

[RT I 2006, 7, 42 – jõust 4.02.2006]

§ 70. Riiklik järelevalve halduri tegevuse üle

(1) Haldurite tegevuse üle teostab seaduses sätestatud ulatuses järelevalvet Justiitsministeerium.

(2) Justiitsministeerium teostab järelevalvet halduri tegevuse üle halduri peale esitatud kaebuse või muude andmete alusel, mis annavad alust arvata, et haldur on oma kohustusi rikkunud.

(3) Justiitsministeeriumil on halduri tegevuse üle järelevalve teostamisel õigus kontrollida halduri kutsetegevuse nõuetekohasust ja seaduslikkust. Justiitsministeerium võib järelevalve teostamisse kaasata audiitori ja koja.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Järelevalve teostamisel ilmnenu halduri kohustuste rikkumisest teatab Justiitsministeerium kohtule ja pankrotitoimkonnale.

(5) Justiitsministeeriumil on järelevalve teostamiseks õigus:

1) saada haldurilt, võlgnikult, pankrotitoimkonnalt ning riigi- ja kohaliku omavalitsuse asutuselt vajalikku teavet ja dokumente;

2) saada võlausaldajalt vajalikku teavet;

3) tutvuda pankrotiasja kohtutoimikuga, halduri toimikuga, võlausaldajate üldkoosoleku dokumentidega ja pankrotitoimkonna dokumentidega.

4) kontrollida halduri poolt pankrotimenetluse kohta peetavat arvepidamist ja pankrotivõlgniku raamatupidamist ning pankrotivõlgniku varalist seisukorda;

5) viibida pankrotitoimkonna koosolekul ja võlausaldajate üldkoosolekul;

6) saada võlgniku pangakontode väljavõtteid perioodi kohta, millal halduril oli võlgniku pangakonto kasutamise õigus;

[RT I 2009, 68, 463– jõust. 1.01.2010]

7) tutvuda likvideerimismenetluse dokumentidega ja likvideeritava äriühingu pangakontode väljavõtetelega likvideerimismenetluse perioodi kohta.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Justiitsministeerium võib järelevalve teostamisele kaasata pankrotihaldurite kutsetegevuse arendamisega tegeleva üldtunnustatud organisatsiooni.

[RT I 2006, 7, 42 – jõust 4.02.2006]

§ 71. Distsiplinaarvastutus

(1) Halduri kutsetegevust sätestavatest õigusaktidest tulenevate kohustuste rikkumise eest võib justiitsminister määrata haldurile distsiplinaar karistuse. Justiitsminister ei määra distsiplinaar karistust vandeadvokaadile ja vandeadvokaadi vanemabile.

(2) Koja aukohus võib määrata haldurile distsiplinaar karistuse:

1) koja organi otsuste ja hea kutsetava rikkumise eest;

2) vääritud teo eest, mis on vastuolus üldtunnustatud kõlblusnormidega või mis vähendab usaldust pankrotihalduri kutse vastu, sõltumata sellest, kas tegu on pandud toime pankrotihalduri kohustusi täites;

3) käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud rikkumise eest, kui Justiitsministeerium on andnud asja arutamise aukohtule.

(3) Koja aukohus ei aruta ega karista distsiplinaar korras koja liikmeks olevat advokaati. Koja aukohus võib taotleda advokatuuri aukohtult advokaadi suhtes aukohtumenetluse algatamist. Justiitsminister võib taotleda advokatuuri aukohtumenetluse algatamist vastavalt advokatuuri seaduse § 16 lõikele 4.

(4) Justiitsministri määratavad distsiplinaar karistused on:

1) noomitus;

2) rahatrahv 1000–100 000 krooni;

3) haldurina tegutsemise keeld kuni viieks aastaks.

(5) Distsiplinaar karistusena määratud rahatrahv tuleb tasuda kolme kuu jooksul selle määramisest arvates. Trahv kantakse riigituludesse. Justiitsminister võib rahatrahvi määramise käskkirjas ette näha, et trahv tasutakse kindlaksmääratud tähtpäevadel osade kaupa ühe aasta jooksul.

(6) Justiitsministri käskkiri haldurina tegutsemise keelu määramise kohta saadetakse täitmiseks kutsekogu juhutusele.

(7) Ühe rikkumise eest võib määrata ühe distsiplinaar karistuse. Kui justiitsminister on määranud haldurile distsiplinaar karistuse, ei või koja ega advokatuuri aukohus määrata haldurile karistust sama distsiplinaarsüüteo toimepanemise eest. Kohtu poolt halduri vabastamist või trahvimist käesoleva seaduse § 69 lõike 2 alusel ei loeta distsiplinaar karistuseks. Distsiplinaar karistust määrares ei arvestata sama teo eest määratud väärteo- või kriminaal karistust ning käesolevas seaduses nimetatata muu organi või ametiisiku poolt määratud distsiplinaar karistust.

(8) Kui ilmneb, et haldur on rikkunud oma kohustusi käimasolevas pankrotimenetluses, on justiitsministril õigus jätta distsiplinaar karistus määramata ja esitada kohtule taotlus:

- 1) halduri vabastamiseks;
- 2) haldurile trahvi määramiseks.

(9) Enne käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatud taotluse esitamist nõuab Justiitsministeerium haldurilt kirjaliku seletuse kohustuste rikkumise asjaolude kohta.

(10) Distsiplinaar karistuse võib määrata rikkumisest teadasaamisest ühe aasta jooksul.

(11) Distsiplinaar karistust ei või määrata, kui käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud rikkumise toimepanemisest on möödunud üle kümne aasta või lõike 2 punktides 1 ja 2 nimetatud rikkumise toimepanemisest on möödunud üle kolme aasta.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 72. Ärisaladuse hoidmise kohustus

Halduri tegevuse üle järelevalvet teostanud isik on kohustatud nii töö- või teenistussuhte ajal kui ka pärast selle lõppemist hoidma talle tema ülesannete tõttu teatavaks saanud ärisaladust, samuti hoidma saladuses teiste inimeste perekonna- ja eraellu puutuvaid andmeid ning muud konfidentsiaalsena saadud teavet.

2. jagu

Pankrotitoimkond

§ 73. Pankrotitoimkonna pädevus

(1) Pankrotitoimkond kaitseb pankrotimenetluses kõigi võlausaldajate huve, valvab halduri tegevuse üle ja täidab muid seadusest tulenevaid ülesandeid. Pankrotitoimkond kontrollib, et haldur tegutseks otsustavalt ja kooskõlas seadusega, jälgides selleks võlgniku majandustegevuse käiku, raamatupidamist ning finantsolukorda.

(2) Pankrotitoimkond võib tutvuda halduri toimikuga, nõuda vajaduse korral lisateavet ja -dokumente pankrotimenetluse kohta, samuti kontrollida halduri majandustegevust pankrotivara valitsemisel.

[RT I 2006, 7, 42 – jõust 4.02.2006]

§ 74. Pankrotitoimkonna moodustamine ja selle liikmed

(1) Pankrotitoimkonna liikmeks võib olla teovõimeline füüsiline isik, kes on sõltumatu haldurist. Pankrotitoimkonna liikmeks ei või olla halduri lähikondne, samuti käesoleva seaduse § 57 lõikes 6 nimetatud isik.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(1¹) Pankrotitoimkonna liikmete arvu otsustab võlausaldajate üldkoosolek. Pankrotitoimkonnas peab olema vähemalt kolm liiget ega tohi olla rohkem kui seitse liiget.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pankrotitoimkonda peavad kuuluma nii suuremate kui ka väiksemate nõuetega võlausaldajate poolt esitatud isikud.

(3) Pankrotitoimkonna liikmed valivad endi hulgast pankrotitoimkonna esimehe. Pankrotitoimkonda ei või kuuluda kohtunik, võlgniku lähikondne, samuti selle pankrotimenetluse haldur.

(4) Pankrotitoimkond on otsustusvõimeline, kui kohal on üle poole tema liikmetest. Igal pankrotitoimkonna liikmel on üks hääl. Pankrotitoimkond teeb otsuseid lihthäälteenamusega, häälte võrdsel jagunemisel on otsustav esimehe hääl.

(5) Võlausaldajate üldkoosolek võib pankrotitoimkonna liikme vabastada. Võlausaldaja taotlusel või kohtu algatusel võib kohus vabastada pankrotitoimkonna liikme, kes ei tohi olla pankrotitoimkonna liige või kes on oma kohustusi rikkunud. Kohus võib pankrotitoimkonna liikme tema taotlusel vabastada, kui üldkoosolek on keeldunud oma vabastamist taotlenud pankrotitoimkonna liikme vabastamisest.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Haldur edastab äriregistrisse või mittetulundusühingute ja sihtasutuste registrisse kantud võlgniku asu- või elukoha järgsele kohtu registriosakonnale viivitamatult pankrotitoimkonna liikmete nimekirja ning selle muudatused.

(7) Võlausaldajate üldkoosoleku otsusel võib jätta pankrotitoimkonna moodustamata. Pankrotitoimkonna ülesandeid täidab sel juhul võlausaldajate üldkoosolek.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 75. Pankrotitoimkonna liikme vastutus

Pankrotitoimkonna liikmed, kes on oma kohustuse rikkumisega tekitanud süüliselt kahju võlgnikule, võlausaldajale või massivõlausaldajale, vastutavad tekitatud kahju eest solidaarselt.

§ 76. Pankrotitoimkonna liikme tasu

(1) Pankrotitoimkonna liikmetele võib maksta pankrotivara arvel mõistlikku tasu, kui selle maksmine on pankrotimenetluse erisusi arvestades mõistlik.

(2) Pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise otsustab võlausaldajate üldkoosolek, määrates ka tasu suuruse ja maksmise korra. Pankrotitoimkonna liikmetele pankrotivara arvel makstava tasu piirmäärad kehtestab justiitsminister. Pankrotitoimkonna liikme tasu ei määrata enne jaotusettepaneku kinnitamist kohtu poolt.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Haldur peab pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise otsuse viivitamata esitama kohtule kinnitamiseks. Haldur võib esitada kohtule vastuväite üldkoosoleku otsusele pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise kohta. Pankrotitoimkonna liikmetele tasu maksmise kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus jätab üldkoosoleku otsuse kinnitamata, kui tasu on määratud käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 sätestatud järgimata.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Pankrotitoimkonna liikmele, kellele tasu ei maksta, hüvitatakse pankrotivara arvel pankrotitoimkonna liikme kohustuste täitmiseks tehtud vajalikud ja põhjendatud kulutused.

3. jagu

Võlausaldajate üldkoosolek

§ 77. Võlausaldajate üldkoosoleku pädevus

Võlausaldajate üldkoosoleku pädevuses on:

- 1) halduri kinnitamine ja pankrotitoimkonna valimine;
- 2) võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise või lõpetamise otsustamine;
- 3) juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise otsustamine;
- 4) kompromissi tegemine;
- 5) pankrotivara müügiga seonduva otsustamine seaduses sätestatud ulatuses;
- 6) nõuete kaitsmine;
- 7) halduri tegevuse peale esitatud kaebuste lahendamine;
- 8) pankrotitoimkonna liikmete tasustamise otsustamine;
- 9) muude seadusega võlausaldajate üldkoosoleku pädevusse antud küsimuste lahendamine.

§ 78. Võlausaldajate esimene üldkoosolek

(1) Võlausaldajate esimene üldkoosolek toimub mitte varem kui 15 päeva ja mitte hiljem kui 30 päeva pärast pankroti väljakuulutamist.

(2) Võlausaldajate esimesel üldkoosolekul valivad võlausaldajad pankrotitoimkonna, otsustavad halduri kinnitamise ja võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise, samuti juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise. Võlausaldajad võivad otsustada muid üldkoosoleku pädevusse kuuluvaid küsimusi.

(3) Kui võlausaldajate esimesest üldkoosolekust on teatatud ettenähtud korras, kuid ükski võlausaldaja esimesele üldkoosolekule ei ilmu, võib võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamise või juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise ja pankrotitoimkonna liikmete nimetamise või pankrotitoimkonna moodustamata jätmise otsustada kohus halduri ettepanekul.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 79. Võlausaldajate üldkoosoleku kokkukutsumine

(1) Haldur kutsub võlausaldajate üldkoosoleku kokku seaduses ettenähtud juhtudel või enda äranägemisel.

(2) Haldur on kohustatud võlausaldajate üldkoosoleku kokku kutsuma pankrotitoimkonna nõudel, samuti siis, kui seda nõuab:

1) vähemalt viis võlausaldajat, kelle nõuete summa moodustab vähemalt 1/5 nõuete kogusummast;

2) üks või mitu võlausaldajat, kelle nõuete summa moodustab vähemalt 2/5 nõuete kogusummast.

(3) Üldkoosolek tuleb kokku kutsuda 14 päeva jooksul nõude esitamisest arvates. Kui haldur nimetatud tähtaja jooksul üldkoosolekut kokku ei kutsu, võivad seda teha pankrotitoimkond või võlausaldajad, kes koosoleku kokkukutsumist nõuavad.

(4) Haldur avaldab võlausaldajate üldkoosoleku toimumise aja, koha ja päevakorra kohta teate väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teadet ei ole vaja avaldada, kui kõigile võlausaldajatele on koosoleku toimumisest teatatud muul viisil. Teade tuleb avaldada või võlausaldajatele muul viisil edasi anda vähemalt viis päeva enne koosoleku toimumist, kui seaduses ei ole ette nähtud muud tähtaega.

§ 80. Võlausaldajate üldkoosoleku juhatamine ja sellel osalemine

(1) Võlausaldajate üldkoosolekut juhatab haldur. Kui haldur ei saa erandlikel asjaoludel võlausaldajate esimest üldkoosolekut isiklikult juhatada, võib kohus nimetada määrusega selleks teise halduri.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Üldkoosolekul osalemise õigus on kõigil võlausaldajatel kas isiklikult või esindaja kaudu, samuti võlgnikul ning isikutel, keda on üldkoosolekule kutsunud või kellel on lubanud üldkoosolekul osaleda kohus või haldur.

(3) Võlausaldajate esimesel üldkoosolekul osaleb kohtunik. Teistel üldkoosolekutel osaleb kohtunik, kui on alust arvata, et võib tekkida vaidlus häälte arvu määramise üle.

§ 81. Võlausaldajate üldkoosoleku otsused

(1) Võlausaldajate üldkoosoleku otsused võetakse vastu koosolekust osa võtvate võlausaldajate lihthäälteenamusega.

(2) Võlausaldajate üldkoosolek on otsustusvõimeline esindatud häälte arvust olenemata, kui koosoleku aeg ja koht oli võlausaldajatele õigeaegselt käesoleva seaduse § 79 lõikes 4 nimetatud viisil teatatud.

§ 82. Häälte arvu määramine

(1) Võlausaldajate üldkoosolekul on iga võlausaldaja häälte arv võrdeline tema nõude suurusega.

(2) Nõue, mis tuleneb tingimuslikust tehingust, mille edasilükkav tingimus ei ole saabunud, annab hääleõiguse üksnes juhul, kui tingimuse saabumine on tõenäoline või kui tingimus on saabunud.

(3) Kuni nõuete kaitsmiseni määrab iga võlausaldaja häälte arvu haldur tema käsutuses olevate dokumentide alusel. Võlausaldaja peab tema häälte arvu määramise aluseks olevad dokumendid esitama haldurile hiljemalt kolm tööpäeva enne üldkoosolekut.

(4) Kui üldkoosolekul osalenud võlausaldaja ei nõustu talle halduri poolt määratud häälte arvuga või kui talle määratud häälte arvu vaidlustab teine võlausaldaja, määrab häälte arvu üldkoosolekul osalev kohtunik, tehes selle kohta määruse. Määruse peale võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Kui võlausaldaja nõue on kaitstud, on tema häälte arv võrdeline kaitstud nõude suurusega.

(7) Kui võlausaldaja häälte arv on määratud käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 sätestatud korras, ei takista see uute asjaolude ilmnemisel teisel koosolekul teistsuguse häälte arvu määramist.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 83. Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse vaidlustamine

(1) Võlgnik, võlausaldaja või haldur võib nõuda, et kohus tunnistaks kehtetuks võlausaldajate üldkoosoleku otsuse, mis ei vasta seadusele või mille tegemisel on rikutud seadusest tulenevat korda, samuti otsuse, mille vaidlustamise õigus on seaduses otse ette nähtud. Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamist võib nõuda ka siis, kui otsusega rikutakse võlausaldajate ühiseid huve.

(2) Nõude võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamiseks võib kohtusse esitada kümne päeva jooksul otsusest teada saamisest, kuid mitte hiljem kui 30 päeva möödumisel otsuse tegemisest.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Üldkoosoleku otsust, mille kinnitamine on antud kohtu pädevusse, ei saa vaidlustada. Võlausaldaja võib selle otsuse kohta esitada vastuväited haldurile, kes peab need esitama kohtule koos kinnitamiseks esitatava üldkoosoleku otsusega.

(4) Kohus vaatab võlausaldajate üldkoosoleku otsuse kehtetuks tunnistamise nõude läbi 10 päeva jooksul selle esitamisest arvates. Kohutistungist teatab kohus haldurile, nõude esitanud isikule ning käesoleva paragrahvi lõikes 5 nimetatud isikule, kusjuures kutse kättetoimetamise ja istungi vahele peab jääma vähemalt viis päeva. Nende isikute puudumine ei takista nõude läbivaatamist.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

(5) Pankrotivõlgniku otsuse kehtetuks tunnistamise hagi läbivaatamisel kohtus osaleb pankrotivõlgniku nimel pankrotitoimkonna esimees. Kui aga pankrotitoimkonda ei ole valitud, siis üldkoosolekul selleks valitud isik.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

4. jagu

Kohus

§ 84. Kohtu ülesanded pankrotimenetluses

Kohus teostab järelevalvet pankrotimenetluse seaduslikkuse üle ja täidab muid seadusest tulenevaid ülesandeid.

§ 84¹. Kohtunikuabi pädevus pankrotimenetluses

(1) Kohtu ülesandeid võib käesolevas paragrahvis sätestatud ulatuses ja korras kohtuniku asemel täita ka kohtunikuabi.

(2) Kohtunikuabi on pädev juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses tegema kohtumäärusi ja teostama kohtu poolset järelevalvet, sealhulgas osalema võlausaldajate üldkoosolekul. Kohtunik otsustab pankrotiasjas enda ja kohtunikuabi täpsema tööjaotuse ning võib anda kohtunikuabile suuniseid.

(3) Ajutise halduri nimetamine, pankrotiavalduse lahendamine, pankrotimenetlusega seotud hagimenetlused, jaotusettepaneku kinnitamine ja pankrotimenetluse lõpetamine, samuti trahvimine, ärikeelu, sundtoomise, aresti ja elukohast lahkumise keelu kohaldamine on kohtuniku ainupädevuses.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Kohtunikuabi pädevusele ja tema taandamisele kohaldatakse vastavalt tsiviilkohtumenetluse seadustiku § 595 lõigetes 2–4 sätestatud.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

4. peatükk

VÕLGNIKU ÕIGUSED JA KOHUSTUSED

§ 85. Teabe andmise kohustus

(1) Võlgnik peab kohtule, haldurile ja pankrotitoimkonnale andma teavet, mida nad vajavad seoses pankrotimenetlusega, eelkõige oma vara, sealhulgas kohustuste ning majandus- või kutsetegevuse kohta. Võlgnik on kohustatud esitama haldurile pankroti väljakuulutamise päeva seisuga bilansi koos vara, sealhulgas kohustuste nimekirjaga.

(2) Võlgniku vara kohta teabe andmise kohustus on ka kolmandatel isikutel, kelle valduses on võlgnikule kuuluv vara või kellel on varalisi kohustusi võlgniku suhtes.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teabe andmise kohustus on ka võlgniku töötajal, samuti endisel töötajal, kes on ametist lahkunud viimase kahe aasta jooksul enne pankrotiavalduse esitamist.

§ 86. Võlgniku vanne

(1) Kohus võib kohustada võlgnikku kohtus vandega kinnitama, et kohtule esitatud andmed vara, võlgade ja majandus- või kutsetegevuse kohta on talle teadaolevalt õiged.

(2) Kui kohus on kohustanud võlgnikku vannet andma, peab võlgnik vande andma enne võlausaldajate esimest üldkoosolekut, kui kohus ei määra vande andmiseks teist tähtpäeva.

(3) Võlgnik annab suuliselt vande:

«Mina (nimi) kinnitan oma au ja südametunnistuse juures, et kohtule esitatud andmed vara, võlgade ja äritegevuse kohta on mulle teadaolevalt õiged.» Vandetekstile kirjutab võlgnik alla.

§ 87. Pankrotimenetlusest osavõtu kohustus

(1) Võlgnik peab osutama ajutisele haldurile ja haldurile abi tema ülesannete täitmisel.

(2) Võlgnik on kohustatud olema kohtu korraldusel kättesaadav, et täita oma teabe andmise ja pankrotimenetlusest osavõtu kohustust.

(3) Võlgnik peab isiklikult viibima pankrotiasja läbivaatava kohtu istungil, kui kohus teda selleks kohustab. Kui kohus või haldur teda selleks kohustab, peab võlgnik isiklikult viibima võlausaldajate üldkoosolekul, pankrotitoimkonna koosolekul, vara nimekirja koostamise juures ja osa võtma muudest pankrotimenetluse toimingutest.

(4) Võlgniku puudumine ei takista kohtuistungil ja koosoleku pidamist ega muu toimingu tegemist, välja arvatud juhul, kui võlgnik peab toimingu tegema isiklikult.

§ 88. Elukohast lahkumise keeld

(1) Võlgnik ei tohi kohtu loata pärast pankroti väljakuulutamist ning enne vande andmist Eestist lahkuda.

(2) Kui on alust arvata, et võlgnik võib hoida kõrvale käesolevast seadusest tulenevate kohustuste täitmisest, võib kohus halduri ettepanekul või omal algatusel kohaldada võlgniku suhtes elukohast lahkumise keeldu.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud keeld kehtib pankrotimenetluse lõppemiseni, kui kohus ei määra teisiti.

(4) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud keeldu on rakendatud enne pankroti väljakuulutamist, otsustab kohus pankrotimääruse tegemisel keeldu kehtimajäämise või tühistamise.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

§ 89. Võlgniku trahvimine, sundtoomine ja arest

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(1) Kohtu korralduse täitmata jätmise korral või seadusega sätestatud kohustuse täitmise tagamiseks võib kohus võlgnikku trahvida või tema suhtes kohaldada sundtoomist või aresti, kui võlgnik takistab pankrotimenetlust sellega, et:

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

- 1) ei täida teabe andmise kohustust (§ 85);
- 2) ei täida pankrotimenetlusest osavõtu kohustust (§ 87);
- 3) ei täida vande andmise kohustust (§ 86);
- 4) rikub elukohast lahkumise keeldu (§ 88);
- 5) rikub pankrotivara käsutamise keeldu (§ 20 ja § 35 lõike 1 punktid 3 ja 4);

6) rikub muul viisil oluliselt käesolevast seadusest tulenevaid kohustusi ning kahjustab sellega pankrotivara.

(2) Võlgnikule võib aresti määrata kuni kolmeks kuuks.

(3) Kui võlgnikule määrati arest käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 1, 2 või 3 nimetatud kohustuse täitmata jätmise tõttu, tuleb ta vabastada pärast kohustuse täitmist.

(4) Kui võlgnikule määrati arest käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 4 nimetatud keeldu rikkumise või lõike 1 punktis 5 nimetatud tegevuse tõttu, vabastab kohus ta arestist, kui on alust arvata, et võlgniku vabastamine ei takista edasist pankrotimenetlust.

(5) Määruse peale, millega kohus on kohaldanud võlgniku suhtes aresti, võib võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 90. Sätete kohaldamine

Kui võlgnik on juriidiline isik, kohaldatakse käesoleva seaduse §-des 85–89 sätestatud vastavalt § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikute suhtes.

91. Ärikeeld

(1) Füüsilisest isikust võlgnik ei tohi tema pankroti väljakuulutamisest kuni pankrotimenetluse lõpuni kohtu loata olla ettevõtja, juriidilise isiku juhtorgani liige, juriidilise isiku likvideerija ega prokurist.

(2) Kohus võib juriidilisest isikust võlgniku pankroti korral määrata, kes käesoleva seaduse § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isikutest ei või pankrotimenetluse lõpuni olla ettevõtja, juriidilise isiku juhtorgani liige, juriidilise isiku likvideerija ega prokurist.

(3) Kui võlgnik või käesoleva seaduse § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isik on süüdi mõistetud jõustunud kohtuotsuse alusel pankroti- või täitemenetlusalase kuriteo, maksualase kuriteo või karistusseadustiku §-des 380 ja 381¹ nimetatud kuriteo toimepanemises, võib kohus pankrotimenetluse lõpetamisel määrata, et käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ärikeeld kehtib füüsilisest isikust võlgniku või käeoleva seaduse § 19 lõigetes 1 ja 3 nimetatud isiku kohta ka kolme aasta jooksul pärast pankrotimenetluse lõppu.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Määruse peale, millega kohus on kohaldanud ärikeeldu, võib isik, kelle suhtes keeldu on kohaldatud, esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib edasi kaevata.

(5) Justiitsminister võib määrusega kehtestada loetelu, milliste välisriikide õigusaktide alusel määratud ärikeelde Eestis tunnustatakse. Tunnustatavad ärikeelud peavad olema määratud kohtu poolt ning nende eeldused ja sisu olema sarnased Eesti õiguse alusel määratavatele ärikeeldudele. Tunnustatavate ärikeeldude ajaline kestus on määratud vastava välisriigi õigusega, Eestis kohaldamise ulatus Eesti õigusega.

[RT I 2006, 61, 456 – jõust. 1.01.2007]

§ 91¹. Teabe saamise õigus

Võlgnikul on õigus tutvuda halduri toimikuga ja pankrotiasja kohtutoimikuga. Haldur võib põhjendatud kaalutlustel keelduda halduri toimikus sisalduva dokumendi tutvustamisest võlgnikule, kui see kahjustaks pankrotimenetluse läbiviimist.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 92. Võlgniku ärakuulamine

Kui käesolevas seaduses on ette nähtud võlgniku ärakuulamine, võib see ära jääda, kui võlgniku viibimiskoht on teadmata või kui võlgnik viibib välisriigis ja tema ärakuulamine aeglustaks menetlust.

5. peatükk

NÕUDED PANKROTIMENETLUSES

1. jagu

Nõuete esitamine

§ 93. Nõuetest teatamise tähtaeg

(1) Võlausaldajad on kohustatud hiljemalt kahe kuu jooksul pankrotiteate väljaandes Ametlikud Teadaanded ilmumise päevast arvates teatama haldurile kõigist oma enne pankroti väljakuulutamist tekkinud nõuetest võlgniku vastu, sõltumata nõude tekkimise alusest ja nõude täitmise tähtpäevast.

(2) Kui pankrotiteade avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded mitu korda, algab käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaeg esimese teate avaldamise päevast arvates.

§ 94. Nõudeavaldus

(1) Nõudest teatamiseks tuleb esitada haldurile kirjalik avaldus (nõudeavaldus). Nõudeavalduses märgitakse nõude sisu, alus ja suurus, samuti see, kas nõue on tagatud pandiga. Nõudeavaldusele lisatakse avalduses nimetatud asjaolusid tõendavad dokumendid.

(2) Nõudeavaldusele kirjutab võlausaldaja alla. Kui nõudeavalduse esitab esindaja, lisab ta volikirja või tema esindusõigust tõendava muu dokumendi.

(3) Kui nõudeavaldus ei ole nõuetekohaselt vormistatud, annab haldur esitajale vähemalt 10 päeva puuduste kõrvaldamiseks. Puuduste tähtaegsel kõrvaldamisel loetakse nõudeavaldus esitatuks avalduse esialgse esitamise päeval. Kui puudusi ei kõrvaldata, võib võlausaldajate üldkoosolek lugeda, et nõudeavaldust ei ole esitatud.

(4) Võlausaldaja võib üldkoosoleku otsust, millega loeti, et nõudeavaldust ei ole esitatud, kohtus vaidlustada. Kui kohus leiab, et üldkoosoleku otsus ei ole põhjendatud, tunnistab ta üldkoosoleku otsuse selles osas kehtetuks ja loeb nõudeavalduse esitatuks.

§ 95 [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 96. Nõuded solidaarvõlgniku pankroti puhul

Kui võlgnik vastutab võlausaldaja ees solidaarselt teise isikuga, võib võlausaldaja esitada võlgniku vastu nõude kas tervikuna või osaliselt. Kui solidaarvõlgnik on osa võlast tasunud, arvatakse see osa nõudest maha.

§ 97. Nõuded äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku vastu

(1) Täis- või usaldusühingu, tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu pankroti korral on halduril õigus esitada nõuded äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku või liikme vastu. Nõude rahuldamisest saadu kuulub pankrotivarasse.

(2) Võlausaldaja ei või pärast täis- või usaldusühingu, tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu pankroti väljakuulutamist esitada äriühingu vastu suunatud nõudeid äriühingu kohustuste eest isiklikult vastutava osaniku või liikme vastu.

(3) Täis- või usaldusühingu täisosaniku või tulundusühistu või Euroopa majandushuviühingu liikme pankrotimenetluses võib haldur nõuda, et kohus arvaks osaniku või liikme täis- või usaldusühingust, tulundusühistust või Euroopa majandushuviühingust välja. Väljaarvamisel osanikule või liikmele maksmisele kuuluv hüvitis arvestatakse pankrotivarasse.

§ 98. Tingimuslikust tehingust tulenevad nõuded

Võlausaldaja võib esitada ka nõude, mis tuleneb tingimuslikust tehingust, mille edasilükkav või äramuutev tingimus ei ole veel saabunud. Selline nõue loetakse pankrotimenetluses võrdseks nõudega, mis ei ole tingimuslik, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

§ 99. Nõuete tasaarvestus

(1) Kui võlausaldaja võis enne pankroti väljakuulutamist oma nõude tasaarvestada võlgniku nõudega, võib ta kaitstud nõude tasaarvestada ka pärast pankroti väljakuulutamist. Avalduse nõude tasaarvestamiseks võib esitada kuni kohtule viimase jaotusettepaneku esitamiseni.

(2) Kui võlgniku nõue oli pankroti väljakuulutamise ajal seotud edasilükkava tingimusega või kui võlgniku nõue ei olnud pankroti väljakuulutamise hetkel veel sissenõutav või kui võlgniku nõue ei ole suunatud samaliigiliste kohustuste täitmisele, saab nõude tasaarvestada alles siis, kui edasilükkav tingimus on saabunud, võlgniku nõue on muutunud sissenõutavaks või kohustused on muutunud samaliigilisteks. Tasaarvestus ei ole lubatud, kui võlgniku nõude edasilükkav tingimus saabub või nõue muutub sissenõutavaks enne, kui võlausaldaja saaks oma nõude tasaarvestada.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Loovutamise saadud nõuet võib pankrotimenetluses tasaarvestada ainult juhul, kui nõude loovutamine ja sellest võlgnikule kirjalik teatamine on toimunud mitte hiljem kui kolm kuud enne pankroti väljakuulutamist. Loovutamise saadud nõuet ei saa tasaarvestada, kui nõue võlgniku vastu oli loovutatud viimase kolme aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja võlgnik oli sel ajal maksejõuetu ning nõude omandanud isik sellest loovutamise ajal teadis või pidi teadma.

(4) Võlausaldaja võib tasaarvestada ka käesoleva seaduse § 46 lõikes 7, § 47 lõikes 1, § 48 lõikes 4, § 50 lõikes 4, § 51 lõigetes 4 ja 5 nimetatud nõudeid.

2. jagu **Nõuete kaitsmine**

§ 100. Nõuete kaitsmise koosolek

(1) Nõudeid kaitstakse võlausaldajate üldkoosolekul (nõuete kaitsmise koosolek). Koos nõudega kaitstakse ka nõuet tagavaid pandiõigusi.

(2) Haldur määrab nõuete kaitsmise koosoleku aja ja koha. Koosolek peab toimuma mitte varem kui üks kuu ja mitte hiljem kui kolm kuud pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 sätestatud tähtaja möödumist. Kaalukatel põhjustel võib kohus halduri taotlusel tähtaega pikendada.

(3) Vajaduse korral võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul pidada mitu nõuete kaitsmise koosolekut.

(4) Võlausaldajal ja võlgnikul on enne nõuete kaitsmise koosolekut õigus tutvuda nõudeavalduse ja kirjalikult esitatud vastuväidetega. Haldur teatab nõuete kaitsmise koosolekust väljaandes Ametlikud Teadaanded vähemalt 15 päeva ette, märkides ära, kus ja millal saab tutvuda nõudeavalduste ja vastuväidetega. Nõudeavaldustega on õigus tutvuda viie päeva jooksul enne nõuete kaitsmise koosolekut.

(5) Nõuete kaitsmise koosolek viiakse läbi, olenemata osavõtivate võlausaldajate arvust, kui koosoleku aeg ja koht oli võlausaldajatele õigeaegselt teatatud.

(6) Haldur ja võlgnik on kohustatud osa võtma nõuete kaitsmise koosolekust. Võlgniku puudumisel otsustab koosolek, kas nõuete kaitsmine on võimalik. Nõude või vastuväite esitanud võlausaldaja koosolekult puudumine nõude läbivaatamist ei takista.

§ 101. Nõuete kontrollimine ja vastuväidete esitamine enne nõuete kaitsmise koosolekut

(1) Haldur on kohustatud kontrollima esitatud nõuete põhjendatust ja nõuet tagavate pandiõiguste olemasolu.

(2) Võlausaldaja ja võlgnik võivad enne nõuete kaitsmise koosolekut esitada haldurile nõuete või neid tagavate pandiõiguste kohta kirjalikke vastuväiteid.

§ 102. Nõuete esitamise tähtaja ennistamine

(1) Kui nõue on mõjuval põhjusel esitatud pärast käesoleva seaduse § 93 lõikes 1 nimetatud tähtaja möödumist, ennistab üldkoosolek võlausaldaja taotlusel nõude esitamise tähtaja. Nõuet ei saa esitada pärast seda, kui jaotusettepanek on esitatud kohtule kinnitamiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(1¹) Nõude esitamise tähtaja ennistamine ei ole vajalik pandiga tagatud nõude puhul.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui nõude esitamise tähtaega ei ole ennistatud, võetakse nõue kaitsmisele, kuid tunnustamise korral rahuldatakse pärast õigeaegselt esitatud tunnustatud nõuete rahuldamist.

(3) Võlausaldajate üldkoosoleku otsuse, millega nõudeavalduse esitamise tähtaeg jäeti ennistamata, võib võlausaldaja kohtus vaidlustada. Kui kohus leiab, et üldkoosolek on põhjendamatult jätnud nõude tähtaja ennistamata, tunnustab kohus otsuse selles osas kehtetuks ja ennistab nõude esitamise tähtaja.

§ 103. Nõuete kaitsmise kord

(1) Nõuete kaitsmise koosolekul vaadatakse nõuded läbi nende esitamise järjekorras.

(2) Nõue ja nõude rahuldamisjärk ning nõuet tagav pandiõigus loetakse tunnustatuks, kui sellele ei vaidle nõuete kaitsmise koosolekul vastu haldur ega ükski võlausaldaja, samuti siis, kui vastuväite esitanud võlausaldaja või haldur nõuete kaitsmise koosolekul vastuväitest loobub. Kui selleks on alust, on haldur kohustatud nõuete kaitsmise koosolekul nõudele või pandiõigusele vastu vaidlema.

(3) Kui võlausaldaja on enne nõuete kaitsmise koosolekut esitanud kirjaliku vastuväite ja koosolekul ei osale, on kirjalikult esitatud vastuväitel sama tähendus kui koosolekul esitatud vastuväitel.

(4) Nõuete kaitsmise koosolekul loetakse kaitsmiseta tunnustatuks nõue, mis on kohtu või vahekohtu jõustunud lahendiga rahuldatud, ja pandiõigus, mida on kohtu või vahekohtu jõustunud lahendiga tunnustatud või mis on kantud kinnistusraamatusse, laevakinnistusraamatusse, kommertspandiregistrisse või Eesti väärtpaberite keskregistrisse.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(5) Pärast nõude või nõuet tagava pandiõiguse tunnustamist ei võeta nõuete kaitsmise koosolekul vastuväiteid selle nõude või pandiõiguse kohta arvesse, välja arvatud käesoleva seaduse § 106 lõikes 2 nimetatud juhul.

(6) Iga nõude läbivaatamise kohta märgitakse nõuete kaitsmise koosoleku protokollis, kas nõuet ja nõuet tagavat pandiõigust tunnustati või mitte ja kes vaidles nõudele, selle rahuldamisjärgule või nõuet tagavale pandiõigusele vastu. Samuti märgitakse protokollis, kes loobus esitatud vastuväitest.

(7) Tunnustatud nõuete kohta koostatakse nimekiri. Nimekirjas märgitakse, millises ulatuses on nõue tunnustatud, millisesse rahuldamisjärku see on arvatud ning kas nõue on tagatud pandiõigusega. Nimekirjale kirjutavad alla pankrotitoimkonna esimees ja kõik kohalolevad võlausaldajad. Kui pankrotitoimkonna esimees või kohalolev võla-

usaldaja keeldub nimekirjale alla kirjutamast, tehakse selle kohta nimekirjas märkus.

(8) Kui võlausaldaja nõue on jäänud tunnustamata ja ta ei esitanud hagi nõude tunnustamiseks või kui kohus jättis tema hagi rahuldamata, siis selle võlausaldaja vastuväidet teise võlausaldaja nõudele ei arvestata. Kui teise võlausaldaja nõudele ei ole rohkem vastuväiteid esitatud, siis loetakse see nõue tunnustatuks.

§ 104. Võlgniku vastuväide

(1) Vastuväite nõudele või nõuet tagavale pandiõigusele võib hiljemalt nõuete kaitsmise koosolekul esitada ka võlgnik ise. Võlgniku vastuväide ei takista nõude või nõuet tagava pandiõiguse tunnustamist, kuid sel juhul ei ole määrus, millest nähtuvad tunnustatud nõuded, täitedokument käesoleva seaduse § 168 tähenduses nõude osas, millele võlgnik vastuväite esitas.

(2) Kui võlausaldaja soovib, et määрусel, millest nähtuvad tunnustatud nõuded, oleks täitedokumendi tähendus, võib võlausaldaja esitada võlgniku vastu hagi nõude või pandiõiguse tunnustamiseks, millele võlgnik esitas vastuväite. Võlgniku vastu nõude tunnustamiseks esitatud nõude aegumistähtaeg on kolm aastat arvates nõuete kaitsmise koosolekust, kus võlgnik nõudele vastuväite esitas.

(3) Võlgniku poolt avalik-õiguslikule nõudele vastuväite esitamisel omandab haldusakt, millest avalik-õiguslik nõue tuleneb, täitedokumendi tähenduse, kui võlgnik ei esita ühe kuu jooksul alates vastuväite esitamisest kaebust halduskohtusse.

(4) Kulused, mida võlgnik seoses käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud kaebuse esitamisega kannab, ei kaeta pankrotivara arvel. Juriidilisest isikust võlgniku puhul vastutab kulude eest solidaarselt võlgnikuga ka juhatuse või seda asendava organi liige.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 105. Nõude tunnustamise toime

Nõuete kaitsmise koosolekul tunnustatud nõuet ja selle rahuldamisjärku ei saa hiljem vaidlustada, välja arvatud käesoleva seaduse § 106 lõikes 2 nimetatud juhul.

§ 106. Vaidlus nõuete tunnustamise üle

(1) Kui nõuete kaitsmise koosolekul nõuet, selle rahuldamisjärku või nõuet tagavat pandiõigust ei tunnustatud, otsustab nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja hagi alusel kohus. Kui nõude või pandiõiguse vastu on vaieldud haldur, on kostjaks haldur, kellel on kõik võlgniku kui kostja õigused ja kohustused. Kui nõude või pandiõiguse vastu on vaieldud võlausaldaja, on kostjaks võlausaldaja, kes nõudele, selle rahuldamisjärgule või pandiõigusele vastu vaidles. Hagi võib esi-

tada ühe kuu jooksul, arvates päevast, mil koosolek jättis nõude või pandiõiguse tunnustamata.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui ilmneb, et nõude või pandiõiguse tunnustamine põhineb võltsitud andmetel või kui nõuete kaitsmise koosoleku kokkukutsumisel või selle pidamisel on oluliselt rikutud seadust, vaatab nõuete kaitsmise koosolek nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja, võlgniku või halduri nõudel uuesti läbi.

(3) Kui nõuete kaitsmise koosolek ei ole nõude või pandiõiguse tunnustamist uuesti läbi vaadanud ühe kuu jooksul, arvates läbivaatamise nõude esitamisest, otsustab nõude või pandiõiguse tunnustamise võlausaldaja, võlgniku või halduri hagi alusel kohus. Hagi võib esitada ühe kuu jooksul alates päevast, millal möödus üks kuu uue koosoleku kokkukutsumise nõude esitamisest. Kui haldur on koosoleku kokkukutsumisest keeldumisest teatanud enne ühe kuu möödumist nõude esitamisest, hakkab ühekuuline tähtaeg kulgema keeldumisest arvates. Selles asjas on kostjaks võlausaldaja, kelle nõude või pandiõiguse tunnustamist on vaidlustatud.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Nõuete tunnustamise vaidluse läbivaatamine allub pankrotiasja läbivaatavale kohtule.

§ 107. Tunnustamislõuete sisu

Nõude tunnustamist kohtus võib võlausaldaja taotleda üksnes samal alusel ja mitte suuremas ulatuses kui nõude puhul, mille ta oli esitanud kaitsmiseks nõuete kaitsmise koosolekul.

6. peatükk

PANKROTIVARA MOODUSTAMINE

§ 108. Pankrotivara mõiste

(1) Pankrotimääruse alusel muutub võlgniku vara pankrotivaraks, mida kasutatakse sihtvarana võlausaldajate nõuete rahuldamiseks ja pankrotimenetluse läbiviimiseks.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Pankrotivara on vara, mis oli võlgnikul pankroti väljakuulutamise ajal, samuti vara, mis nõutakse või võidetakse tagasi või mille võlgnik omandab pankrotimenetluse ajal.

(3) Pankrotivara hulka ei kuulu võlgniku vara, millele vastavalt seadusele ei või pöörata sissenõuet.

§ 109. Tagasivõitmise mõiste

(1) Tagasivõitmisel tunnistab kohus käesoleva seaduse §-des 110–114 sätestatud alustel kehtetuks võlgniku tehingu või muu toimingu, mis on tehtud enne pankroti väljakuulutamist ja mis kahjustab võlausaldajate huve.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui tagasivõidetakse tehing või muu toiming on tehtud ajutise halduri nimetamisest pankroti väljakuulutamiseni, siis eeldatakse, et tehingu või muu toiminguga kahjustati võlausaldajate huve. Käesolevas lõikes sätestatud ei kohaldata asjaõigusseaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise seadmisele ega finantstagatise eseme käsutamisele, samuti krediidiasutuste seaduse § 87 lõikes 2 nimetatud maksesüsteemi vahendusel või väärtpaberituru seaduse § 213 lõikes 1 nimetatud väärtpaberiarveldussüsteemi vahendusel teostatavatele tasaarvestustele.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Tehinguks käesoleva peatüki tähenduses loetakse ka eseme käsutamist täitemenetluses.

§ 110. Tehingu tagasivõitmise üldised alused

(1) Kohus tunnistab kehtetuks tehingu, mis oli tehtud:

1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui teine pool teadis või pidi teadma, et tehinguga kahjustatakse võlausaldajate huve;

3) enne käesoleva lõike punktis 2 nimetatud tähtaja algust, kui tehing tehti kolme aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja võlgnik kahjustas tehinguga teadlikult võlausaldajate huve ning tehingu teine pool teadis või pidi teadma, et võlgnik kahjustas sellega võlausaldajate huve;

4) viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui võlgnik tehinguga teadlikult kahjustas võlausaldaja huve ja tehingu teine pool oli tema lähikondne, kes sellest teadis või pidi teadma.

(2) Kui tehing on tehtud kuue kuu jooksul enne ajutise halduri nimetamist, siis eeldatakse, et tehingu teine pool teadis, et võlgnik kahjustab tehinguga võlausaldajate huve.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta teadis, et võlgnik kahjustas tehinguga teadlikult võlausaldajate huve.

§ 111. Kinkelepingu tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks kinkelepingu, kui leping sõlmiti:

1) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, samuti pankrotimenetluse algamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) enne käesoleva lõike punktis 1 nimetatud tähtaja algust, kuid viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui kingisaaja oli võlgniku lähikondne ja kui kingisaaja või võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli kinkimise ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks kinkimise tõttu.

(2) Kui kinkeleping on sõlmitud ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, siis eeldatakse, et kinkelepinguga kahjustati võlausaldajate huve.

(3) Kohus võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatud alustel tunnistada kehtetuks ka müügi-, vahetus- või muu lepingu, kui poolte kohustuste ebavõrdsuse tõttu on ilmne, et sõlmitud lepingul oli kas või osaliselt kinke iseloom.

(4) Toetused ja tavapärased kingitused, mis vastasid võlgniku majanduslikule olukorrale, ei ole tagasivõidetavad.

§ 112. Ühisvara jagamise tagasivõitmine

Kohus tunnistab kehtetuks võlgniku ja tema abikaasa abieluvaralepingu või ühisvara jagamise kokkuleppe, millega võlgnik olulisel määral oma varast või oma osast ühismandis loobus, kui abieluleping või ühisvara jagamise kokkulepe on sõlmitud:

1) ühe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, samuti pankrotimenetluse algamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;

2) enne käesoleva lõike punktis 1 nimetatud tähtaja algust, kuid viie aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui võlgnik või tema abikaasa ei tõenda, et võlgnik oli vara jagamise või varast loobumise ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks ühisvara jagamise või varast loobumise tõttu.

§ 113. Rahalise kohustuse täitmise tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks rahalise kohustuse täitmise võlausaldajale, kui kohustus täideti:

1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;
2) kolme kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui täitmine toimus ebatavalise maksevahendiga või enne täitmise tähtpäeva või üht võlausaldajat teisele eelistades, samuti kui võlgnik oli täitmise ajal maksejõuetu ja võlausaldaja teadis või pidi võlgniku maksejõuetusest teadma;

3) kahe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist võlgniku lähikondsele, kui lähikondne ega võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli sel ajal maksejõuline ega muutunud maksejõuetuks kohustuse täitmise tõttu.

(2) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta võlgniku maksejõuetust teadis.

§ 114. Tagatise andmise tagasivõitmine

(1) Kohus tunnistab kehtetuks tagatise andmise, kui tagatis anti:

1) pankrotimenetluse algatamisest kuni pankroti väljakuulutamiseni;
2) kuue kuu jooksul enne pankrotimenetluse algatamist ja tagatis seati juba tekkinud kohustuse tagamiseks, kui võlgnik ei olnud kohustuse tekkimisel sellise tagatise andmiseks kohustatud, samuti kui võlgnik oli tagatise andmise ajal maksejõuetu ja tagatise saaja teadis või pidi võlgniku maksejõuetusest teadma;

3) kahe aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist, kui tagatise saajaks on võlgniku lähikondne ja kui tagatise saaja või võlgnik ei tõenda, et võlgnik oli tagatise andmise ajal maksejõuline.

(2) Tagatise andmist ei saa tagasi võita, kui tagatis anti laenu või muu krediidilepingu tagamiseks ja võlgnik sai pärast tagatise andmist enda käsutusse tagatud lepingu järgi tagatise väärtusele vastava rahasumma, välja arvatud käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 3 nimetatud juhul.

(3) Võlgniku lähikondse puhul eeldatakse, et ta võlgniku maksejõuetusest teadis.

(4) Asjaõigusseaduse §-s 314¹ sätestatud finantstagatise kokkuleppest tulenevate õiguste teostamiseks või kohustuste täitmiseks tehtud tehingut ei saa tagasi võita.

[RT I 2004, 37, 255 – jõust. 1.05.2004]

§ 115. Tagasivõitmise sätete kohaldamine kinnisasja tehingule

Tehingu, mis tehti pärast pankroti väljakuulutamist pankrotivara hulka kuuluva kinnisasja, laevakinnistusraamatusse kantud laeva või väärtpaberitega ja mis on vastavalt asjaõigusseaduse § 56 lõike 1, laeva asjaõigusseaduse § 7 lõike 1 või Eesti väärtpaberite keskregistri seaduse § 9 lõike 2 kohaselt kehtiv, saab kehtetuks tunnistada tagasivõitmise sätete kohaselt samadel alustel tehinguga, mis on tehtud pankrotimenetluse algatamisest pankroti väljakuulutamiseni.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 116. Tagasivõitmine õigusjärglase suhtes

(1) Tagasivõitmise nõude võib esitada ka tagasivõidetava tehingu või toiminguga teinud isiku üldõigusjärglase vastu.

(2) Võlgnikuga tehingu teinud poole erioigusjärglase vastu võib esitada tagasivõitmise nõude, kui:

1) erioigusjärglasele olid omandamise ajal teada võlgniku tehingu või toiminguga tagasivõidetavuse aluseks olnud asjaolud;

2) erioigusjärglane omandas saadu tasuta.

(3) Kui käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud erioigusjärglane oli omandamise ajal võlgniku lähikondne, siis eeldatakse, et võlgniku tehingu tagasivõidetavuse aluseks olnud asjaolud olid talle teada.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud alustel võib tagasivõitmise nõude esitada ka isiku vastu, kes on võlgnikuga tehingu teinud poole erioigusjärglaselt omandanud kasutusõiguse või muu õiguse tagasivõidetavale esemele.

§ 117. Võlgniku lähikondsed

(1) Füüsilisest isikust võlgniku lähikondsed on:

1) võlgniku abikaasa, isegi kui abielu on sõlmitud pärast tagasivõidetava tehingu tegemist, samuti endine abikaasa, kui abielu on lahutada aasta jooksul enne selle tehingu tegemist;

2) isik, kellel on võlgnikuga ühine majapidamine või kellel oli võlgnikuga ühine majapidamine viimase aasta jooksul enne tagasivõidetavat tehingut;

3) võlgniku ülenejad ja alanejad sugulased ja nende abikaasad;

4) võlgniku õde, vend ja nende alanejad sugulased ja abikaasad;

5) võlgniku abikaasa ülenejad ja alanejad sugulased, abikaasa õde ja vend.

(2) Juriidilisest isikust võlgniku lähikondsed on:

1) juriidilise isiku juhtorgani liige, likvideerija, prokurist ja raamatupidamise eest vastutav isik;

2) juriidilise isiku aktsionär või osanik, kellele kuulub rohkem kui 1/10 aktsiate või osadega määratud hääletest;

3) juriidilise isiku osanik või liige, kes vastutab võlgniku kohustuste eest täiendavalt oma varaga;

4) äriühingu tütarettevõtja ja selle juhtorgani liige;

5) füüsiline või juriidiline isik, kellel on võlgnikuga ühine oluline majanduslik huvi;

6) käesoleva lõike punktides 1–4 nimetatud isikute käesoleva paragrahvi lõikes 1 loetletud lähikondsed.

(3) Kohus võib lugeda võlgniku lähikondseks ka käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatamata võlgnikule lähedase isiku.

§ 118. Tagasivõitmise kord

(1) Tagasivõitmine toimub hagi esitamisega kohtule. Tagasivõitmise nõude esitab haldur.

(2) Tagasivõitmise nõude aegumistähtaeg on kolm aastat pankroti väljakuulutamisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 119. Vara tagasivõitmise tagajärjed

(1) Kui kohus tunnistab tehingu tagasivõitmise korras kehtetuks, on teine pool kohustatud tagastama pankrotivarasse tehingu alusel saadu koos viljade ja muu kasuga.

(1¹) Käesolevas paragrahvis tehingu tagasivõitmise tagajärgede kohta sätestatud kohaldatakse ka vastavalt kohustuse täitmise tagasivõitmise tagajärgede suhtes.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud juhul peab teine pool, kes tagasivõitmise aluseks olevatest asjaoludest teadis või pidi teadma, hüvitama ka tema süü tõttu tagasivõidetust saamata jäänud kasu, mida ta oleks võinud saada korrapärase majandamise reegleid järgides.

(3) Tagasivõidetud tehingu alusel saadu hävimise või kahjustumise korral, samuti juhul, kui saadu väljaandmine on muul põhjusel võimatu, peab teine pool hüvitama saadu väärtuse või selle vähenemise, kui ta teadis või pidi teadma tagasivõitmise aluseks olevatest asjaoludest.

(4) Kui teine pool on tagasivõidetud tehingu alusel võlgnikule midagi üle andnud, tuleb üleantu talle tagastada, tagastamise võimatuse korral tuleb hüvitada üleantu väärtus käesoleva seaduse § 146 lõike 1 kohaselt.

(5) Kui teine pool teadis või pidi tehingu tegemisel teadma, et tehing kahjustab teiste võlausaldajate huve, saab ta võlgnikule üleantu eest nõuda hüvitist üksnes pankrotivõlausaldajana. Sel juhul loetakse teise poole hüvitenõue tunnustatuks ja rahuldatakse samas järgus käesoleva seaduse § 153 lõike 1 punktis 3 nimetatud nõuetega.

(6) Käesoleva paragrahvi lõigetes 4 ja 5 nimetatud nõude võib esitada kuue kuu jooksul tagasivõitmise korras tehingu teiselt poolelt vara väljamõistmise kohtuotsuse jõustumisest, kui aga tehingu teine pool andis tagasivõitmisele kuuluva vara kohtuotsuseta pankrotivarasse, siis vara üleandmise päevast.

§ 120. Pärand

(1) Kui võlgnikul tekib pärast pankroti väljakuulutamist õigus pärandile või annakule, otsustab selle vastuvõtmise või sellest loobumise üksnes võlgnik.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 121. Kaasomandi, õiguse ühisuse ja seltsingu lõpetamine

(1) Kui võlgnik on asja kaasomanik, seltsinglane või kui talle kuulub ühiselt kolmanda isikuga mingi õigus, võib haldur nõuda kaasomandi, seltsingu või ühise õiguse lõpetamist ja vara jagamist. Võlgnikule jagamisel jääv osa kuulub pankrotivarasse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kokkulepe, mille kohaselt kaasomandi, seltsingu või ühisuse lõpetamine on välistatud või piiratud või on selleks määratud ülesütlemistähtaeg, ei kehti pankrotimenetluses.

§ 122. Ühisvara jagamine

(1) Kui vara on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis, nõuab haldur ühisvara jagamist ja võlgniku osa ühisomandist. Võlgnikul on õigus koos halduriga protsessis osaleda. Protsessiosalisena on võlgnikul õigus anda üksnes seletusi.

(2) Haldur võib ühisvara jagamise hagi esitada ühe aasta jooksul pankroti väljakuulutamiset arvates.

(3) Kui haldur ei ole esitanud võlgniku osa ühisvarast pankrotivarasse väljanõudmise hagi käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja jooksul, võib võlgnik selle hagi ise esitada ja osaleda asja läbivaatamisel hagejana. Kui võlgnik esitab hagi pankrotimenetluse ajal, peab ta seltest teatama haldurile.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Kui haldur on pankrotivarasse arvanud vara, mis on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis, võib võlgniku abikaasa esitada hagi ühisvara jagamiseks ja oma osa välistamiseks pankrotivarast. Võlgnikul on õigus koos halduriga protsessis osaleda. Protsessiosalisena on võlgnikul õigus anda üksnes seletusi.

(5) Käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud ühisvara jagamise hagi võib esitada kuue kuu jooksul ajast, mil võlgniku abikaasa ühisvara pankrotivarasse arvamistest teada sai või teada saama pidi.

§ 123. Vara välistamine pankrotivarast

(1) Pankrotivara hulka ei kuulu esemed, mis kuuluvad kolmandale isikule. Kui kolmandal isikul on nõue talle kuuluva eseme väljaandmiseks, peab haldur eseme tagastama (vara välistamine). Vara välistamist nõudev isik ei ole välistamisnõude osas pankrotivõlausaldajaks.

(2) Haldur tagab vara säilimise kuni selle tagastamiseni.

(3) Vara välistamise taotlus tuleb esitada haldurile, kui seaduses ei ole sätestatud teisiti.

(4) Kui haldur võõrandas käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara või kui vara ei ole säilinud, on välistamisõigust omaval isikul õigus saada vara eest rahalist hüvitist pankrotivara arvel käesoleva seaduse § 146 lõike 1 punktis 1 sätestatud korras. Kui haldur võõrandas käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara, ehkki ta teadis või pidi

teadma, et vara ei kuulu võlgnikule, või kui see vara ei ole halduri süül säilinud, võib õigustatud isik ühtlasi nõuda tekitatud kahju hüvitamist haldurilt.

(5) Kui võlgnik on müünud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud vara enne tema pankroti väljakuulutamist ning välistamisõigust omaval isikul ei ole väljaandmisnõuet vara omandanud isiku vastu, on sellel isikul õigus nõuda:

1) müügihinna tasumise nõude loovutamist temale, kui vara omandaja ei ole seda veel tasunud, või

2) võõrandamisest saadu väljamaksmist pankrotivarast, kui müügihind on tasutud pärast pankroti väljakuulutamist, või

3) osavõttu pankrotimenetlusest võlausaldajana, kui müügihind on tasutud võlgnikule enne pankroti väljakuulutamist.

(6) Vara välistamise või hüvitise nõude aegumistähtaeg on üks aasta pankrotiteate ilmumisest arvates, kui aga nõudeõigus tekkis hiljem, siis üks aasta selle tekkimisest arvates.

7. peatükk

PANKROTIVARA VALITSEMINE

§ 124. Pankrotivara valitsemise mõiste

(1) Viivitamata pärast pankrotimääruse tegemist peab haldur võlgniku vara valduse üle võtma ja asuma pankrotivara valitsema. Haldur on kohustatud nõudma pankrotivarasse tagasi võlgniku vara, mis on kolmanda isiku valduses, kui seadusest ei tulene teisiti.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(2) Pankrotivara valitsemine seisneb pankrotivara säilitamiseks ning pankrotimenetluse läbiviimiseks vajalike toimingute tegemises pankrotivaraga, samuti juriidilisest isikust võlgniku tegevuse juhtimises või füüsilisest isikust ettevõtja majandustegevuse korraldamises.

(3) Juriidilisest isikust võlgniku pankrotimenetluses on halduril juriidilise isiku juhatuse või seda asendava organi õigused ja kohustused, mis ei ole vastuolus pankrotimenetluse eesmärgiga. Haldur vastutab nagu juhtorgani liige.

(4) Ainult kohtu loal võib haldur teha tehingu pankrotivaraga sularahas. Haldur hoiustab pankrotivarasse laekunud sularaha kahe tööpäeva jooksul raha saamisest arvates. Kui sularaha hoidmiseks on turvalised tingimused, võib haldur kohtu loal hoida pankrotivarast kuni 20 000 krooni sularahas. Haldur ei tee jaotise alusel väljamakseid võlausaldajatele sularahas.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 125. Keelatud ja pankrotitoimkonna nõusolekut vajavad tehingud

(1) Haldur ei või pankrotivara osas või selle arvel teha tehingut iseenda või endaga seotud isikuga või muid sarnase iseloomuga või huvide konfliktiga seotud tehinguid ega taotleda sellise tehinguga kaasnevate kulutuste hüvitamist käesoleva seaduse § 66 kohaselt.

(2) Halduriga seotud isik on muu hulgas:

1) halduri abikaasa, samuti endine abikaasa, kui abielu on lahutatud aasta jooksul enne tehingu tegemist;

2) isik, kellel on halduriga ühine majapidamine või kellel oli halduriga ühine majapidamine viimase aasta jooksul enne tehingut;

3) halduri ülenejad ja alanejad sugulased ja nende abikaasad ning halduri õde ja vend, samuti halduri abikaasa või käesoleva lõike punktis 2 nimetatud isiku ülenejad ja alanejad sugulased ning õde ja vend;

4) juriidiline isik, kelle aktsiad või osad kuuluvad kas täielikult või osaliselt haldurile või käesoleva lõike punktides 1–3 nimetatud isikutele või kelle juhtorganitesse haldur kuulub või kellega ta on töölepingulises suhtes.

(3) Pankrotimenetluse jaoks erilise tähtsusega tehingu võib haldur teha üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud erilise tähtsusega tehinguks on eelkõige laenu võtmine. Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, mille tegevust pärast pankroti väljakuulutamist jätkatakse, loetakse erilise tähtsusega tehinguks ka kõik ettevõtte tavapärase majandustegevuse raamest väljuvad tehingud.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 126. Pankrotivara nimekiri

(1) Pärast pankroti väljakuulutamist koostab haldur pankrotivara nimekirja, milles märgib vara koosseisu ja väärtuse, sealhulgas võlgniku võlad ja nõuded liikide kaupa.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pankrotivarasse kuuluva eseme kohta tuleb märkida selle väärtus. Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, tuleb ettevõttesse kuuluvate esemete väärtuse kõrval hinnata ka väärtust, mida ettevõtte või selle osa hinnanguliselt omaks juhul, kui ettevõtte tegevust jätkatakse ja ettevõtte või selle osa võõrandatakse tervikvarana.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Nimekirjas tuleb eraldi märkida vara, mille välistamist pankrotivarast nõuavad või saavad nõuda kolmandad isikud, samuti vara, mis on võlgniku ja tema abikaasa ühisomandis.

(4) Nimekirjas tuleb märkida kõikide teadaolevate võlausaldajate nimed ja nende elu- või asukohad, samuti iga võlausaldaja nõude alus ja suurus. Nimekirjas tuleb eraldi märkida, kas ja millised nõuded on võlgniku varaga tagatud.

(5) Nimekirjas tuleb märkida, millised võimalused on nõuete tasarovestuseks.

(6) Haldur esitab pankrotivara nimekirja võlausaldajate esimesele üldkoosolekule, kohtule ja pankrotitoimkonnale, samuti tutvustab seda igale võlausaldajale, kes seda nõuab. Haldur tutvustab nimekirja võlgnikule.

§ 127. Halduri ettekanne võlausaldajate esimesel üldkoosolekul

(1) Haldur teeb võlausaldajate esimesel üldkoosolekul ettekande võlgniku majandusliku olukorra ja maksejõuetuse põhjuste kohta. Ettekanne lisatakse koosoleku protokollile.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, peab haldur lisaks käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatule ettekandes selgitama, kas on võimalik võlgniku ettevõtte tervendamine ja millised on võimalused kompromissi tegemiseks. Haldur peab samuti selgitama, millised on väljavaated võlausaldajate nõuete rahuldamiseks ettevõtte tervendamise, kompromissi ja pankrotivara müügi korral. Haldur peab andma hinnangu massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude suuruse kohta pankrotivara kohese müügi korral.

§ 128. Võlgniku raamatupidamise korraldamine

(1) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, vastutab haldur võlgniku raamatupidamise korraldamise eest.

(2) Pankroti väljakuulutamisega algab uus majandusaasta. Lõppenud majandusaasta aruande registripidajale esitamise tähtaeg hakkab kulgema pankroti väljakuulutamisest arvates.

(3) Pankroti väljakuulutamisele eelnenud majandusaasta aruande kontrollimiseks võib halduri ettepanekul määrata audiitori kohus. Audiitorkontrolli kulud loetakse massikohustuseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud majandusaasta aruande kontrollimiseks võib halduri ettepanekul määrata audiitori kohus.

§ 129. Ettevõtte tervendamise ja tegevuse lõpetamise otsustamine

(1) Kui pankrotivarasse kuulub ettevõtte, koostab haldur ettevõtte tegevuse jätkamise kava (tervendamiskava) või teeb ettepaneku ettevõtte tegevus lõpetada.

(2) Ettevõtte tervendamiseks vajalikud abinõud nähakse ette tervendamiskavas. Tervendamiskavas tuleb samuti näidata, kas on otstarbekas teha kompromissi.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Haldur esitab tervendamiskava kinnitamiseks või ettepaneku ettevõtte tegevuse lõpetamiseks võlausaldajate esimesele üldkoosolekule.

(4) Üldkoosolek kas kinnitab halduri esitatud tervendamiskava või otsustab, et ettevõtte tegevus lõpetatakse. Üldkoosolek võib teha haldurile ettepaneku uue tervendamiskava esitamiseks või ettevõtte tegevuse lõpetamise ettepaneku asemel tervendamiskava esitamiseks.

(5) Kui võlausaldajate üldkoosolek leiab, et vaatamata tervendamiskavale ei ole tervendamine õnnestunud, võib üldkoosolek otsustada, et ettevõtte tegevus lõpetatakse.

(6) Haldur esitab ettevõtte tegevuse lõpetamise otsuse viivitamata kohtule kinnitamiseks. Otsuse kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus ei kinnita ettevõtte tegevuse lõpetamise otsust, kui ei ole järgitud võlausaldajate üldkoosoleku korraldamise või otsuse vastuvõtmise korda.

(7) Kui võlausaldajate üldkoosolek otsustab koos ettevõtte tegevuse lõpetamisega ka juriidilisest isikust võlgniku lõpetada, esitab haldur üldkoosoleku otsuse kohtule kinnitamiseks käesoleva seaduse § 130 lõikes 2 sätestatud korras.

(8) Kui pankrotimenetluses on otstarbekas ettevõtte müük tervikvarana, võib üldkoosolek halduri ettepanekul otsustada, et ettevõtte tegevust jätkatakse kuni selle müümiseni.

§ 130. Juriidilise isiku lõpetamine ja likvideerimine

(1) Kui võlausaldajate üldkoosolek otsustab juriidilisest isikust võlgniku ettevõtte tegevuse lõpetada, otsustab ta ka juriidilise isiku lõpetamise.

(2) Haldur esitab juriidilise isiku lõpetamise otsuse viivitamata kohtule kinnitamiseks. Otsuse kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul otsuse kohtule esitamisest arvates, tehes selle kohta määruse. Kohus ei kinnita juriidilise isiku lõpetamise otsust, kui ei ole järgitud võlausaldajate üldkoosoleku korraldamise või otsuse vastuvõtmise korda. Üldkoosoleku otsuse kinnitamise korral loetakse juriidiline isik lõpetatuks lõpetamisotsuse vastuvõtmisest alates.

(3) Kui juriidiline isik pankrotimenetluses lõpetatakse, siis likvideerib juriidilise isiku haldur. Haldur alustab või jätkab enne pankroti algatamist alustatud likvideerimist pärast kohtumääruse tegemist, millega kinnitati ettevõtte tegevuse ja juriidilise isiku lõpetamise otsus. Likvideerimine tuleb läbi viia pankrotimenetluse lõpuks.

(4) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Juriidilise isiku likvideerimisel näeb pankrotihaldur ette vahendid isiku tegevuse tulemusena loodud või saadud dokumentide säilitamiseks ja vastutab nende säilitamise eest kuni üleandmiseni säilitamisteenust osutavale isikule või arhiivile.

(6) Juriidilist isikut ei likvideerita, vaatamata juriidilise isiku lõpetamise otsusele, kui:

1) pankrotimenetlus lõpetatakse kompromissi tõttu;

2) pankrotimenetlus lõpetatakse käesoleva seaduse §-s 159 sätestatud alusel;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

3) pankrotimenetlus lõpetatakse käesoleva seaduse §-s 160 sätestatud alusel, kui võlgnik ei ole püsivalt maksejõuetu.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(7) Juriidilise isiku lõpetamata jätmise käesoleva paragrahvi lõike 6 punktides 1 ja 3 sätestatud alusel otsustab kohus halduri ettepanekul ja punktis 2 sätestatud alusel võlgniku ettepanekul, tehes selle kohta määruse.

(8) Kui pankrotimenetlus on lõpetatud käesoleva seaduse §-s 160 sätestatud alusel ja juriidilisest isikust võlgnik on püsivalt maksejõuetu, likvideeritakse juriidilisest isikust võlgnik.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 131. Ettevõtte tegevuse lõpetamine enne esimest üldkoosolekut

(1) Kui võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamine võlausaldajate esimese üldkoosolekuni on võlausaldajatele ilmselt kahjulik, eelkõige, kui see toob kaasa pankrotivara olulise vähenemise, võib haldur võlgniku ettevõtte tegevuse kohtu nõusolekul lõpetada ka enne võlausaldajate

esimest üldkoosolekut. Haldur esitab ettevõtte tegevuse lõpetamise põhistatud taotluse kohtule. Kohus lahendab taotluse määрусega.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Ettevõtte tegevuse lõpetamise üle otsustamisel tuleb hinnata eelkõige tervendamisvõimalusi ning ettevõtte väärtuse võimalikku vähenemist seoses ettevõtte tegevuse kohese lõpetamisega.

(3) Enne ettevõtte tegevuse lõpetamise taotluse esitamist peab haldur ettevõtte tegevuse lõpetamise kavatsusest teavitama võlgnikku ja kuulama ära tema arvamuse, kui see on viivitusega võimalik.

(4) Võlausaldajate üldkoosolek võib otsustada ettevõtte tegevuse jätkamise ka juhul, kui kohus on halduri taotluse ettevõtte tegevuse lõpetamiseks rahuldanud.

§ 132. Halduri ettekanne pankrotivara kohta

(1) Haldur esitab kohtule ja pankrotitoimkonnale ettekande, milles märgitakse:

- 1) maksejõuetuse põhjus ja selle tekkimise aeg;
- 2) andmed vara tagasivõitmise võimaluste kohta;
- 3) arvamus pankrotiga seotud kuriteo tunnuste olemasolu ja andmed kuriteost teatamise kohta;
- 4) muud pankrotimenetluses tähtsust omavad asjaolud.

(2) Kui võlgnik on raamatupidamiskohustuslane, lisab haldur ettekandele võlgniku tehtud viimase raamatupidamise aastaaruande.

(3) Haldur esitab ettekande pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolude väljaselgitamist, kuid mitte hiljem kui kolm kuud pärast pankroti väljakuulutamist. Mõjuvatel põhjustel võib kohus ettekande esitamise tähtaega pikendada.

(4) Haldur esitab ettekande tutvumiseks igale võlausaldajale, kes seda nõuab.

8. peatükk PANKROTIVARA MÜÜK

§ 133. Vara müügi üldpõhimõtted

(1) Haldur võib alustada pankrotivara müüki pärast võlausaldajate esimest üldkoosolekut, kui võlausaldajad ei ole sellel koosolekul otsustanud teisiti.

(2) Kui võlgnik on pankrotimääruse peale edasi kaevanud, ei tohi võlgniku nõusolekuta enne apellatsioonkaebuse läbivaatamist vara müüa.

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

(3) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud piiranguid ei kohaldata kiiresti rikneva või sellise vara müügil, mille väärtus kiiresti langeb või mille hoidmine või säilitamine on ülemäära kulukas.

(4) Kui võlgniku ettevõtte tegevust jätkatakse, ei või vara müüa, kui see takistab ettevõtte tegevuse jätkamist.

§ 134. Vara müük kompromisettepaneku korral

(1) Kompromisettepaneku tegemise korral ei või vara müüa enne kompromissi tegemist, kui võlausaldajate üldkoosolek ei ole otsustanud, et vara võib müüa, vaatamata kompromisettepanekule.

(2) Hoolimata käesoleva paragrahvi lõikes 1 sätestatust, võib vara müüa, kui vara müük vastab kompromisettepanekule, samuti käesoleva seaduse § 133 lõikes 3 nimetatud vara puhul.

§ 135. Vara müügi kord

(1) Haldur müüb pankrotivara täitemenetluse seadustikus sätestatud korras, arvestades käesolevas seaduses ettenähtud erisusi.

(2) Halduri nõusolekul võib füüsilisest isikust võlgnik pankrotivara hulka kuuluva vallasasja või õiguse ise müüa. Vara müünud võlgnik esitab haldurile aruande müügist saadu kohta.

(3) Vara müügi järjekorra määrab haldur.

§ 136. Vara müük enampakkumisel

(1) Pankrotivara müük toimub enampakkumisel täitemenetluse seadustikus sätestatud korras, kui käesolevast seadusest ei tulene teisiti.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Vara alghinna määrab haldur, kooskõlastades selle pankrotitoimkonnaga.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Kordusenampakkumisel võib haldur vara alghinda kuni 50 protsenti vähendada. Suuremas ulatuses võib alghinda vähendada üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(4) Enampakkumise kohta koostab haldur akti. Akti vormi kehtestab justiitsminister.

§ 137. Vara müük enampakkumiseta suuremat kasu andval viisil

(1) Võlausaldajate üldkoosolek võib teha haldurile ettekirjutuse müüa vara enampakkumiseta, kui vara müük sel viisil annab suuremat kasu.

(2) Kui üldkoosolek ei ole haldurile teinud käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettekirjutust, kuid haldur leiab, et vara müük enampakkumiseta annab suuremat kasu, võib pankrotivara enampakkumiseta suuremat kasu andval viisil müüa pankrotitoimkonna nõusolekul.

§ 138. Vallaspandiga koormatud eseme müügi erisused

(1) Halduri nõusolekul võib pandipidaja vallaspandi eseme ise müüa. Vara müünud pandipidaja esitab haldurile aruande müügist saadu kohta.

(2) Kui haldur kavatseb vallaspandi eseme müüa muul viisil kui enampakkumisel, peab ta müügi kavatsusest ja viisist pandipidajale teatama. Kui pandipidaja seejärel ei teata haldurile seitsme päeva jooksul, et tal on võimalus pandieseme müügiks suuremat kasu andval viisil, võib haldur pandieseme müüa kavatsatud viisil.

(3) Kui pandipidaja on haldurile käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud võimalusest teatanud, kuid pandieseme müügi lepingut ei sõlmitud ja müügihinda ei tasutud kolme päeva jooksul võimalusest teatamisest, võib haldur pandieseme müüa kavatsatud viisil.

(4) Vallaspandi eseme müügi korral pandiõigus lõpeb.

(5) Käesoleva paragrahvi lõigetes 1–3 sätestatud ei kohaldata juhul, kui müüakse tervikvarana kommertsrandiga koormatud ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisev osa.

§ 139. Hüpoteebiga koormatud kinnisasja müük

(1) [Kehtetu – RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui haldur müüb pankrotivarasse kuuluva kinnisasja enampakkumisel, jäävad kinnisasja koormavatest õigustest kehtima üksnes õigused, mis asuvad järjekoha poolest eespool sellest esimesena kinnistusraamatusse kantud õigusest, millest tulenevalt saaks nõuda kinnisasja sundmüüki. Ülejäänud kinnisasja koormavad kinnistusraamatusse kantud õigused loetakse lõppenuks.

(3) Kinnistusraamatusse kantud õigused, mis asuvad samal järjekohal selle esimesena kinnistusraamatusse kantud õigusega, millest tulenevalt saaks nõuda kinnisasja sundmüüki, jäävad kehtima üksnes juhul, kui nendest tulenevalt ei saa nõuda kinnisasja sundmüüki.

(4) Kinnisasja koormavad õigused, mis loetakse vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2 lõppenuks, kustutatakse kinnistusraamatust halduri avalduse alusel. Avaldusele lisatakse enampakkumise akt. Kustutamiseks ei ole vaja puudutatud isiku nõusolekut.

(5) Kui kinnisasja ei müüda enampakkumisel, on kinnisasja koormavate õiguste kustutamiseks vajalik õiguse omaja nõusolek. Kui hü-

potteegipidaja või reaalkoormatise omaja ei anna nõusolekut, siis kaotab ta õiguse nõuda nõude rahuldamist pankrotimenetluses hüpoteegi või reaalkoormatise tagatud osas. Hüpoteegiga tagatud või reaalkoormatise tuleneva nõude saab sellisel juhul kinnisasja omandanud isiku suhtes maksta panna suuruseni, milles nõue pankrotimenetluses tunnustati.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 140. Pandiga koormatud eseme müümise tähtaeg

Kui pankrotivarasse kuuluv ese on koormatud pandiõiguse või muu asjaõigusega, mis annab võlausaldajale õiguse nõuda koormatud eseme sundmüüki, müüb haldur koormatud eseme kolme kuu jooksul, koormatud kinnisasja aga nelja kuu jooksul arvates ajast, millal haldur võis alustada pankrotivara müüki, arvestades §-des 133 ja 134 sätestatud.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 141. Ettevõtte müük

(1) Ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisva osa võib haldur müüa üksnes pankrotitoimkonna nõusolekul.

(2) Enampakkumiseta võib ettevõtte või selle organisatsiooniliselt iseseisva osa müüa üksnes võlausaldajate üldkoosoleku nõusolekul, kui omandaja või isik, kes omab omandajaks olevas juriidilises isikus otseselt või kaudselt rohkem kui 1/5-suurust osalust, on:

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

1) võlgniku lähikondne;

2) võlausaldaja, kelle nõuded moodustavad hinnanguliselt rohkem kui 1/5 pankrotimenetluses esitatud nõuete kogusummast.

§ 142. Tehingute kehtivus

Käesoleva seaduse §-des 137 ja 141 sätestatu rikkumine ei too kaasa vastava tehingu kehtetust.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

9. peatükk

VÄLJAMAKSED PANKROTIVARAST

§ 143. Jaotusettepanek

(1) Pärast viimast nõuete kaitsmise koosolekut koostab haldur jaotusettepaneku, milles märgitakse:

1) tunnustatud nõuded, nende rahuldamisjärgud ja jaotised;

2) kui jaotusettepanek esitatakse käesoleva seaduse § 144 lõikes 1 sätestatud korras, siis andmed nõuete kohta, mille tunnustamise üle on vaidlus kohtus, märkides ära arvestuslikud jaotised, lähtudes iga võlausaldaja poolt hagiavalduses märgitud nõude suurusest ning rahuldamisjärgust;

3) andmed käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete kohta ja krediidiasutuses raha hoistamise kohta;

4) andmed iga pandieseme müügist saadu kohta;

5) andmed pankrotivarasse laekunud ja jaotamisele kuuluva pankrotivara kohta;

6) andmed müümata pankrotivara ja võlgnikul teistelt isikutelt saada oleva vara kohta.

(2) Haldur esitab jaotusettepaneku kohtule ja pankrotitoimkonnale 60 päeva jooksul viimase nõuete kaitsmise koosoleku toimumisest arvates. Halduri taotlusel võib kohus jaotusettepaneku esitamise tähtaega pikendada.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Kui vaidlused nõuete või nende rahuldamisjärkude üle on läbi vaatamisel kohtus, esitab haldur jaotusettepaneku viivituseeta pärast nõuete või nende rahuldamisjärkude üle toimunud vaidluste lahendamist.

(4) Kui pankrotimenetluses on tunnustatud pandiga tagatud nõuet, ei koosta haldur jaotusettepanekut enne, kui pandi ese on müüdnud.

(5) Haldur avaldab väljaandes Ametlikud Teadaanded teate, milles on andmed, kus ja millal võib jaotusettepanekuga tutvuda, samuti, et võlgnik või võlausaldaja võib vastuväite esitada kohtule 10 päeva jooksul teate avaldamisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 144. Esialgne jaotusettepanek

(1) Kui pankrotivara müügist on laekunud raha käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete ning võlausaldajate jaotiste alusel väljamaksete tegemiseks, võib haldur pankrotitoimkonna nõusolekul esitada kohtule ja pankrotitoimkonnale jaotusettepaneku enne kõigi nõuete ja nende rahuldamisjärkude üle peetavate vaidluste lõppu (esialgne jaotusettepanek).

(2) Kui nõuete või nende rahuldamisjärkude üle peetavate vaidluste lõppedes kujunevad jaotised viimasest kohtu poolt kinnitatud esialgselt

jaotusettepanekust erinevalt, on haldur kohustatud enne võlausaldajatele uute väljamaksete tegemist esitama kohtule ja pankrotitoimkonnale uue jaotusettepaneku.

(3) Esialgsele jaotusettepanekule kohaldatakse vastavalt käesoleva seaduse § 143 lõigetes 1 ja 5 ja §-s 145 sätestatud.

§ 145. Jaotusettepaneku kinnitamine

(1) Jaotusettepaneku kinnitamise otsustab kohus 10 päeva jooksul pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus jätab jaotusettepaneku kinnitamata ja tagastab selle haldurile määrusega, kui ettepanekust ilmneb, et pankrotimenetluses on riikutud võlgniku või võlausaldajate õigusi. Haldur esitab uue jaotusettepaneku 20 päeva jooksul kohtumääruse haldurile kättetoimetamisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Määruse peale, millega kohus on jaotusettepaneku jätnud kinnitamata, võib haldur esitada määruskaebuse. Kui ringkonnakohus jätab määruskaebuse rahuldamata, esitab haldur uue jaotusettepaneku 20 päeva jooksul ringkonnakohtu määruse haldurile kättetoimetamisest arvates. Kui ringkonnakohus rahuldab määruskaebuse, saadetakse jaotusettepanek kinnitamise otsustamiseks maakohtule.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Määruse peale, millega kohus on jaotusettepaneku kinnitanud, võib määruskaebuse esitada võlgnik või jaotusettepaneku peale vastuväite esitanud võlausaldaja. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Kohus avaldab teate jaotusettepaneku kinnitamise või kinnitamata jätmise määruse kohta väljaandes Ametlikud Teadaanded ning saadab määruse haldurile, võlgnikule ja vastuväite esitanud võlausaldajale.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 146. Pankrotimenetlusega seotud väljamaksed

(1) Enne jaotise alusel raha väljamaksmist tehakse pankrotivarast pankrotimenetlusega seotud väljamaksed järgmises järjekorras:

- 1) vara välistamise ja tagasivõitmise tagajärgedest tulenevad nõuded;
- 2) võlgnikule ja tema ülalpeetavatele makstav elatis;
- 3) massikohustused;
- 4) pankrotimenetluse kulud.

(2) Kui jaotamisele kuuluvast varast ei jätku kõigi samas järjekorras rahuldamisele kuuluvate nõuete rahuldamiseks, tehakse väljamaksed võrdeliselt vastavate nõuete suurusega.

§ 147. Elatise maksmine

(1) Kui füüsilisest isikust võlgnik jääb pankroti tõttu ilma elatusvahenditest, määrab kohus võlgniku avalduse alusel temale ja tema ülalpeetavatele pankrotivarast hädavajaliku elatise kuni kaheks kuuks. Kaalukatel põhjustel võib kohus nimetatud tähtaega pikendada.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud avalduse võib esitada ka isik, keda võlgnik seaduse kohaselt on kohustatud ülal pidama.

§ 148. Massikohustused

(1) Massikohustused on:

1) pankrotimenetluse ajal halduri poolt oma ülesannete täitmisel tehtud tehingutest ja muudest toimingutest tekkinud kohustused;

2) võlgniku poolt täitmata lepingutest tulenevad kohustused, kui haldur on jätkanud kohustuse täitmist või teatanud, et kavatseb nõuda lepingu täitmist;

3) võlgniku majandustegevuse jätkamisega seotud maksud;

4) juriidilisest isikust võlgniku poolt pankrotimenetluse ajal õigusvastaselt tekitatud kahju hüvitamise kohustused;

5) muu kohustus, mida käesolev seadus loeb massikohustuseks.

(2) Kui pankrotivarast ei jätku massikohustuse täitmiseks, on haldur kohustatud hüvitama võlausaldajale tekitatud kahju, kui ta nägi teingu tegemisel või täitmise jätkamisel ette või pidi ette nägema, et pankrotivarast ei jätku massikohustuse täitmiseks, ja ei teatanud sellest massikohustuse võlausaldajale.

§ 149. Massikohustuste täitmine

(1) Massikohustuse täitmist võib võlgnikult pankrotimenetluse kestel nõuda üldkorras. Massikohustuse täitmiseks võib läbi viia täitemenetluse pankrotivara suhtes.

(2) Kui massikohustus on tekkinud käesoleva seaduse § 148 lõike 1 punktis 2 nimetatud alusel, on massikohustuse täitmiseks täitemenetluse läbiviimine keelatud kuue kuu jooksul pankroti väljakuulutamisest arvates.

(3) Käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud keeld ei kehti:

1) lepingust tuleneva nõude suhtes, kui haldur nõudis lepingu täitmist vastavalt käesoleva seaduse § 46 lõikes 1 sätestatule;

2) kestuslepingust tuleneva nõude suhtes, mis on tekkinud pärast seda, kui haldur võis lepingu esmakordselt üles öelda;

3) kestuslepingust tuleneva nõude suhtes, kui haldur on pankrotivara valitsemisel vastu võtnud lepingu teise poole lepingust tuleneva kohustuse kas või osalise täitmise.

§ 150. Pankrotimenetluse kulud

(1) Pankrotimenetluse kulud on:

1) menetluskulud;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

- 2) ajutise halduri tasu;
- 3) halduri tasu;
- 4) pankrotitoimkonna liikmete tasu;
- 5) ajutise halduri ja halduri tehtud vajalikud kulutused oma ülesannete täitmiseks.

(2) Kui pankrotiavaldus rahuldatakse, samuti kui pankrotimenetlus lõpetatakse kompromissiga, tasutakse pankrotimenetluse kulud pankrotivarast.

(3) Kui kohus jätab võlausaldaja pankrotiavalduse rahuldamata või läbi vaatamata, samuti kui pankrotimenetlus lõpetatakse seetõttu, et võlausaldaja oma pankrotiavaldusest loobub, hüvitab pankrotimenetluse kulud võlausaldaja.

(4) Pankrotimenetluse raugemise korral otsustab kohus pankrotimenetluse kulude jagamise asjaolude kohaselt.

(5) Pankrotimenetluse kulude kohta tehtud määruse peale võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 151. Hoiustamise kohustus

(1) Nõuete rahuldamisel vastavalt esialgsele jaotusettepanekule hoiustab haldur käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete tegemiseks vajaliku ning vaidlustatud nõuetele vastavate arvestuslike jaotiste alusel väljamaksmisele kuuluva raha Eesti krediidi- asutuses või välisriigi krediidi- asutuse filiaalis Eestis.

(2) Haldur ei ole kohustatud hoiustama vaidlustatud nõuetele vastavate arvestuslike jaotiste alusel väljamaksmisele kuuluvat raha, kui enne nõuete ja nõuet tagavate pandiõiguste üle peetavate vaidluste lõppu tehakse jaotiste alusel väljamakseid üksnes vaidlustatud nõude järgule eelnevate järkude nõuete rahuldamiseks, kui neid nõudeid ei ole vaidlustatud.

§ 152. Tingimuslike nõuete rahuldamine

(1) Jaotusettepanekus arvestatakse edasilükkava tingimusega nõuet täies ulatuses ja nõudele vastav summa hoiustatakse. Kui edasilükkav tingimus ei ole saanud kolme aasta jooksul pankrotimenetluse lõppemisest arvates, siis loetakse, et tingimus ei ole saanud.

(2) Kui jaotusettepaneku tegemise ajal on tingimuse saamine nii ebatõenäoline, et nõudel ei ole varalist väärtust, ei võeta edasilükkava tingimusega nõuet jaotusettepanekus arvesse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 153. Nõuete rahuldamisjärgud

(1) Pärast käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksete tegemist rahuldatakse võlausaldajate nõuded järgmistes järkudes:

1) pandiga tagatud tunnustatud nõuded käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud ulatuses;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

2) muud tähtaegselt esitatud tunnustatud nõuded;

3) muud tähtaegselt esitamata, kuid tunnustatud nõuded.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Pandiga tagatud nõue rahuldatakse esimeses järgus pandieseme müügist saadud raha ulatuses, millest on maha arvatud käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamaksed võrdeliselt pandieseme müügist saadud rahasumma suhtele pankrotivara müügist laekunud raha kogusummasse, ent mitte enam kui 15/100 ulatuses pandieseme müügist saadud rahasummast.

(3) Kui pandiese on koormatud mitme pandiõigusega, rahuldatakse nõuded pandieseme müügist saadud raha arvel vastavalt pandiõiguste järjekohtadele. Käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud kulud jagunevad pandipidajate vahel võrdeliselt pandieseme müügist saadu osaga.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(4) Ulatuses, milles pandiga tagatud nõue on jäänud rahuldamata pandieseme müügist saadud raha arvel, rahuldatakse see koos käesoleva paragrahvi lõike 1 punktis 2 nimetatud nõuetega. See ei kehti juhul, kui pankrotivõlgnik on pantinud oma vara kolmanda isiku võla tagamiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(5) Järgmise järgu nõuded rahuldatakse pärast eelmise järgu nõuete täielikku rahuldamist.

(6) Kui varast ei piisa kõigi ühe järgu nõuete rahuldamiseks, rahuldatakse sama järgu nõuded võrdeliselt nõuete suurusega.

§ 154. Jaotis

(1) Jaotis on suhtarv, mis näitab, kui suurele osale pankrotivara müügist laekunud rahast on võlausaldajal õigus vastavas rahuldamisjärgus tunnustatud nõude alusel. Kui haldur on esitanud esialgse jaotusettepaneku, näitab vaidlustatud nõude osas märgitud jaotis võimalikku osa pankrotivara müügist laekunud rahast, millele võlausaldajal on õigus juhul, kui kohus tunnustab tema nõuet täies ulatuses.

(2) Haldur alustab jaotiste alusel raha väljamaksmist pärast jaotusettepaneku kinnitamist vastavalt raha laekumisele. Raha väljamaksmine toimub pankrotitoimkonna nõusolekul, arvestades käesoleva seaduse § 146 lõikes 1 nimetatud väljamakseid.

§ 155. Õiguse kaotamine jaotisele

(1) Võlausaldaja vastuvõtuviiivitus korral hoiustatakse talle jaotise alusel kuuluv rahasumma.

(2) Kui võlausaldaja ei ole kahe aasta jooksul raha hoiustamisest arvetes seda vastu võtnud, kaotab ta õiguse talle jaotise alusel kuuluvale rahale. Sellisel juhul jaotatakse hoiustatud raha ülejäänud võlausalda-

jate vahel või kohus võib halduri ettepanekul krediidasutuse või kindlustusandja pankroti korral lubada need vahendite jäägid, mille edasise jaotamisega seotud kulud on ilmselt suuremad kui jäägid ise, üle anda Tagatisfondile.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 156. Võlgnikule tagastatav vara

(1) Pärast pankrotivarast väljamaksete tegemist ja võlausaldajate nõuete täielikku rahuldamist järelejäänud vara tagastatakse võlgnikule.

(2) Kui juriidilisest isikust võlgnik on lõpetatud, kuid pärast pankrotivarast väljamaksete tegemist ja võlausaldajate nõuete täielikku rahuldamist on järele jäänud vara, makstakse see välja isikutele, kellele kuuluks õigus juriidilise isiku varale juriidilise isiku lõpetamise korral pankrotimenetlusest.

10. peatükk

PANKROTIMENETLUSE LÕPPEMINE

§ 157. Pankrotimenetluse lõppemise alused

Pankrotimenetlus lõpeb:

- 1) pankrotiavalduse rahuldamata jätmisega (§ 27 lõige 5);
- 2) pankrotimenetluse raugemisega (§ 29 lõige 1 ja § 158);
- 3) pankroti aluse äralangemisega (§ 159);
- 4) võlausaldajate nõusolekul (§ 160);
- 5) lõpparuande kinnitamisega (§ 163);
- 6) kompromissi kinnitamisega (§ 183);
- 7) muul seadusest tuleneval alusel.

§ 158. Pankrotimenetluse raugemine pärast pankroti väljakuulutamist

(1) Kui pankrotivarast ei jätku massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks vajalike väljamaksete tegemiseks, peab haldur sellest kohtule viivitamatult teatama.

(2) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teadet teeb haldur pankrotivarast väljamaksed vastavalt käesoleva seaduse §-s 146 sätestatule. Haldur on kohustatud müümata pankrotivara müüma, välja arvatud juhul, kui vara müük ei ole võimalik olulise viivitusega ja toob endaga kaasa ebamõistlikke kulusi. Massivõlausaldajatel ei ole käesoleva seaduse §-s 149 nimetatud õigusi.

(3) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud toimingute tegemist esitab haldur kohtule aruande, mis peab sisaldama käesoleva seaduse § 162 lõiget 2 ja 3 nimetatud andmeid.

(4) Pärast haldurilt aruande saamist lõpetab kohus halduri ettepanekul pankrotimenetluse raugemise tõttu, kui kohus tuvastab, et pankrotivarast ei jätku massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks vajalike väljamaksete tegemiseks. Kui menetluse lõpetamise ajaks on nõuete kaitsmine toimunud, märgib kohus määruses, millises osas on iga võlausaldaja nõue tunnustatud ja millistele nõuetele esitas võlgnik vastuväite.

(5) Kohus ei lõpeta pankrotimenetlust raugemise tõttu enne käesoleva seaduse §-s 86 sätestatud vande andmist, kui kohus on kohustanud võlgnikku vannet andma ja vande võtmine on võimalik.

(6) Kohus ei lõpeta menetlust käesoleva paragrahvi lõike 4 alusel, kui võlausaldaja või kolmas isik maksab massikohustuste ja pankrotimenetluse kulude katteks kohtu deposiiti kohtu poolt määratud summa.

§ 159. Pankrotimenetluse lõpetamine pankroti aluse äralangemise tõttu

(1) Kohus lõpetab pankrotimenetluse võlgniku avalduse alusel, kui võlgnik tõendab, et ta ei ole maksejõuetu või et teda ei ähvarda mak-

sejõuetus, kui pankrot kuulutati välja seetõttu, et võlgniku maksejõuetuse tekkimine tulevikus oli tõenäoline.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kui enne pankrotimenetluse lõpetamist vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 oli kohus kinnitanud üldkoosoleku otsuse juriidilisest isikust võlgniku lõpetamise kohta, märgib kohus pankrotimenetluse lõpetamise määruses, et juriidilist isikut ei lõpetata.

§ 160. Pankrotimenetluse lõpetamine võlausaldajate nõusolekul

(1) Kohus lõpetab pankrotimenetluse võlgniku avalduse alusel, kui menetluse lõpetamisega on nõustunud kõik tähtaegselt nõuded esitanud võlausaldajad.

(2) Kui menetluse lõpetamisega ei ole nõustunud võlausaldaja, kelle nõude on haldur või võlgnik vaidlustanud või kelle nõue on pandiga tagatud, siis otsustab kohus, kas menetluse lõpetamine selle võlausaldaja nõusolekuta või talle tagatist andmata on võimalik.

(3) Kui juriidilisest isikust võlgnik on püsivalt maksejõuetu, otsustab kohus juriidilisest isikust võlgniku likvideerimise menetluse lõpetamise määrusega. Juriidilisest isikust võlgniku likvideerib haldur kahe kuu jooksul nimetatud määruse jõustumisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 161. Lõpetamismenetlus erijuhtudel

(1) Teade pankrotimenetluse lõpetamise avalduse esitamisest käesoleva seaduse §-des 159 ja 160 sätestatud alustel avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teates märgitakse, kus ja millal saab tutvuda avalduse aluseks olevate dokumentide ja võlausaldajate nõusolekutega, samuti selgitus, et avaldusele võib esitada vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2.

(2) Vastuväite pankrotimenetluse lõpetamise avaldusele võivad võlausaldajad esitada kohtule 10 päeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate avaldamisest arvates.

(3) Menetlust ei või lõpetada enne, kui haldur on teinud käesoleva seaduse §-s 146 nimetatud väljamaksed ja esitanud kohtule aruande, mis peab sisaldama käesoleva seaduse § 162 lõikes 2 nimetatud andmeid.

(4) Kohus otsustab menetluse lõpetamise pärast käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud tähtaja möödumist ja lõikes 3 nimetatud väljamaksete tegemist, tehes selle kohta määruse. Enne lõpetamise otsustamist kuulab kohus ära võlgniku, pankrotihalduri ja pankrotitoimkonna arvamuse. Vastuväite esitamise korral kuulab kohus ära ka vastuväite esitanud võlausaldaja arvamuse.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 162. Lõpparuande esitamine

(1) Haldur esitab pankrotitoimkonnale ja kohtule lõpparuande, kui:

1) võlausaldajate nõuded on täielikult rahuldatud;
2) pankrotivara on müüdud ja jaotiste alusel raha välja makstud;
3) ei osutunud võimalikuks pankrotivara täielikult müüa ja pankrotitoimikond on andnud nõusoleku lõpparuande esitamiseks.

(2) Lõpparuandes märgitakse:

- 1) andmed pankrotivara ja selle müügist saadud raha kohta;
- 2) andmed käesoleva seaduse §-s 146 nimetatud väljamaksete kohta;
- 3) andmed jaotiste alusel väljamakstud raha kohta nõuete rahuldamisjärkude kaupa;
- 4) andmed iga pandieseme müügist saadu kohta;
- 5) andmed müümata pankrotivara ja võlgnikul teistelt isikutelt saadaoleva vara kohta;
- 6) andmed halduri tegevuse kohta pankrotivara valitsemisel;
- 7) iga võlausaldaja tunnustatud nõude osa, mille ulatuses võlausaldaja ei ole raha saanud;
- 8) andmed pankrotimenetluses esitatud hagide läbivaatamise kohta, samuti hagide kohta, mida haldur kavatses veel esitada;
- 9) kohtukulud ning ajutise halduri ja halduri tehtud vajalikud kulu- tused;
- 10) muud pankrotimenetluses tähtsust omavad asjaolud.

(3) Haldur peab lõpparuandes märkima, kas maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, raske juhtimisviga või muu asjaolu, samuti, kas haldur on esitanud avalduse kriminaalmenetluse alustamiseks.

(4) Kui juriidilisest isikust võlgnik likvideeritakse, lisatakse lõpparuandele lõppbilanss. Haldur edastab võlgniku elu- või asukohajärgsele kohtu registriosakonnale viivitamatult kohtu kinnitatud lõpparuande ja koos sellega esitatud lõppbilansi.

§ 163. Pankrotimenetluse lõpetamine lõpparuande kinnitamisega

(1) Haldur avaldab väljaandes Ametlikud Teadaanded teate, milles on andmed, kus ja millal võib lõpparuandega tutvuda, samuti selgitus, et lõpparuandele võib esitada vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 2.

(2) Vastuväite lõpparuandele võivad võlausaldajad esitada kohtule 10 päeva jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud teate avaldamisest.

(3) Kümne päeva jooksul pärast vastuväidete esitamise tähtaja möödumist otsustab kohus lõpparuande kinnitamise ja pankrotimenetluse lõpetamise, tehes selle kohta määruse. Kohus võib vastuväidete ära- kuulamiseks pidada istungi.

(4) Pankrotimenetluse lõpetamise määru- ses märgib kohus, millises ulatuses on igal võlausaldajal tunnustatud nõude osa eest jäänud raha saamata, samuti, millistele nõuetele esitas võlgnik vastuväite.

(5) Pankrotimenetluse lõpetamise määruses märgib kohus, kas võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, raske juhtimisviga või muu asjaolu. Kui võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on kuriteo tunnustega tegu, teatab kohus sellest prokurörile või politseile kriminaalmenetluse alustamise otsustamiseks. Kui võlgniku maksejõuetuse tekkimise põhjuseks on raske juhtimisviga, on haldur kohustatud esitama kahju hüvitamise nõude raskes juhtimisveas süüdi oleva isiku vastu, kui seda nõuet ei ole juba esitatud.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Kohus jätab lõpparuande kinnitamata ja tagastab selle määrusega haldurile pankrotimenetluse jätkamiseks, kui lõpparuandest ilmneb, et pankrotimenetluses on rikutud võlgniku või võlausaldajate õigusi.

(7) Teade pankrotimenetluse lõpetamise kohta avaldatakse väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 164. Määruskaebuse esitamine

(1) Määruse peale, millega kohus pankrotimenetluse lõpetab, võib võlgnik esitada määruskaebuse.

(2) Võlausaldaja võib pankrotimenetluse lõpetamise määruse peale määruskaebuse esitada, kui ta menetluse lõpetamise avalduse vastu esitab vastavalt käesoleva seaduse § 161 lõikele 2 või § 163 lõikele 2 vastuväite.

(3) Ringkonnakohtu määruse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 1 ja 2 nimetatud määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 165. Pankrotimenetluse tähtaeg ja halduri vabastamine

(1) Kui pankrotimenetlust ei ole lõpetatud kahe aasta jooksul pärast pankroti väljakuulutamist, esitab haldur pankrotitoimkonnale ja kohtule ettekande, milles märgib:

- 1) põhjused, miks pankrotimenetlust ei ole lõpule viidud;
- 2) andmed müüdü ja müümata pankrotivara kohta;
- 3) andmed pankrotivara valitsemise kohta.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud ettekande esitab haldur iga järgneva kuue kuu järel kuni pankrotimenetluse lõpetamiseni.

(3) Pankrotimenetluse lõpetamisel vabastab kohus halduri, kui seadusest ei tulene teisiti.

(4) Kui pankrotimenetluse lõpetamise ajaks ei ole pankrotivara täielikult müüdü või kui pankrotivarasse on veel raha laekumas, samuti siis, kui halduri poolt esitatud hagid on läbi vaatamata või kui haldur kavatseb esitada hagi või on kohustatud seda tegema, võib kohus jätta halduri vabastamata. Sel juhul jätkab haldur oma ülesannete täitmist ka pärast pankrotimenetluse lõpetamist.

(5) Pärast käesoleva paragrahvi lõikes 4 nimetatud ülesannete täitmist esitab haldur kohtule aruande. Kohus otsustab halduri vabastamise pärast temalt aruande saamist, tehes selle kohta määruse.

§ 166. Järeljagamine

(1) Kui pärast pankrotimenetluse lõppemist ja halduri vabastamist laekub pankrotivarasse raha, vabanevad jagamisel hoiustatud rahasummad või selgub, et pankrotivara hulka kuulub esemeid, mida ei ole jaotusettepaneku koostamisel arvestatud, teeb kohus omal algatusel või halduri või võlausaldaja avalduse alusel määruse järeljagamise läbiviimiseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Järeljagamise läbiviimiseks kinnitab kohus halduri, kelleks võib olla ka uus haldur.

(3) Järeljagamine toimub vastavalt jaotusettepanekus ettenähtud jaotistele.

(4) Kui järeljagamine määrati seetõttu, et pankrotivara hulka kuulub esemeid, mida ei arvestatud jaotusettepaneku koostamisel, peab haldur need käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud kohtumääruse alusel täitemenetluse seadustikus sätestatud korras arestima.

(5) Kohus võib järeljagamise läbiviimise eeldusena nõuda avalduse esitajalt järeljagamise kulude katteks kohtu määratud summa maksmist kohtu deposiiti.

(6) Kohus võib loobuda järeljagamise läbiviimisest ja jätta laekunud või hoiustatud rahasumma või pankrotivara hulka kuulunud eseme käesoleva seaduse § 156 lõikes 2 nimetatud isikule, kui rahasumma või eseme väärtus on järeljagamise kuludid arvestades ebaproportsionaalselt väike.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(7) Kohus otsustab halduri vabastamise pärast temalt aruande saamist, tehes selle kohta määruse.

§ 167. Nõuete esitamine pärast pankrotimenetluse lõppemist

(1) Pärast pankrotimenetluse lõppemist võivad võlausaldajad nõuded, mille võis esitada pankrotimenetluses, kuid mis on selles jäänud esitamata, samuti nõuded, mis küll esitati, kuid mis jäid rahuldamata ja millele võlgnik vastu vaidles, esitada võlgniku vastu üldises korras. Sel juhul pankrotimenetluse aja eest intresse ja viiviseid ei arvestata.

(2) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud nõuet ei või esitada, kui nõue on võlgniku kohustustest vabastamise tõttu vastavalt käesoleva seaduse §-s 176 sätestatud lõppenud.

(3) Võlausaldajad võivad pärast pankrotimenetluse lõppemist esitada võlgniku vastu ka massikohustustest tekkinud nõuded, mida ei ole pankrotimenetluses rahuldatud.

(4) Üldises korras võib võlgniku vastu esitada samuti nõudeid, mis on tekkinud pankrotimenetluse ajal ja mida ei saanud pankrotimenetluses esitada. Sel juhul algab aegumistähtaeg pankrotimenetluse lõpetamisest.

§ 168. Pankrotimenetluse lõpetamise määrus täitedokumendina

Ulatuses, milles võlausaldaja pankrotimenetluses tunnustatud nõue on jäänud pankrotimenetluses rahuldamata, on käesoleva seaduse § 158 lõikes 4 või § 163 lõikes 4 nimetatud määrus täitedokumendiks, kui võlgnik ei ole esitanud nõudele vastuväidet vastavalt käesoleva seaduse § 104 lõikele 1 või kui kohus on § 104 lõikes 2 nimetatud juhul võlausaldaja nõuet tunnustanud

11. peatükk

FÜÜSILISEST ISIKUST VÕLGNIKU KOHUSTUSTEST VABASTAMINE

§ 169. Võlgniku kohustustest vabastamine

Füüsilisest isikust võlgnik võidakse vabastada pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest. Kohustustest vabastamine toimub käesolevas peatükis sätestatud alustel ja korras.

§ 170. Võlgniku avaldus

(1) Võlgniku kohustusest vabastamise avaldus tuleb esitada kohtule hiljemalt võlausaldajate esimese üldkoosoleku toimumise ajaks või koos käesoleva seaduse § 158 lõikes 3 nimetatud aruandega. Avalduse võib võlgnik esitada ka oma pankrotiavalduses või pärast võlausaldaja pankrotiavalduse esitamist.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Avalduses peab võlgnik kinnitama, et talle ei ole teada asjaolusid, mis võiksid kohustustest vabastamise välistada, ja et ta kohustub täitma käesoleva seaduse §-s 173 nimetatud kohustusi.

§ 171. Menetluse algatamine

(1) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamise otsustab kohus käesoleva paragrahvi lõikes 1¹ sätestatud juhul, käesoleva seaduse § 158 lõikes 4 sätestatud juhul või lõpparuande kinnitamisel. Võlausaldaja võib käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud asjaolule tuginedes esitada võlgniku kohustusest vabastamisele vastuväite.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(1¹) Kui esineb käesoleva seaduse § 29 lõigetes 1 ja 2 nimetatud alus menetluse raugemiseks ja võlgnik on esitanud kohtule kohustustest vabastamise avalduse, kuulutab kohus pankroti välja, kui ei esine käesoleva paragrahvi lõikes 2 sätestatud aluseid.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(2) Kohus ei algata võlgniku kohustustest vabastamise menetlust, kui:

1) võlgnik on mõistetud süüdi pankroti- või täitemenetluselise kuriteo, maksualase kuriteo või karistusseadustiku §-des 380–381¹ nimetatud kuriteo toimepanemises;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

2) võlgnik on viimase kolme aasta jooksul enne ajutise halduri nimetamist või pärast seda andnud tahtlikult või raske hooletusega ebaõigeid või ebatäielikke andmeid oma majandusliku olukorra kohta, et saada toetusi või muid soodustusi riigilt, kohalikult omavalitsusüksuselt või sihtasutuselt või vältida maksude maksmist;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

3) kohus on viimase 10 aasta jooksul enne ajutise halduri nimetamist otsustanud võlgniku kohustustest vabastada või jätnud võlgniku avalduse kohustustest vabastamiseks rahuldamata seetõttu, et võlgnik on pannud toime pankrotikuriteo;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

4) võlgnik on viimase aasta jooksul enne pankrotimenetluse algatamist või pärast seda tahtlikult või raske hooletuse tõttu takistanud võlausaldajate nõuete rahuldamist. Võlausaldajate huvide kahjustamiseks loetakse muu hulgas vara raiskamist;

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

5) võlgnik on tahtlikult või raske hooletusega esitanud võlanimekirjas ebaõigeid või ebatäielikke andmeid oma vara ja sissetulekute, võlausaldajate ja oma kohustuste kohta, samuti rikkunud tahtlikult või raske hooletusega muid oma käesolevas seaduses sätestatud kohustusi.

(3) Määruse peale, millega kohus on jätnud võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamata, võib võlgnik esitada määruskaebuse.

(4) Määruse peale, millega kohus on algatanud võlgniku kohustustest vabastamise menetluse, võib määruskaebuse esitada võlausaldaja, kes on esitanud kohtule vastuväite vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1.

(5) Ringkonnakohtu määruse peale käesoleva paragrahvi lõigetes 3 ja 4 nimetatud määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 172. Usaldusisik

(1) Kui kohus algatab võlgniku kohustustest vabastamise menetluse, nimetab ta võlausaldajate üldkoosoleku ettepanekul usaldusisiku, kellele võlgnik teeb käesoleva seaduse § 173 lõigetes 3 ja 6 nimetatud makseid.

(2) Usaldusisik peab võlgnikult saadud maksed hoidma oma varast eraldi ja need vastavalt jaotusettepanekus ettenähtud jaotistele üks kord aastas võlausaldajatele välja maksma.

(3) Võlausaldaja põhjendatud taotlusel võib kohus usaldusisikule anda õiguse kontrollida, kas võlgnik täidab oma kohustusi.

(4) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse lõpuks esitab usaldusisik kohtule aruande. Menetluse lõpetamisel vabastab kohus usaldusisiku.

(5) Mõjuval põhjusel võib kohus omal algatusel, võlausaldaja või usaldusisiku taotlusel vabastada usaldusisiku ja asendada ta teise usaldusisikuga enne võlgniku kohustustest vabastamise menetluse lõpetamist. Vabastatud usaldusisik esitab kohtule aruande.

§ 173. Võlgniku kohustused menetluse kestel

(1) Võlgnik on kohustatud tegelema mõistlikult tulutoova tegevusega ja, kui tal sellist tegevust ei ole, siis seda otsima.

(2) Võlgnik peab viivitamatult teatama kohtule ja usaldusisikule igast elu- ja tegevuskoha vahetusest, mitte varjama saadud tulusid ning vara, samuti andma kohtu ja usaldusisiku nõudel teavet oma tegevuse või selle otsimise, oma sissetulekute ja vara kohta.

(3) Võlgnik on kohustatud töö- või teenistussuhetest või muust sarnasest suhtest või ettevõtlusest saadud tulu igakuiselt usaldusisikule üle andma.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud tulust võib võlgnik endale jätta 15 protsenti, juhul kui võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamisest on möödunud üks aasta, 20 protsenti, kui sellest on möödunud kaks aastat ja 25 protsenti, kui sellest on möödunud kolm aastat.

(5) Võlgnik ei pea usaldusisikule üle andma tulu, millele seadusest tulenevalt ei saa pöörata sissenõuet.

(6) Pärimise teel saadu väärtusest on võlgnik kohustatud poole usaldusisikule üle andma.

§ 174. Sissenõude keeld

(1) Võlgniku kohustustest vabastamise menetluse kestel ei saa pankrotivõlausaldajad, sealhulgas need pankrotivõlausaldajad, kes ei ole pankrotimenetluses nõudeid esitanud, pöörata sissenõuet võlgniku varale.

(2) Võlausaldajad, kelle nõue võlgniku vastu on tekkinud pärast pankroti väljakuulutamist, ei saa võlgniku kohustustest vabastamise menetluse kestel pöörata sissenõuet usaldusisikule üleandmisele kuuluvatele rahasummadele.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 175. Võlgniku kohustustest vabastamise otsustamine

(1) Pärast viie aasta möödumist võlgniku kohustustest vabastamise menetluse algatamisest otsustab kohus võlgniku taotlusel tema pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus keeldub võlgnikku kohustustest vabastamast, kui:

1) võlgnik on mõistetud süüdi pankrotikuriteos;

2) võlgnik on rikkunud süüliselt oma käesoleva seaduse §-s 173 nimetatud kohustusi ja kahjustanud sellega võlausaldajate huve.

(3) Kohus ei või keelduda võlgnikku kohustustest vabastamast, enne kui ta on ära kuulunud usaldusisiku ja võlgniku, samuti võlausaldajad, kes on selleks soovi avaldanud.

(4) Võlgnik peab vande all andma kohtule teavet oma kohustuste täitmisest. Kui võlgnik kohtu määratud tähtaja jooksul teavet ei anna, keeldub kohus võlgnikku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamast.

(5) Kohus võib omal algatusel ning võlausaldaja või usaldusisiku taotlusel otsustada kohustustest vabastamise keeldumise ja lõpetada kohustustest vabastamise menetluse, kui enne viie aasta möödumist ilmneb käesoleva paragrahvi lõikes 2 või 4 nimetatud alus. Võlausaldaja võib selle taotluse esitada kuue kuu jooksul võlgniku kohustuste rikkimisest teadasaamisest arvates.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(6) Määruse peale, millega kohus on võlgniku kohustustest vabastanud või sellest keeldunud, võivad võlausaldaja ja võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(7) Kohus avaldab teate võlgniku kohustustest vabastamise või vabastamata jätmise määruse kohta väljaandes Ametlikud Teadaanded.

(8) Kui kohus vabastab võlgniku kohustustest või keeldub sellest, lõpetab kohus võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise menetluse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 176. Võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise tagajärjed

(1) Kui võlgnik vabastatakse oma pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest, lõpevad pankrotivõlausaldajate nõuded võlgniku vastu, sealhulgas ka nende pankrotivõlausaldajate nõuded, kes ei ole pankrotimenetluses nõudeid esitanud.

(2) Võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamisel ei lõpe õigusvastaselt tahtlikult tekitatud kahju hüvitamise ning lapsele või vanemale elatise maksmise kohustused.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

(3) Võlgniku kohustustest vabastamine ei vabasta võlgnikuga solidaarselt vastutavat isikut oma kohustuse täitmisest. Kui võlgnikuga solidaarselt vastutav isik täidab kohustuse, ei saa ta kohustustest vabastamise korral esitada tagasinõuet võlgniku vastu.

(4) Kui võlgnik on võlausaldaja nõude rahuldanud pärast oma pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamist, ei saa kohustuse täitmiseks üleantud võlausaldajalt tagasi nõuda.

§ 177. Võlgniku kohustustest vabastamise määruse tühistamine

(1) Kohus võib võlausaldaja taotlusel ühe aasta jooksul võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määruse tegemisest selle määruse tühistada, kui selgub, et võlgnik on kohustustest vabastamise menetluse kestel oma kohustusi tahtlikult rikkunud ja sellega oluliselt takistanud pankrotivõlausaldajate nõuete rahuldamist. Kohus lahendab võlausaldaja taotluse määrusega.

(2) Võlausaldaja võib käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud taotluse esitada üksnes juhul, kui ta sai võlgniku kohustuste rikkumisest teada alles pärast võlgniku kohustustest vabastamise määrase tegemist.

(3) Enne võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määrase tühistamise otsustamist kuulab kohus ära võlgniku ja usaldusisiku.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud määrase peale võivad taotluse esitanud isik ja võlgnik esitada määruskaebuse. Ringkonna-kohtu määrase peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(5) Kohus avaldab teate võlgniku pankrotimenetluses täitmata jäänud kohustustest vabastamise määrase tühistamisest väljaandes Ametlikud Teadaanded.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

12. peatükk KOMPROMISS

§ 178. Kompromissi mõiste

(1) Kompromiss on võlgniku ja võlausaldajate vaheline kokkulepe võlgade tasumise kohta, mis seisneb võlgade vähendamises või nende tasumise tähtaja pikendamises.

(2) Kompromiss tehakse võlgniku või halduri ettepanekul pankrotimenetluses pärast pankroti väljakuulutamist. Võlausaldajate üldkoosolek või pankrotitoimikond võib teha haldurile ülesandeks töötada välja kompromissettepanek.

(3) Kompromissotsuse teeb võlausaldajate üldkoosolek. Kohus otsustab kompromissi kinnitamise, tehes selle kohta määruse.

§ 179. Kompromissettepanek

(1) Kompromissettepanekus määratakse, mis ulatuses ja mis tähtpäevaks võlgnik tasub võlad. Kompromissettepanekus tuleb põhjendada, et võlgnik suudab oma võlad selles ulatuses ja selleks tähtpäevaks tasuda. Kui võlgnik tegeleb majandus- või kutsetegevusega, esitatakse ettepaneku lisana majandus- või kutsetegevuse jätkamise kava ja ettevõtte tervendamiskava.

(2) Kompromissettepaneku võib esitada kuni jaotusettepaneku kinnitamiseni kohtu poolt.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 180. Kompromissi tegemise otsustamine

(1) Kompromiss tehakse võlausaldajate üldkoosolekul kõigi võlgniku vastu suunatud nõuete kohta (kompromissotsus), mis olid olemas kompromissi tegemise ajaks. Kompromissotsuses märgitakse kompromissi kehtivuse tähtaeg.

(2) Kompromissotsuse saab teha pärast nõuete kaitsmist.

(3) Kompromiss on tehtud, kui selle poolt hääletab vähemalt pool kohalviibivatest võlausaldajatest, kelle nõuded moodustavad vähemalt 2/3 kõigi nõuete summast. Kui võlausaldaja nõudele on esitatud vastuväide ning nõude tunnustamise üle peetav kohtumenetlus ei ole kompromissotsuse tegemise ajaks lõppenud, osaleb võlausaldaja kompromissettepaneku hääletamisel nõude alusel, mis on kindlaks määratud käesoleva seaduse § 82 lõike 4 kohaselt. Kui võlausaldaja nõudele on esitatud vastuväide ning nõude tunnustamise üle peetav kohtumenetlus ei ole kompromissotsuse tegemise hetkeks lõppenud, osaleb võlausaldaja kompromissettepaneku hääletamisel vastavalt käesoleva seaduse § 82 lõigetes 4 ja 5 nimetatud kohtumäärusega nõude suhtes kinnitatud häälte arvule.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 181. Pandiga tagatud nõuetega võlausaldajate osalemine hääletamisel

(1) Võlausaldaja, kelle nõue on tagatud pandiga, saab kompromissi tegemisel hääletada üksnes juhul, kui tema nõue ei ole pandiga täielikult tagatud. Sel juhul arvestatakse hääletamisel pandipidaja nõudega vaid nõude selle osa ulatuses, mis jääks eeldatavalt rahuldamata pandieseme müügist saadu arvel. Väidluse korral määrab pandiga tagatud nõude osa suuruse haldur.

(2) Kui kompromisettepanekuga soovitakse välistada pandipidajast võlausaldaja pandiõigusest tuleneva nõude maksmapanek rohkem kui 90 päevaks, arvestatakse hääletamisel pandipidajast võlausaldaja nõudega kogu ulatuses.

§ 182. Pandipidaja õiguste piiramine

(1) Kui võlgnik tegeleb majandus- või kutsetegevusega ja kompromissi kohaselt on pandiga koormatud ese vajalik võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamiseks, ei saa pandiga tagatud nõuet kompromissis märgitud tähtaja jooksul maksma panna.

(2) Kui pandipidaja hääletas kompromissi vastu, ei või käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud tähtaeg olla pikem kui üks aasta.

(3) Pandipidajale, kelle pandiga tagatud nõude maksmapanek on kompromisettepaneku kohaselt seetõttu, et pandieset on vaja võlgniku ettevõtte tegevuse jätkamiseks, edasi lükatud teiste pandipidajatega võrreldes pikemaks ajaks, makstakse teistega võrreldes pikema aja eest kompromisettepanekus ettenähtud intressi. Kui kompromisettepanekus ei ole intressi suurust ette nähtud, makstakse seaduses sätestatud intressi.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud intressi makstakse pandiga tagatud nõudelt, kui aga nõue on suurem kui rahasumma, mida pandieseme müügist eeldatavalt saadakse, siis sellelt rahasummalt.

§ 183. Kompromissi kinnitamine

(1) Haldur esitab kompromissotsuse viivitamata kinnitamiseks kohule. Kompromissi kinnitamise otsustab kohus 15 päeva jooksul kompromissotsuse kohtule esitamise päevast arvates, tehes selle kohta määruse.

(2) Kohus ei kinnita kompromissi, kui kompromissi tegemisel ei ole järgitud käesolevas seaduses sätestatud nõudeid või kui kompromiss on tehtud pettuse mõjul.

(3) Kui kohus ei kinnita kompromissotsust seetõttu, et kompromissi tegemisel ei ole järgitud seaduses sätestatud nõudeid, kutsub haldur kokku uue võlausaldajate üldkoosoleku 15 päeva jooksul kompromissi kinnitamata jätmise määruse tegemisest arvates.

(4) Määruse peale, millega kohus kompromissi kinnitas või kinnitamata jättis, võib võlausaldaja, võlgnik või haldur esitada määruskae-

buse. Ringkonnakohtu määruse peale määruskaebuse kohta võib esitada määruskaebuse.

(5) Haldur avaldab teate kompromissi kinnitamisest väljaandes Ametlikud Teadaanded. Teates tuleb märkida ka käesoleva seaduse §-s 186 nimetatud asjaolud ning milliste tehingute tegemiseks vajab võlgnik halduri nõusolekut (§ 189 lõige 2).

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 184. Kompromissi tagajärjed

(1) Kompromissi kinnitamise määrusega lõpetab kohus pankrotimenetluse.

(2) Määruse alusel saab võlgnik tagasi vara valitsemise õiguse ja vara müük lõpetatakse. Vara müügist laekunud raha, mis ei ole võlausaldajale üle antud, antakse võlgnikule.

(3) Võlgnikule läheb üle kohustus täita massikohustused ning tasuda pankrotimenetluse kulud.

(4) Pankrotimenetluse lõpetamisel kompromissotsuse kinnitamisega ei vabastata haldurit ja pankrotitoimkonna liikmeid ning neil on käesoleva seaduse §-des 188–190 nimetatud õigused ja kohustused.

(5) Kompromiss ei vabasta võlgnikuga kohustuse täitmise eest solidaarselt vastutavat isikut oma kohustuse täitmisest. Kui võlgnikuga kohustuse täitmise eest solidaarselt vastutav isik on kohustuse täitnud, on tal võlgniku suhtes tagasinõudeõigus üksnes ulatuseni, milles võlgnik vastutaks kohustuse täitmise eest kompromissi järgi.

(6) Kohtu poolt kinnitatud kompromiss on täitedokument pankrotimenetluses tunnustatud nõuete suhtes. Kui kompromiss seisneb võlgade tasumise tähtaja pikendamises, ei saa kompromissis nimetatud tähtaja jooksul maksuma panna nõudeid, mille suhtes kompromiss on tehtud.

§ 185. Ülesütleamise piirangute kehtivus

Käesoleva seaduse §-des 50–53 sätestatud kohaldatakse ka kompromissi kehtivuse ajal.

§ 186. Majandustegevuse jätkamiseks võetav krediit

(1) Kompromissiga võib ette näha, et nende isikute nõuded, kes on andnud võlgnikule krediiti tema majandustegevuse jätkamise võimaldamiseks, rahuldatakse kompromissi tühistamise korral sellele järgnevas pankrotimenetluses enne ülejäänud pankrotivõlausaldajate nõudeid.

(2) Kui kompromissiga nähakse ette, et käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud isikute nõuded rahuldatakse täielikult või osaliselt enne pandiga tagatud nõudeid, arvestatakse kompromissettepaneku hääletamisel pandipidajast võlausaldajate nõuetega kogu ulatuses.

(3) Kompromissis tuleb ette näha käesoleva paragrahvi lõike 1 kohaselt rahuldatavate nõuete maksimumsumma.

(4) Isikul, kes on andnud võlgnikule krediiti tema majandustegevuse jätkamise võimaldamiseks, on õigus nõuda oma nõude rahuldamist vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1 üksnes juhul, kui võlgnik on krediidiandjaga kokku leppinud, millises ulatuses krediidist tulenev põhinõue, intressid ja kõrvalnõuded kuuluvad rahuldamisele vastavalt käesoleva paragrahvi lõikele 1, ja haldur on selleks kokkuleppeks andnud oma kirjaliku nõusoleku.

§ 187. Uute võlausaldajate nõuded

Paragrahvis 186 nimetatud krediidiandja nõude rahuldamise eelõigus kehtib ka võlausaldaja suhtes, kelle nõue võlgniku vastu on tekkinud lepingust kompromissi kehtivuse ajal.

§ 188. Tagasivõitmine kompromissi korral

Halduril on õigus kompromissi kehtivuse ajal vara pankrotivarasse tagasi võita.

§ 189. Järelevalve kompromissi täitmise üle

(1) Kompromissi täitmise üle teostavad järelevalvet haldur ja pankrotitoimkond.

(2) Kompromissis võib ette näha, et kompromissi kehtivuse ajal võib võlgnik kompromissis nimetatud tehinguid teha üksnes halduri nõusolekul. Sel juhul on kompromissis nimetatud halduri nõusolekuta tehtud tehing tühine.

(3) Kui kompromissis on ette nähtud, et võlgnik võib teha tehinguid halduri nõusolekul, tuleb registris teha märkus käsutuskeelu kohta, kohaldades vastavalt käesoleva seaduse §-des 40 ja 41 sätestatud.

(4) Kui haldur tuvastab, et võlgnik ei suuda täita nõudeid, mille suhtes kompromiss kehtib, peab ta sellest viivitamata teatama kohtule ja pankrotitoimkonnale.

(5) Haldur on kohustatud esitama kohtule ja pankrotitoimkonnale igal aastal aruande oma tegevuse ja kompromissi täitmise kohta.

(6) Haldurile makstakse järelevalve teostamise eest tasu. Tasu suurus määratakse kompromissis.

§ 190. Kompromissi tühistamine

(1) Kohus võib tühistada kompromissi halduri või selle võlausaldaja nõudel, kelle suhtes kompromiss kehtib, kui:

[RT I 2008, 59, 330 – jõust. 1.01.2009]

1) võlgnik on mõistetud süüdi pankroti- või täitemenetlusalases kuriteos;

2) võlgnik ei täida kompromissist tulenevaid kohustusi;

3) kompromissi kehtivuse ajast vähemalt poole möödumisel on ilmne, et võlgnik ei suuda kompromissi tingimusi täita.

(2) Kui ilmneb käesoleva paragrahvi lõikes 1 nimetatud asjaolu, on haldur kohustatud esitama kohtule nõude kompromissi tühistamiseks.

(3) Kompromissi tühistamise nõude võib esitada üksnes kompromissi kehtivuse ajal.

(4) Kompromissi tühistamisel pankrotimenetlus taastatakse. Kompromissi tühistab ja pankrotimenetluse taastab kohus määrusega.

(5) Kompromissi tühistamisel on võlausaldajal, kelle nõue kompromissiga vähenes, nõudeõigus esialgses suuruses, arvestades tema poolt saadut.

(6) Võlausaldaja, kelle nõue tekkis kompromissi ajal, on kohustatud hiljemalt kahe kuu jooksul käesoleva paragrahvi lõikes 8 nimetatud teate avaldamisest arvates haldurile vastavalt käesoleva seaduse §-des 93 ja 94 sätestatule oma nõudest teatama.

(7) Nõuded, mille suhtes kompromiss kehtis, loetakse kaitstuks. Kompromissi ajal tekkinud nõuete kaitsmine toimub käesoleva seaduse §-des 100–107 sätestatud korras.

(8) Teate kompromissi tühistamisest ja pankrotimenetluse taastamisest avaldab kohus väljaandes Ametlikud Teadaanded.

§ 191. Pankrotiavaldu kompromissi kehtivuse ajal

(1) Kompromissi kehtivuse ajal ei saa esitada pankrotiavaldu nõude alusel, mille suhtes kompromiss kehtib.

(2) Kui kompromissi kehtivuse ajal esitatakse võlgniku suhtes pankrotiavaldu nõude alusel, mille suhtes kompromiss ei kehti, kaasab kohus pankrotiavaldu läbivaatamisele kompromissi täitmise üle järelevalvet teostava halduri, kellele ta võib ülesandeks teha käesoleva seaduse §-s 22 nimetatud ülesannete täitmise. Sel juhul on halduril ajutise halduri õigused ja kohustused.

(3) Kui kohus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud juhul tuvastab, et kompromissis ettenähtut arvestades on siiski alused võlgniku pankroti väljakuulutamiseks, tühistab kohus kompromissi ja taastab pankrotimenetluse, tehes selle kohta määruse.

(4) Käesoleva paragrahvi lõikes 3 nimetatud juhul avaldab kohus käesoleva seaduse § 190 lõikes 8 nimetatud teate.

(5) Määruse peale, millega kohus käesoleva paragrahvi lõikes 2 nimetatud pankrotiavaldu lahendab, võivad võlgnik ja pankrotiavaldu esitanud võlausaldaja esitada määruskaebuse.

[RT I 2005, 39, 308 – jõust. 1.01.2006]

§ 192. Kompromissi tähtaja möödumine

(1) Võlausaldajad, kelle nõudeid kompromiss puudutab, võivad ka pärast kompromissi tähtaja möödumist oma kompromissi ajal rahuldumata jäänud nõuded kompromissis kokkulepitud ulatuses maksmata panna.

(2) Kohus vabastab halduri pärast kompromissi tähtaja möödumist, tehes selle kohta määruse.

(3) Kompromissi tähtaja möödumisel kustutatakse registris tehtud märkused käsutuspiirangute kohta.

13. peatükk

SEADUSE RAKENDAMINE

§ 193. Seaduse kohaldamine pankrotimenetlusele

(1) Enne käesoleva seaduse jõustumist alanud pankrotimenetluses kohaldatakse nende pankrotimenetluse toimingute suhtes, mis tehakse pärast käesoleva seaduse jõustumist, käesolevas seaduses sätestatud.

(2) Käesoleva seaduse § 33 lõige 5, § 39 lõige 2, § 40 lõike 2 kolmas lause ja § 41 lõike 1 kolmas lause jõustuvad Eesti liitumisel Euroopa Liiduga eraldi seadusega.

(3) Kui pankrot kuulutati välja enne käesoleva seaduse § 44 lõike 3 kehtetuks tunnistamist, kohaldatakse selle menetlemisel enne 2010. aasta 1. jaanuari kehtinud käesoleva seaduse § 44 lõike 3 redaktsiooni.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§ 193¹. Pankrotihalduri haridusnõude erisus

2009. aasta 31. detsembril pankrotihaldurina tegutsemise õigust omavale isikule ei kohaldata käesoleva seaduse § 57 lõike 1 punktis 1 nimetatud hariduse ja töökogemuse nõuet ning ta ei pea olema läbinud sama lõike punktis 5 nimetatud väljaõpet ja nimetatud nõuetele mittevastavus ei ole temalt pankrotihaldurina tegutsemise õiguse äravõtmise aluseks.

[RT I 2009, 68, 463 – jõust. 1.01.2010]

§-d 194–200 [Käesolevast tekstist välja jäetud]

§ 201. Seaduse jõustumine

(1) Käesolev seadus jõustub 2004. aasta 1. jaanuaril.

(2) Käesoleva seaduse § 198 punkt 1 jõustub seaduse Riigi Teatajas avaldamisele järgneval päeval.

© Väljaandja TEN-TEAM OÜ
Merivälja tee 5-E206, Tallinn 11911, tel. 6300 900, faks 6300 901
tenteam@tenteam.ee, <http://www.tenteam.ee>
Seaduse tekst: <http://www.riigiteataja.ee>

HIND: 39.- krooni

ISBN 978-9949-468-03-4

9 789949 468034